

Vieša sprendimų paieška

Greita paieška Detali paieška Pagalba

Pavadinimas: [2016-10-19][nuasmenintas nuosprendis byloje][1-42-530-2016].docx**Bylos nr.:** 1-42-530/2016**Bylos rūšis:** baudžiamoji byla**Teismas:** Kauno apygardos teismas**Raktiniai žodžiai:****Teisiniai terminai:****Šalys:**

Vardas/Pavardė/Pavadinimas	Kodas	Byloje kaip
----------------------------	-------	-------------

Kategorijos:

14. Nusikaltimai ir baudžiamieji nusižengimai nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams (BK XXVIII skyrius)

14.11. Turto iššvaistymas (BK 184 str.)

17. Nusikaltimai ir baudžiamieji nusižengimai ekonomikai ir verslo tvarkai (BK XXXI skyrius)

17.12. Skolininko nesąžiningumas (BK 208 str.)

17.13. Nusikalstamas bankrotas (BK 209 str.)

18. Nusikaltimai ir baudžiamieji nusižengimai finansų sistemai (BK XXXII skyrius)

18.4. Nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimas (BK 216 str.)

18.10. Apgaulingas apskaitos tvarkymas (BK 222 str.)

2 BAUDŽIAMOJO PROCESO TEISĖ

2.1. Baudžiamojo proceso bendrosios nuostatos

2.1.16. Procesinės prievartos priemonės

2.1.16.2. Kitos procesinės prievartos priemonės

2.1.16.2.12. Laikinas nuosavybės teisės apribojimas (BPK 151-153 str.)

Baudž. byla Nr. 1-42-530/2016;
 Teismo proceso Nr. 1-20-9-00442-2013-8
 Procesinio sprendimo kategorija 1.1.10.1.;
 1.1.8.10; 1.2.14.7.; 1.2.17.12.;
 (S)
 1.2.17.13.; 1.2.18.11.; 1.2.18.4.; 2.3.6.4.;

KAUNO APYGARDOS TEISMAS
NUOSPRENDIS
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

 2016 m. spalio 13 d.
 Kaunas

Kauno apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėja Danutė Giačaitė, sekretoriaujant Audronei Stulginskaitei - Puidienei, Audriui Suprinavičiui, Nomedai Vilimavičienei, prokurorui Virginijui Lazauskui, civilinio ieškovo UAB „(duomenys neskelbtini)“ įgaliotam atstovui D. P., kaltinamajam R. T. ir jo gynėjui Mindaugui Barkauskui, kaltinamiesiems A. Š. ir M. G., jų gynėjui advokatui A. Alimui,

teisiamajame posėdyje išnagrinėjo baudžiamąją bylą, kurioje

R. T. asmens kodas (duomenys neskelbtini) gimęs (duomenys neskelbtini) rajone, lietuvis, Lietuvos Respublikos pilietis, nedirbantis, registruotas darbo biržoje, aukštojo išsilavinimo, išsituokęs, teistas 1 kartą: 2013- 10-22 pagal LR [BK 184 str.](#) 1 d., 223 str. 1 d. ir nuteistas 3900 Lt bauda, gyvenantis adresu (duomenys neskelbtini), kaltinamas padaręs nusikalstamas veikas numatytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – [BK](#)) 184 straipsnio 2 dalyje (dėl keturių nusikalstamų veikų), [BK 184 straipsnio](#) 1 dalyje, [BK 209](#) straipsnyje, [BK 208 straipsnio](#) 1 dalyje, [BK 223 straipsnio](#) 1 dalyje padarymu;

M. G. asmens kodas (duomenys neskelbtini) gimęs (duomenys neskelbtini) mieste, lietuvis, Lietuvos Respublikos pilietis, UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius, aukštojo išsilavinimo, vedęs, neteistas, kaltinamas nusikalstamų veikų, numatytų Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 24 straipsnio 6 dalyje, 184 straipsnio 2 dalyje, [BK 222 straipsnio](#) 1 dalyje, [BK 216 straipsnio](#) 1 dalies padarymu;

A. Š. asmens kodas (duomenys neskelbtini) gimęs (duomenys neskelbtini) mieste, lietuvis, Lietuvos Respublikos pilietis, UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius, aukštojo išsilavinimo, vedęs, neteistas, gyv. (duomenys neskelbtini), kaltinamas nusikalstamų veikų, numatytų Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 24 straipsnio 6 dalyje, 184 straipsnio 2 dalyje, [BK 222 straipsnio](#) 1 dalyje, [BK 216](#) straipsnio 1 dalies padarymu,

teismas išnagrinėjęs bylą

nustatė:

R. T. būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini), direktorius, ir pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr.IX-1889 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą bei UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 5.14.2 punktą, būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, atlikdamas bendrovės valdymo funkcijas, nesilaikydamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 2.1 punkte nustatyto bendrovės veiklos tikslo – ūkinę komercinę veiklą organizuoti ir vykdyti, siekiant gauti pajamas ir pelną, užimamų pareigų pagrindu valdydamas jo žinioje buvusį didelės vertės svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ją atstovaudamas ir veikdamas jos vardu, tyčia, žinodamas, kad 0.8074 ha žemės sklypo, esančio (duomenys neskelbtini), (unikalus numeris – (duomenys neskelbtini).) reali rinkos vertė 50 000 Lt, 2009-05-08 iš V. A. įsigijo minėtą 0.8074 ha žemės sklypą už 637 876 Lt, t.y. žymiai didesnę kainą negu reali jos rinkos vertė, tokiu būdu iššvaistė jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą 587 876 Lt (170260 Eur) sumoje.

Be to, jis būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini) direktorius, ir pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr.IX-1889 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą bei UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 5.14.2 punktą būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, atlikdamas bendrovės valdymo funkcijas, nesilaikydamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 2.1 punkte nustatyto bendrovės veiklos tikslo – ūkinę komercinę veiklą organizuoti ir vykdyti, siekiant gauti pajamas ir pelną, tenkinti akcininkų interesus, užimamų pareigų pagrindu valdydamas jo žinioje buvusį didelės vertės svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ją atstovaudamas ir veikdamas jos vardu, tyčia, nesant faktinio ketinimo UAB „(duomenys neskelbtini)“ parduoti turtą, žinodamas, kad sutarties sąlygos nebus įvykdytos, 2010-06-02 sudarė Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, pagal kurią įsipareigojo UAB „(duomenys neskelbtini)“ parduoti AB bankui „(duomenys neskelbtini)“ įkeistą nekilnojamąjį turtą - (duomenys neskelbtini), esantį pastatų-įrengimų sandėlį 2 607,47 m² bendro ploto, už 780 000 Lt ir negyvenamąją patalpą - (duomenys neskelbtini) – 2 esančią parduotuvę 193,66 m² bendro ploto, už 350 000 Lt, viso turto už 1 130 000 Lt + PVM, bei nepalankiomis sąlygomis Sutarties 3.1.1 p. įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas gauti banko raštišką sutikimą dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, Sutarties 3.2.1 p. sudaryti pagrindinę sutartį ir perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, Sutarties 11.1 p. nepagrįstai vengiant ir/ar atsisakius sudaryti pagrindinę sutartį arba kaip pagrindinę sutartį nesudaroma, dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo) turi sumokėti kitai šaliai baudą 300 000 Lt per vieną darbo dieną po kitos šalies rašytinio pareikalavimo, žinodamas, kad dėl Bankui „(duomenys neskelbtini)“ įkeisto turto pardavimo nebus gautas sutikimas, jau po Preliminarios nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutarties sudarymo, 2010-06-03 raštu, gautu banke 2010-06-11, kreipėsi dėl sutikimo turto perleidimui išdavimo, tokiais veiksmais sudarė sąlygas, kad sandoris nebūtų baigtas, nes neįvykdytas preliminarioje sutartyje priimtas įsipareigojimas per 7 dienas gauti banko raštiško sutikimo dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, taip neteko galimybės sudaryti pagrindinę sutartį ir galimybės perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, pavedimais kaip baudą pervedė į UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą (duomenys neskelbtini) AB Ūkio

banke 2010-07-29 - 100 000 Lt, 2010-08-03 - 25 000 Lt, 2010-08-06 - 75 000 Lt, 2010-08-26 - 30 000 Lt, 2010-09-15 - 30 000 Lt, 2010-09-16 - 20 000 Lt, 2010-09-17 - 20 000 Lt, tokiu būdu iššvaistė jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą 300 000 Lt (86886 Eur) sumoje.

Jis tęsdamas nusikalstamą veiką, būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini) direktorius, ir pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr.IX-1889 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą bei UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 5.14.2 punktą būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, atlikdamas bendrovės valdymo funkcijas, nesilaikydamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 2.1 punkte nustatyto bendrovės veiklos tikslo – ūkinę komercinę veiklą organizuoti ir vykdyti, siekiant gauti pajamas ir pelną, užimamų pareigų pagrindu valdydamas jo žinioje buvusį didelės vertės svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ją atstovaudamas ir veikdamas jos vardu, tyčia, nesant faktinio ketinimo UAB „(duomenys neskelbtini)“ parduoti turtą, žinodamas, kad sutarties sąlygos nebus įvykdytos, 2010-07-02 sudarė Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, pagal kurią įsipareigojo UAB „(duomenys neskelbtini)“ parduoti AB (duomenys neskelbtini) bankui įkeistą nekilnojamąjį turtą - (duomenys neskelbtini) ir 142F esančius tris sandėlius 502,82 m², 316,57 m² ir 240,85 m² bendro ploto ir (duomenys neskelbtini) esantį administracinį pastatą 1 195,01 m² bendro ploto už 590 000 Lt + PVM, bei nepalankiomis sąlygomis Sutarties 3.1.1 p. įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas gauti banko raštišką sutikimą dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, Sutarties 3.2.1 p. sudaryti pagrindinę sutartį ir perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, Sutarties 11.1 p. nepagrįstai vengiant ir/ar atsisakius sudaryti pagrindinę sutartį arba kaip pagrindinę sutartį nesudaroma, dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo) turi sumokėti kitai šaliai baudą 200 000 Lt per vieną darbo dieną po kitos šalies rašytinio pareikalavimo, žinodamas, kad dėl Bankui „(duomenys neskelbtini)“ įkeisto turto pardavimo nebus gautas sutikimas, nesikreipė į Banką dėl sutikimo turto perleidimui išdavimo, tokiais veiksmais sudarė sąlygas, kad sandoris nebūtų baigtas, nes neįvykdytas preliminarioje sutartyje prisiimtas įsipareigojimas per 7 dienas gauti banko raštiško sutikimo dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, taip neteko galimybės sudaryti pagrindinę sutartį ir galimybės perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, pavedimais kaip netesybas pervedė į UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą (duomenys neskelbtini) (duomenys neskelbtini) banke 2010-08-26 - 94 000 Lt, 2010-08-27 - 50 000 Lt, 2010-08-27 - 46 000 Lt, tokiu būdu iššvaistė jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą viso 190 000 Lt (55027 Eur).

Jis tęsdamas savo nusikalstamus veiksmus, būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini) direktorius, ir pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr.IX-1889 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą bei UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 5.14.2 punktą būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, atlikdamas bendrovės valdymo funkcijas, nesilaikydamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 2.1 punkte nustatyto bendrovės veiklos tikslo – ūkinę komercinę veiklą organizuoti ir vykdyti, siekiant gauti pajamas ir pelną, tenkinti akcininkų interesus, užimamų pareigų pagrindu valdydamas jo žinioje buvusį didelės vertės svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ją atstovaudamas ir veikdamas jos vardu, tyčia, neturėdamas sutartimis ir realiomis ūkinėmis operacijomis, iš kurių galėjo kilti realūs įsipareigojimai pagrindo, „Fess parker investment group limited“ 2010-09-08 vekselio Nr. 1 pagrindu, laikotarpyje nuo 2010-09-15 iki 2010-09-29 iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002 į „(duomenys neskelbtini)“ įmonės sąskaitą (duomenys neskelbtini) 1110 2801 Kipre esančiame banke „(duomenys neskelbtini)“ per 5 kartus kaip baudą pervedė 1 712 588,80 Lt, tokiu būdu iššvaistė jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą 1 712 588,80 Lt (496000 Eur)sumoje.

Jis gi, būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini) direktorius, ir pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr.IX-1889 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą bei UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 5.14.2 punktą būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, atlikdamas bendrovės valdymo funkcijas, nesilaikydamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 2.1 punkte nustatyto bendrovės veiklos tikslo – ūkinę komercinę veiklą organizuoti ir vykdyti, siekiant gauti pajamas ir pelną, užimamų pareigų pagrindu valdydamas jo žinioje buvusį svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ją atstovaudamas ir veikdamas jos vardu, tyčia, žinodamas, kad įmonės veikloje bus reikalingas automobilis VW Golf valst. Nr. (duomenys neskelbtini) 2010-01-19 jį pardavęs UAB „(duomenys neskelbtini)“ už 600 Lt, 2010 metais vasario – gruodžio mėnesiais šį automobilį nuomojosi iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ iš viso už 1100 Lt, t.y. sumokėdamas 500 Lt daugiau negu pardavė; tęsdamas savo nusikalstamą veiką, tyčia, žinodamas, kad įmonės veikloje bus reikalingas autokrautuvos DV1792, 2010-01-28 jį pardavęs UAB „(duomenys neskelbtini)“ už 1500 Lt, 2010 metais gegužės – gruodžio mėnesiais šį

autokrautuva nuomojosi iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ iš viso už 14 080 Lt, t.y. sumokėdamas 12 580 Lt daugiau negu pardavė, tokiu būdu iššvaistė jo žinioje buvusį UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą 13 080 Lt (3788 Eur) sumoje.

Jis gi, būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini) direktorius, ir pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr.IX-1889 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą bei UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 5.14.2 punktą būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, atlikdamas bendrovės valdymo funkcijas, nesilaikydamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 2.1 punkte nustatyto bendrovės veiklos tikslo – ūkinę komercinę veiklą organizuoti ir vykdyti, siekiant gauti pajamas ir pelną, tenkinti akcininkų interesus, užimamų pareigų pagrindu valdydamas jo žinioje buvusį svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ją atstovaudamas ir veikdamas jos vardu, sąmoningai blogai valdydamas įmonę, esant sunkioje ekonominėje padėtyje, sudarydamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ nepalankius sandorius:

- 300 000 Lt (nuostolį dėl baudos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ pagal 2010-06-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010;
- 190 000 Lt nuostolį dėl baudos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ pagal 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010;
- 1 726 400 Lt (500 000 EUR) nuostolį dėl baudos pagal subjekto „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą „FESS-10-09“;
- 587 876 Lt nuostolį (637 876 – 50 000) dėl 637 876 Lt vertės žemės sklypo (duomenys neskelbtini) rajone 2010-04-22 pardavimo A. U. už 50 000 Lt;
- 500 Lt nuostolį (1 100 – 600) dėl automobilio VW GOLF ((duomenys neskelbtini) 2010-01-19 pardavimo už 726 Lt (600 Lt + 126 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir 2010 metais už to paties automobilio nuomą bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sumokėtos 1 331 Lt (1 100 Lt + 231 Lt PVM) sumos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“;
- 12 580 Lt nuostolį (14 080 – 1 500) dėl autokrautuvo DV1792 2010-01-28 pardavimo už 1 815 Lt (1 500 Lt + 315 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir 2010 metais už to paties autokrautuvo DV1792 nuomą bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sumokėtos 17 036,80 Lt (14 080 Lt + 2 956,80 Lt PVM) sumos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, dėl kurių 2010 metais bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ prarado apyvartinių lėšų 2 817 356 Lt sumą ir atitraukęs bendrovės apyvartines lėšas, kurios galėjo būti panaudotos pajamoms gauti ir bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ reikmėms, jis apsunkino atsiskaitymą su kreditoriais ir padarė lemiamą įtaką įmonės mokumui bei sutrukdė siekti pagrindinio bendrovės tikslo – pelno gavimo, tokiais veiksmais jis nulėmė UAB „(duomenys neskelbtini)“ bankrotą, bei padarė bendrovei ir jos kreditoriams didelę 2 817 356 Lt (815962 Eur) turtinę žalą.

Jis gi, būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini) direktorius, ir pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr.IX-1889 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą bei UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 5.14.2 punktą būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, atlikdamas bendrovės valdymo funkcijas, nesilaikydamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 2.1 punkte nustatyto bendrovės veiklos tikslo – ūkinę komercinę veiklą organizuoti ir vykdyti, siekiant gauti pajamas ir pelną, tenkinti akcininkų interesus, užimamų pareigų pagrindu valdydamas jo žinioje buvusį svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ją atstovaudamas ir veikdamas jos vardu, įmonei esant sunkioje ekonominėje padėtyje, kai akivaizdžiai grėsė bankrotas, neturėdamas galimybės patenkinti visų kreditorių reikalavimų patenkino tik vieno, t.y. savo kreditinius reikalavimus, laikotarpyje nuo 2010-06-22 iki 2010-12-30 per devynis kartus:

- pagal 2010-06-22 kasos išlaidų orderį Nr. K169 iš įmonės kasos sau išsimokėjo 50 000 Lt,
 - pagal 2010-07-16 kasos išlaidų orderį Nr. K192 iš įmonės kasos sau išsimokėjo 50 000 Lt,
 - pagal 2010-07-30 kasos išlaidų orderį Nr. K204 iš įmonės kasos sau išsimokėjo 50 000 Lt,
 - pagal 2010-08-05 kasos išlaidų orderį Nr.K211 iš įmonės kasos sau išsimokėjo 37 936,12 Lt,
 - pagal 2010-08-18 kasos išlaidų orderį Nr.K227 iš įmonės kasos sau išsimokėjo 50 000 Lt,
 - pagal 2010-08-26 kasos išlaidų orderį Nr.K236 iš įmonės kasos sau išsimokėjo 37 500 Lt,
 - pagal 2010-09-03 kasos išlaidų orderį Nr.K241 iš įmonės kasos sau išsimokėjo 37 600 Lt,
 - pagal 2010-10-14 kasos išlaidų orderį Nr. K277 iš įmonės kasos sau išsimokėjo 26500 Lt,
 - pagal 2010-12-30 kasos išlaidų orderį Nr. K348 iš įmonės kasos sau išsimokėjo 6651,11 Lt
- Grąžino 346 187, 23 Lt paskolos sumą, kuri galėjo būti pateikta skoloms padengti, ir dėl to padarė 346 187, 23 Lt (100262 Eur) turtinės žalos kreditoriams.

Jis gi, laikotarpiu nuo 1999-02-11 iki 2011-03-31, būdamas UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), kurios buveinės adresas (duomenys neskelbtini) direktoriumi, pagal 2001-11-

06 Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo (Nr. IX-574) 21 straipsnio 1 dalies nuostatą „Už apskaitos organizavimą pagal šio Įstatymo reikalavimus atsako ūkio subjekto vadovas“; 14 str. 2 d. nuostatą „už apskaitos dokumentų surašymą laiku ir teisingai, už juose esančių dokumentų tikrumą ir ūkinių operacijų teisėtumą atsako apskaitos dokumentus surašę ir pasirašę asmenys“, būdamas atsakingu už įmonės buhalterinės apskaitos tvarkymą, aplaidžiai tvarkė teisės aktų reikalaujamą buhalterinę apskaitą, t.y. pažeidė 2001-11-06 LR Buhalterinės apskaitos įstatymo Nr. IX – 574 19 str. 1 dalį, kur nurodyta, kad „Apskaitos dokumentai ir apskaitos registrai iki finansinių ataskaitų patvirtinimo saugomi ūkio subjekto vadovo nustatyta tvarka, kuri turi numatyti priemones, užtikrinančias dokumentų saugumą“ ir 19 straipsnio 2 dalį, kurioje nurodyta, kad „Patvirtinus finansines ataskaitas, apskaitos dokumentai ir apskaitos registrai saugomi ūkio subjekto vadovo nustatyta tvarka, laikantis Archyvų departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytų dokumentų saugojimo terminų (nuo 2013-01-01 pagal 2012-04-24 įstatymo Nr. XI-1988 redakciją – vietoj „laikantis Archyvų departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytų dokumentų saugojimo terminų“, „vadovaujantis LR dokumentų ir archyvų įstatymo nuostatomis“) (LR dokumentų ir archyvų įstatymo (2004-03-30 Nr. IX-2084) 13 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad juridinių asmenų dokumentų saugojimo terminų rodyklės rengia ir tvirtina Lietuvos vyriausiasis archyvaras; Lietuvos Archyvų departamento l.e.p. direktorės V. K. 1997-08-15 įsakymu Nr. 38 ir nuo 2011-03-18 galiojančiu Lietuvos vyriausiojo archyvaro 2011-03-09 įsakymu Nr.V-100 ūkinę operaciją patvirtinantiems apskaitos dokumentams ir apskaitos registrams nustatytas 10 metų saugojimo terminas), nes:

- neišsaugojo bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ surašytos 2010-06-19 PVM sąskaitos-faktūros Nr. AX5090624, pagal kurią pirkėjui bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ turėjo sumokėti 300 000 Lt baudą už netesybas iki 2010-06-19 - neišsaugojo bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ surašytos 2010-07-28 PVM sąskaitos-faktūros Nr. ALW100181, pagal kurią pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 200 000 Lt baudą pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 iki 2010-07-28 - neišsaugojo bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ surašyto 2010-08-06 kreditinio dokumento Nr. KREDIT20100806/1, pagal kurį pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ bauda pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 sumažinta 10 000 Lt suma, iki 190 000 Lt (200 000 – 10 000);

- neišsaugojo apskaitos registrų su duomenimis apie turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų, pajamų bei sąnaudų likučius ir apyvartą už 2010 metus pagal buhalterines sąskaitas - neišsaugojo apskaitos registrų su duomenimis apie bendrovių „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ surašytus dokumentus pagal 2010-06-02 ir 2010-07-02 Preliminarias sutartis su bendrove „(duomenys neskelbtini)“;

Dėl šių buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimų iš dalies negalima nustatyti UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklos, jos turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio ir struktūros.

M. G. buvo kaltinamas tuo, kad jis būdamas UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini), direktorius, veikdamas bendrininkų grupėje su UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriumi R. T., R. T. siekiant iššvaistyti svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, tyčia, nesant faktinio ketinimo jam pirkti turtą, o UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriui R. T. ketinimo parduoti turtą, žinodamas, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ neturi pakankamai nuosavų lėšų ir finansinės galimybės pirkti nekilnojamąjį turtą, ir žinodamas, kad sutarties sąlygos nebus įvykdytos, 2010-06-02 pasirašė Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, pagal kurią UAB „(duomenys neskelbtini)“ tariamai įsipareigojo UAB „(duomenys neskelbtini)“ parduoti AB Bankui „(duomenys neskelbtini)“ įkeistą nekilnojamąjį turtą - (duomenys neskelbtini), esantį pastatą-įrengimų sandėlį 2 607,47 m² bendro ploto, už 780 000 Lt ir negyvenamąją patalpą - Alytuje, Naujoji g. 8 – 2 esančią parduotuvę 193,66 m² bendro ploto, už 350 000 Lt, viso turto už 1 130 000 Lt + PVM, ir kad Sutarties 11.1 p. pagrindu nepagrįstai vengiant ir/ar atsisakius sudaryti pagrindinę sutartį arba kaip pagrindinė sutartis nesudaroma, dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo) turi būti sumokėta kitai šaliai bauda 300 000 Lt per vieną darbo dieną po kitos šalies rašytinio pareikalavimo, žinodamas, kad dėl Bankui „(duomenys neskelbtini)“ įkeisto turto pardavimo nebus gautas sutikimas, bei nebus galimybės sudaryti pagrindinę sutartį ir įgyti nekilnojamąjį turtą, pasirašydamas 2010-02-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį, bei išrašydamas 2010-06-19 PVM sąskaitą faktūrą AX5090624, kurioje įrašyta bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 300 000 Lt baudą už netesybas pagal sutartį Nr.1/ALS-AF/2010 iki 2010-06-19 ir šią PVM sąskaitą faktūrą įregistravo Bendrovės pardavimo operacijų žurnale už 2010 metų birželio mėnesį ir bandomajame balanse už 2010 metus įrašyta kaip baudų ir delspinigių pajamos, tokiais veiksmais suteikė priemones nusikalstamai veikai padaryti, ko pasekoje pagrindinė nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartis sudaryta nebuvo, R. T. pinigus 300 000 Lt sumoje kaip netesybas laikotarpyje nuo 2010-07-29 iki 2010-09-17 iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr.(duomenys neskelbtini) SEB banke pervedė į UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą (duomenys neskelbtini) AB (duomenys neskelbtini) banke, tokiu būdu padėjo UAB „(duomenys neskelbtini)“

neskelbtini)“ direktoriui R. T. iššvaistyti jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą 300 000 Lt sumoje.

Be to, jis buvo kaltinamas ir tuo, kad jis būdamas UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini), direktorius, ir pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr.IX-1889 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą, būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, pagal LR buhalterinės apskaitos įstatymo (2001-11-06, Nr.IX-574) 21 straipsnio 1 dalį, būdamas atsakingas už įmonės apskaitos organizavimą, tyčia, nurodė įmonės buhalterei į bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ apskaitos registrus įregistruoti 2010-06-02 bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr.1/ALS-AF/2010 su tikrovės neatitinkančiais duomenimis, ir tikrovės neatitinkančias ūkines operacijas susijusias su šia sutartimi:

- bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ surašytą 2010-06-19 PVM sąskaitą faktūrą AX5090624, kurioje įrašyta bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 300 000 Lt baudą už netesybas pagal sutartį Nr.1/ALS-AF/2010 iki 2010-06-19 ir šią PVM sąskaitą faktūrą įregistruoti Bendrovės pardavimo operacijų žurnale už 2010 metų birželio mėnesį ir bandomajame balanse už 2010 metus įrašyti kaip baudų ir delpinigių pajamas;
- iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ gautus 300 000 Lt įregistruoti gavimo datomis ir sumomis UAB „(duomenys neskelbtini)“ apskaitos registruose „Sąskaitų aktyvumo ataskaita pagal dienas, sąskaita 27100 (duomenys neskelbtini) banke litai“;

tokiais veiksmais pažeidė LR buhalterinės apskaitos įstatymo (2001-11-06, Nr.IX-574) 6 straipsnio 2 dalies nuostatas, kad „į apskaitą privaloma įtraukti visas ūkines operacijas ir ūkinius įvykius, susijusius su turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio arba struktūros pasikeitimu“; 12 str. 1d. nuostatas, kad „visos ūkinės operacijos turi būti pagrįstos apskaitos dokumentais. Apskaitos dokumentai surašomi ūkinės operacijos ir ūkinių įvykių metu arba jiems pasibaigus ar įvykus“, 16 str. 1 d. nuostatas, kad ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių duomenys registruojami apskaitos registruose“, tokiu būdu laikotarpiu nuo 2010-01-01 iki 2010-12-31 apgaulingai tvarkė UAB „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinę apskaitą, dėl ko iš dalies negalima nustatyti įmonės UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklos, turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio ir struktūros buvo kaltinamas veikos numatytos [BK](#) 222 str. 1 d. padarymu.

Jis buvo kaltinamas ir tuo, kad būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini), direktorius, siekdamas įteisinti žinomai nusikalstamu būdu įgytus pinigus, t. y. įteisinti iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ darant nusikalstamą veiką ir iššvaistant UAB „(duomenys neskelbtini)“ didelės vertės turtą - pinigus 300 000 Lt sumoje, kurie 2010-07-29, 2010-08-03, 2010-08-06, 2010-08-27, 2010-09-15, 2010-09-16, 2010-09-17 buvo neteisėtai pervesti į UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) (duomenys neskelbtini) banke, žinodamas, kad pinigai įgyti nusikalstamu būdu, laikotarpyje nuo 2010-07-29 iki 2010-09-20 tyčia, naudojo šiuos nusikalstamu būdu gautus pinigus 300 000 LT kartu su sąskaitos likučiais ir kitomis įplaukomis įmonės ūkinėje, komercinėje veikloje, ir neteisėtai atliko finansines operacijas: 237 000 Lt 2010-08-04 sumokėjo UAB „(duomenys neskelbtini) lizingas“ už UAB „(duomenys neskelbtini)“ automobilius pagal lizingo sutartis; 117 000 Lt (57000+60000) pervėdė UAB „(duomenys neskelbtini)“, kaip dalinis grąžinimas už šiaudus; 93 504,36 Lt (45737,66+26584,02+21182,68) sumokėjo UAB „(duomenys neskelbtini)“ už prekes; 64 000 Lt pervėdė į bendrovės sąskaitą (duomenys neskelbtini) banke, pakeitė į USD ir pervėdė trims užsienio įmonėms; 29 000 Lt sumokėjo UAB „(duomenys neskelbtini)“; 23 642,06 Lt sumokėjo UAB „(duomenys neskelbtini)“ už prekes; 16 675,67 Lt sumokėjo UAB „(duomenys neskelbtini)“ už prekes;- 5 009,43 Lt iškeitė į 1835,09 USD; tai yra šiais savo veiksmais buvo kaltinamas padaręs nusikalstamą veiką, numatytą LR [BK](#) 216 str.1d.

A. Š. buvo kaltinamas tuo, kad jis būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini) rajonas, direktorius, veikdamas bendrininkų grupėje su UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriumi R. T., R. T. siekiant iššvaistyti svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, tyčia, neesant faktinio ketinimo jam pirkti turtą, o UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriui R. T. ketinimo parduoti turtą, žinodamas, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ neturi pakankamai nuosavų lėšų ir finansinės galimybės pirkti nekilnojamąjį turtą, ir žinodamas, kad sutarties sąlygos nebus įvykdytos, 2010-07-02 pasirašė Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, pagal kurią UAB „(duomenys neskelbtini)“ tariamai įsipareigojo UAB „(duomenys neskelbtini)“ parduoti AB (duomenys neskelbtini) bankui įkeistą nekilnojamąjį turtą - (duomenys neskelbtini) esančius tris sandėlius 502,82 m², 316,57 m² ir 240,85 m² bendro ploto ir (duomenys neskelbtini) esantį administracinį pastatą 1 195,01 m² bendro ploto už 590 000 Lt + PVM, ir kad Sutarties 11.1 p. pagrindu nepagrįstai vengiant ir/ar atsisakius sudaryti pagrindinę sutartį arba kaip pagrindinė sutartis nesudaroma, dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo) turi būti sumokėta kitai šaliai bauda 200 000 Lt (kuri 2010-08-06 „Taikos susitarimu“ sumažinta iki 190 000 Lt) per

vieną darbo dieną po kitos šalies rašytinio pareikalavimo, žinodamas, kad dėl Bankui „(duomenys neskelbtini)“ įkeisto turto pardavimo nebus gautas sutikimas, nebus galimybės sudaryti pagrindinę sutartį ir įgyti nekilnojamąjį turtą, pasirašydamas 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį, bei išrašydamas 2010-07-28 PVM sąskaitą – faktūrą Nr.ALW100181, kurioje įrašyta pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 200 000 Lt baudą pagal sutartį Nr.1/ALS-AW/2010 iki 2010-07-28, ir šią PVM sąskaitą – faktūrą įregistruodamas bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ „Išrašomų PVM sąskaitų – faktūrų registre“ ir „Pardavimo operacijų žurnale“ už 2010 metų liepos mėn., surašydamas bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ 2010-08-06 kreditinį dokumentą Nr.KREDIT20100806/1, kuriame pirkėjui UAB „(duomenys neskelbtini)“ bauda pagal sutartį Nr.1/ALS-AW/2010 sumažinta 10 000 Lt suma pagal 2010-08-06 „Taikos sutartį“, ir šį kreditinį dokumentą įregistruodamas bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ „Išrašomų PVM sąskaitų – faktūrų registre“ ir „Pardavimo operacijų žurnale“ už 2010 metų rugpjūčio mėn., įvertindamas bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ suvestiniame apskaitos registre „Balansas“ 2010-12-31 datai gauta 190 000 bauda pagal sutartį Nr.1/ALS-AW/2010 iš bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ bendroje pajamų sumoje už 2010 metus kaip „Baudą ir delspinigių pajamos“, tokiais veiksmais bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ apskaitos registruose įregistravo tikrovės neatitinkančias ūkines operacijas, susijusias su 2010-07-02 bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminaria turto pirkimo pardavimo sutartimi su „(duomenys neskelbtini)“, tokiu būdu suteikė priemones nusikalstamai veikai padaryti, ko pasekoje Pagrindinė nekilnojamojo turto sutartis sudaryta nebuvo, R. T. pinigų 190 000 Lt sumoje kaip netesybas laikotarpyje nuo 2010-08-26 iki 2010-08-27 iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) banke pervedė į UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) DnB Nord banke, tokiu būdu padėjo UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriui R. T. iššvaistyti jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą 190 000 Lt sumoje.

Be to jis buvo kaltinamas tuo, kad būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini) rajonas, direktorius, ir pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr.IX-1889 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą, būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, pagal LR buhalterinės apskaitos įstatymo (2001-11-06, Nr.IX-574) 21 straipsnio 1 dalį, būdamas atsakingas už įmonės apskaitos organizavimą, tyčia, nurodė įmonės buhalterei į bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ apskaitos registrus įregistruoti 2010-07-02 bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr.1/ALS-AW/2010 su tikrovės neatitinkančiais duomenimis, ir tikrovės neatitinkančias ūkines operacijas susijusias su šia sutartimi:

- bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ surašytą 2010-07-28 PVM sąskaitą – faktūrą Nr.ALW100181, kurioje įrašyta pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 200 000 Lt baudą pagal sutartį Nr.1/ALS-AW/2010 iki 2010-07-28, ir šią PVM sąskaitą – faktūrą įregistravo bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ „Išrašomų PVM sąskaitų – faktūrų registre“ ir „Pardavimo operacijų žurnale“ už 2010 metų liepos mėn., - bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ surašytą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ 2010-08-06 kreditinį dokumentą Nr.KREDIT20100806/1, kuriame pirkėjui UAB „(duomenys neskelbtini)“ bauda pagal sutartį Nr.1/ALS-AW/2010 sumažinta 10 000 Lt suma pagal 2010-08-06 „Taikos sutartį“, ir šį kreditinį dokumentą įregistruoti bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ „Išrašomų PVM sąskaitų – faktūrų registre“ ir „Pardavimo operacijų žurnale“ už 2010 metų rugpjūčio mėn.- bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ suvestiniame apskaitos registre „Balansas“ 2010-12-31 datai gauta 190 000 bauda pagal sutartį Nr.1/ALS-AW/2010 iš bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ įvertinti bendroje pajamų sumoje už 2010 metus kaip „Baudą ir delspinigių pajamos“, tokiais veiksmais pažeidė LR buhalterinės apskaitos įstatymo (2001-11-06, Nr. IX-574) 6 straipsnio 2 dalies nuostatas, kad „į apskaitą privaloma įtraukti visas ūkines operacijas ir ūkinius įvykius, susijusius su turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio arba struktūros pasikeitimu“; 12 str. 1d. nuostatas, kad „visos ūkinės operacijos turi būti pagrįstos apskaitos dokumentais. Apskaitos dokumentai surašomi ūkinės operacijos ir ūkinių įvykių metu arba jiems pasibaigus ar įvykus“, 16 str. 1 d. nuostatas, kad ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių duomenys registruojami apskaitos registruose“, tokiu būdu laikotarpiu nuo 2010-01-01 iki 2010-12-31 apgaulingai tvarkė UAB „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinę apskaitą, dėl ko iš dalies negalima nustatyti įmonės UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklos, turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio ir struktūros, tai yra padaręs BK 222str.1d. numatytą veiką.

Buvo kaltinamas ir tuo, kad būdamas UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini) rajonas, direktorius, siekdamas įteisinti žinomai nusikalstamu būdu įgytus pinigus, t. y. įteisinti iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ darant nusikalstamą veiką ir iššvaistant UAB „(duomenys neskelbtini)“ didelės vertės turtą - pinigus 190 000 Lt sumoje, kurie 2010-08-26 ir 2010-08-27 buvo neteisėtai pervesti į UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) banke, žinodamas, kad pinigai įgyti nusikalstamu būdu, laikotarpyje nuo 2010-

08-26 iki 2010-08-30 tyčia, naudojo šiuos nusikalstamu būdu gautus pinigus 190 000 Lt kartu su sąskaitos likučiu įmonės ūkinėje, komercinėje veikloje, ir neteisėtai atliko finansines operacijas:

– 105 000 Lt (55 000 Lt 2010-08-26 + 50 000 Lt 2010-08-27) pervadė į sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) banke gavėjui M. D. įmonei „(duomenys neskelbtini)“, sąskaitos išrašė nurodant mokėjimo paskirtį „už prekes“;

42 000 Lt 2010-08-27 pervadė į sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) banke gavėjui individualiai įmonei „(duomenys neskelbtini)“, sąskaitos išrašė nurodant mokėjimo paskirtį „už prekes“;

28 000 Lt 2010-08-30 pervadė į sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) banke gavėjui UAB „(duomenys neskelbtini)“, sąskaitos išrašė nurodant mokėjimo paskirtį „už prekes ir paslaugas“;

21 000 Lt 2010-08-30 pervadė į sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) banke gavėjui AB „(duomenys neskelbtini)“, sąskaitos išrašė nurodant mokėjimo paskirtį „už prekes“ tai yra šiais savo veiksmais buvo kaltinamas padaręs nusikalstamą veiką, numatytą LR [BK 216 str.](#) 1 d.

Kaltinamieji R. T., M. G. ir A. Š. pagal jiems pareikštus kaltinimus, kaltais neprisipažino.

R. T. teisme dėl kaltinimo, susijusio su žemės sklypo (duomenys neskelbtini) rajone, pirkimu ir pardavimu paaiškino, kad nuo 1999 metų iki bankroto bylos iškėlimo 2010 m. pabaigos buvo UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriumi ir vieninteliu akcininku. Įmonė vykdė medžio, gumos, statybinių medžiagų prekybą, teikė transporto paslaugas. Nuo 2006 metų buvo labai intensyviai plečiama įmonės veikla, iš savo ir skolintų lėšų nutarė kasti žvyrą ir perdirbti į žvirgždą, smėlį, skaldą. UAB „(duomenys neskelbtini)“ dirbo apie 50 darbuotojų, apyvarta siekdavo iki 3 mln. Lt per mėnesį, ilgalaikio turto buvo už 9 mln. Lt, trumpalaikis apie 13 mln. Lt, balanse. Dar 1995-05-05 B. A. jam padovanojo 3,9 ha dydžio žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini) rajone. Sugalvojo dovanotame sklype statyti degalinę, todėl organizavo projektavimo darbus, pradėjo žemės paskirties keitimo procesą. Neilgai trukus žemės sklypas buvo padalintas į du atskirus sklypus, iš kurių vieno – 0,80 ha – buvo nustatyta paskirtis komercinės paskirties ir smulkaus verslo objektams statyti ir eksploatuoti. 1996 metais susitarė su UAB „(duomenys neskelbtini)“ dėl projektavimo darbų. Projektavimo darbus vykdė UAB „(duomenys neskelbtini)“. Žinojo, kad dėl šio sklypo dovanojimo ginčijosi kiti dovanotojos giminaičiai, todėl, siekdamas bent kokios finansinės naudos iš sklypo, jį 2003-11-07 už 15 000 Lt pardavė pažįstamam V. A., kuris gyveno tame pačiame kaime. Pardavimo kaina buvo reali pagal tuo metu galiojusias žemės sklypų kainas, juo labiau, kad ir 2003-11-07 sutartyje dėl žemės sklypo pardavimo V. A. nurodyta, jog jo vidutinė rinkos vertė 19 378 Lt. Jo vadovaujama UAB „(duomenys neskelbtini)“ iki 2009 metų dirbo pelningai, plėtė savo veiklą, todėl atsirado būtinybė pasistatyti nuosavas sandėlio ir tarnybines patalpas, ten pat paruošti aikštelę karjero medžiagų saugojimui, prekybai mažmenoje, o tam buvo reikalingas patrauklioje vietoje esantis žemės sklypas. Jis žinojo, kad jo parduotas V. A. žemės sklypas labai tiktų jo verslui plėtoti, jam buvo aktualu turėti savo nuosavą degalinę ir taip pigiau aprūpinti UAB „(duomenys neskelbtini)“ transporto priemones, įrenginius pigesniu kuru. Žinojo, kad V. A., maždaug 2006 – 2007 metais dirbęs jo vadovaujamoje UAB „(duomenys neskelbtini)“, buvo nusprendęs vykti į užsienį ir jam reikėjo pinigų, todėl pasiūlė sklypą iš V. A. nupirkti. Prieš pirksdamas šį sklypą teiravosi asmenų, susijusių su prekyba žemės sklypais, apie galimą tokio sklypo tokioje vietoje vertę ir sužinojo, kad kaina, kurios prašė V. A., yra artima rinkos kainai, o sklypų, kuriuose jau būtų suprojektuota degalinė, iš viso nebuvo. Šis žemės sklypas buvo labai patogioje vietoje transportuoti ir kaupti įvairius krovinius, kadangi yra šalia kelio link (duomenys neskelbtini). R. T. su V. A. susitarė, kad mokės jam apie 8 000 Lt už arą žemės ir jis, kaip UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius, su juo 2008-10-01 sudarė preliminarį 0,80 ha žemės sklypo pirkimo – pardavimo sutartį, kurioje nustatė žemės sklypo pardavimo kainą 637 876 Lt. Kai UAB „(duomenys neskelbtini)“ pagal sutartį sumokėjo dalį pinigų, su V. A. 2009-05-08 sudarė ir notarinę to paties sklypo pirkimo – pardavimo sutartį, pagal kurią jis V. A. sumokėjo visus likusius pinigus už sklypą. Tuo metu jo pagrindinis darbas UAB „(duomenys neskelbtini)“ buvo susijęs su karjero eksploatavimu, jam ši veikla buvo sėkminga, įmonei apyvartinių lėšų netrūko, todėl tuo metu ji buvo pajėgi vystyti degalinės, įmonės veiklai reikalingų statinių statybą, o taip pat buvo pajėgi ir įsigyti minimą žemės sklypą. Beje, apie tai ir nurodyta ir FNTT specialisto išvados: 2011-12-02 specialisto išvados 22 lape nurodyta, kad 2008-12-31 dienai UAB „(duomenys neskelbtini)“ buvo moki ir todėl sklypo už 637 876 Lt pirkimas 2008-10-01 įtakos bendrovės mokumui neturėjo; 2014-01-23 išvados 20 lape konstatuota, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ pagal jos balansus 2010-03-31 ir 2010-06-30 buvo moki. Kadangi 2009 – 2010 metais Lietuvoje kilo finansų krizė, UAB „(duomenys neskelbtini)“, kurios veikla buvo finansuojama iš bankų skolintais pinigais, trūko apyvartinių lėšų, bankams reikėjo grąžinti paimtas paskolas (palūkanos su grąžinamomis paskolomis sudarė apie 300 000 Lt per mėnesį), UAB „(duomenys neskelbtini)“ apyvarta nukrito iki 500 000 Lt per mėnesį. Todėl, jau nesitikėdamas įgyvendinti savo sumanymo pastatyti įmonės sklype degalinės ir kitų statinių, jis nusprendė parduoti UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, tame tarpe ir šį

sklypą. Tuo metu žemės sklypų kainos rinkoje buvo stipriai kritusios, nebuvo vykdomi jokie investiciniai projektai, todėl jis preliminariai įvertino šį žemės sklypą ir 2010-04-22 pardavė jį už tiek, už kiek ir buvo jis įvertintas, t. y. 50 000 Lt. Sklypo pirkėjas A. U. R. T. susirado per skelbimą internete apie parduodamą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą. Visus šiuos pinigus R. T. panaudojo grąžindamas įsiskolinimus kitoms bendrovėms, bankams ir įmonės veikloje. Kaltinime nurodyta, kad 0,87 ha žemės sklypą (duomenys neskelbtini) rajone jis nupirko už žymiai didesnę kainą negu reali jo rinkos vertė. Su tuo kategoriškai jis nesutinka, nes negalima vertinti žemės sklypo rinkos kainos, kurios buvo dar neprasidėjus finansinei krizei, kada įmonė norėjo ir buvo pajėgi vystyti investicinį projektą būtent komercinės paskirties žemės sklype. Jis įsitikinęs, kad jeigu nebūtų taip stipriai pasikeitusi situacija rinkoje ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ būtų realizavusi statybų projektą, žemės sklypo su statiniais vertė būtų tik išaugusi, o įmonė iš veiklos tame sklype būtų turėjusi papildomų didelių pajamų ir naudos sau. Apie tai pasisakyta ir nutarime nutraukti ikiteisminį tyrimą. Kaltinime nurodyta aplinkybė, kad reali turto vertė jo pirkimo dieną buvo 50 000 Lt. Turta jis pirkė 2008-10-01, o ne 2009-05-08, kai buvo galutinai patvirtinta notarinė sutartis. Tai dienai vertinimas nebuvo atliekamas, preliminarai vertės išvada buvo duota tik 2010-04-09 dienai, kai situacija rinkoje buvo stipriai pasikeitusi. Ši išvada yra preliminarai, kaip neatitinkanti nustatytų vertinimo dokumentų turinio bei formos, o tai yra informacinio pobūdžio dokumentas. Jis yra įsitikinęs, kad sklypo pirkimo-pardavimo sandoriais UAB „(duomenys neskelbtini)“ turto neiššvaistė.

Dėl sandorių su UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ paaiškino, kad poreikis parduoti UAB „(duomenys neskelbtini)“ turėtą nekilnojamąjį turtą buvo susijęs su tomis pačiomis priežastimis kaip ir poreikis parduoti žemės sklypą (duomenys neskelbtini) kaime. Jis žinojo, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ dirbo anksčiau UAB „(duomenys neskelbtini)“ dirbę asmenys. Pamatę, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ padėtis blogėja, jiems buvo sumažinti atlyginimai, šie asmenys perėjo dirbti į kitas bendroves, kurios tuo metu vertėsi dalinai ir tokia veikla, kuria anksčiau vertėsi UAB „(duomenys neskelbtini)“. Išeidami iš jo vadovaujamos UAB „(duomenys neskelbtini)“, jie kaip kitos konkuruojančios bendrovės vadovai ar vadybininkai palaikė dalykinius ir verslo kontaktus su buvusiais UAB „(duomenys neskelbtini)“ klientais, kol įvyko tai, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ klientai tapo UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ klientais. Sutarčių su UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ sudarymo metu 2010 metais nei M. G., nei A. Š. UAB „(duomenys neskelbtini)“ jau nebedirbo. UAB „Alsaflax“ nuo 2009-12-01 iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ nuomojosi dalį sandėlių, esančių (duomenys neskelbtini). UAB „(duomenys neskelbtini)“ finansinė būklė jau buvo pradėjusi blogėti, todėl, siekdamas bent kiek ją pagerinti, jis 2010 metų pirmoje pusėje pasiūlė UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriui M. G. nusipirkti UAB „(duomenys neskelbtini)“ patalpas, esančias (duomenys neskelbtini). Taip pat apie parduodamą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą jis buvo paskelbęs internetinėje svetainėje www.aruodas.lt. Praėjus kuriam laikui M. G. sutiko su pasiūlymu. Su M. G. susitarė jam naudingos nekilnojamojo turto pardavimo kainos, kuri 2010-06-02 preliminarioje nekilnojamojo turto pirkimo – pardavimo sutartyje Nr. 1/ALS-AF/2010 buvo nurodyta 1 130 000 Lt plus PVM. Ši kaina buvo didesnė nei tuo metu buvusi pastatų rinkos kaina. Jis nežino, kodėl kaltinime nurodyta, kad M. G. neketino pirkti pastatų ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ neturėjo tam pakankamai pinigų, tačiau nė vieno jų susitikimo metu jis niekada neminėjo tokio savo neketinimo pirkti UAB „(duomenys neskelbtini)“ nekilnojamąjį turtą, jis buvo įsitikinęs, kad jo ketinimai ir kitų su UAB „(duomenys neskelbtini)“ susijusių asmenų ketinimai buvo realūs. Pagrįstą UAB „(duomenys neskelbtini)“ ketinimą pirkti patalpas patvirtina ir tai, kad ši įmonė patalpas, esančias (duomenys neskelbtini), nusipirko iš varžytinių, kai buvo parduodamas bankrutuojančios UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtas. Pagal jų 2010-06-02 pasirašytą sutartį šalys įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas nuo šios sutarties pasirašymo dienos atlikti nuo kiekvienos iš šalių priklausančius veiksmus bei sudaryti pagrindinę pirkimo – pardavimo sutartį ir perleisti nuosavybės teises į UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą. Pasirašydamas šią sutartį buvo įsitikinęs, kad per 7 dienas įvykdys visas preliminarioje sutartyje nurodytas sąlygas ir pasirašys pagrindinę nekilnojamojo turto pirkimo – pardavimo sutartį. Dėl to jis 2010-06-03 raštu kreipėsi į AB „(duomenys neskelbtini)“ su prašymu išduoti raštišką sutikimą dėl turto pardavimo, tačiau nei tuo metu, nei kada nors vėliau iš banko negavo jokio raštiško atsakymo į prašymą, tokio banko neveikimo priežasčių nežino. M. G. buvo išsireikalavęs, kad preliminarioje nekilnojamojo turto pirkimo – pardavimo sutartyje būtų numatytos sankcijos už pagrindinės sutarties nepasirašymą, o būtent Sutarties 11.1 punkte buvo numatyta, kad šalys susitarė, jog šalis nepagrįstai vengianti ir/ar atsisakiusi sudaryti pagrindinę sutartį, arba, kai pagrindinė sutartis nesudaroma dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo), turi sumokėti kitai šaliai 300 000 Lt baudą. Iš pradžių baudos suma buvo numatyta didesnė – 30 procentų nuo parduodamo turto vertės, bet jam šią sumą pavyko sumažinti iki 300 000 Lt. Kadangi AB „(duomenys neskelbtini)“ nedavė raštiško sutikimo parduoti minėtą turtą, tai pagrindinė nekilnojamojo turto pardavimo sutartis tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ nebuvo sudaryta. Atsižvelgiant į tai, kad jis nebuvo gavęs

banko (duomenys neskelbtini) sutikimo parduoti pastatus, jis 2010 birželio mėnesį raštu kreipėsi į UAB „(duomenys neskelbtini)“ dėl pagrindinės sutarties sudarymo termino pratęsimo iki 2010-06-30. Tačiau gavo iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ raštišką atsakymą, kuriuo M. G. atsisakė tai padaryti, tačiau žodžiu geranoriškai sutarė, kad jis palauks iki 2010-06-30 ir nepradės baudos išieškojimo proceso. 2010-06-30 UAB „(duomenys neskelbtini)“ kreipėsi į jo vadovaujamą UAB „(duomenys neskelbtini)“ su pretenzija, kurioje nurodė, kad jei UAB „(duomenys neskelbtini)“ neįvykdys savo sutartinių įsipareigojimų, tai UAB „(duomenys neskelbtini)“ kreipsis į teismą dėl 300 000 Lt baudos priteisimo, gavo ir dėl baudos sumokėjimo UAB „(duomenys neskelbtini)“ išrašytą PVM sąskaitą – faktūrą 300 000 Lt sumai. Šių pinigų UAB „(duomenys neskelbtini)“ jis nesumokėjo, todėl pastaroji kreipėsi į Kauno apygardos teismą dėl 300 000 Lt baudos priteisimo iš UAB „(duomenys neskelbtini)“. 2010-07-12 Kauno apygardos teismas priėmė teismo įsakymą, kuriuo nutarė išieškoti iš skolininko UAB „(duomenys neskelbtini)“ 300 000 Lt nuostolių atlyginimą, 6 procentų dydžio metines palūkanas nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo įsakymo visiškai įvykdymo bei bylinėjimosi išlaidas kreditoriui UAB „(duomenys neskelbtini)“. Jis neteikė jokių prieštaravimų, kadangi pasikonsultavęs su teisininkais suprato, kad jam vis tiek reikės sumokėti šią teismo paskirtą pinigų sumą. Todėl jis nelaukęs teismo įsakymo įsiteisėjimo termino, 2010-07-29 padarė 100 000 Lt pavedimą UAB „(duomenys neskelbtini)“, kadangi buvo mėnesio pabaiga ir įmonės sąskaitoje buvo pinigų, kuriuos tos pačios dienos pabaigoje ar kitą dieną būtų nuskaitęs bankas už pradelstas įmokas. Taip pat norėjo parodyti UAB „Alsaflex(duomenys neskelbtini)“, kad moka teismo priteistus pinigus ir, kad jie nesikreiptų į antstolius. Viso laikotarpiu nuo 2010-07-29 iki 2010-09-17 pervadė iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos UAB „(duomenys neskelbtini)“ 300 000 Lt. Mano, kad šių UAB „(duomenys neskelbtini)“ lėšų neiššvaistė, nes šiuos pinigus sumokėti privalėjo pagal 2010-06-02 pasirašytos sutarties sąlygas ir pagal priimtą Kauno apygardos teismo sprendimą. Įsitikinęs, kad prievolė UAB „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 300 000 Lt baudą kilo dėl banko Swedbank nenoro greitai spręsti į sunkią finansinę padėtį patekusios UAB „(duomenys neskelbtini)“, padėti ir leisti parduoti turėtą nekilnojamąjį turtą ir tokiu būdu atsiskaityti su banku, nes visi už pastatus iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ gautini pinigai būtų atitekę bankui. Tai, kad bankas dėl nenoro pritarti sandoriui pats negavo pakankamai pinigų patvirtina ir tai, kad pastatą, esantį (duomenys neskelbtini), kurį UAB „(duomenys neskelbtini)“ buvo sutikusi įsigyti už 780 000 Lt, varžytinėse ta pati UAB „(duomenys neskelbtini)“ jį nusipirko už žymiai mažesnę kainą – 640 000 Lt, neatskaičius privalomo sumokėti aukciono mokesčio.

UAB „(duomenys neskelbtini)“ kaip ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ nuomojosi sandėlį ir dalį administracinio pastato, esančius (duomenys neskelbtini). UAB „(duomenys neskelbtini)“ vadovavo jam gerai pažįstamas A. Š., kuris maždaug nuo 2006 metų iki 2010 metų dirbo UAB „(duomenys neskelbtini)“ Medžio plokščių skyriaus vadovu. Manė, kad bankas Swedbank duos sutikimą parduoti UAB „(duomenys neskelbtini)“ nekilnojamąjį turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, dėl to nekils jokių problemų, jis siekė parduoti ir kitą UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausančią nekilnojamąjį turtą. Jis tiksliai nepamena, ar jis pasiūlė UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriui A. Š. pirkti UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausančią nekilnojamąjį turtą, ar jis susidomėjo jo vadovaujamos įmonės parduodamu turtu. Jie kažkiek laiko derėjosi dėl pardavimo kainos, susitarė dėl kitų sąlygų ir 2010-07-02 jis, atstovaudamas UAB „(duomenys neskelbtini)“, pasirašė su UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriumi A. Š. preliminarį nekilnojamojo turto pirkimo – pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010. Pagal šią sutartį įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas nuo šios sutarties pasirašymo dienos atlikti nuo kiekvienos iš šalių priklausančius veiksmus bei sudaryti pagrindinę pirkimo – pardavimo sutartį, buvo nustatyta turto pardavimo kaina 590 000 Lt plius PVM. Tuo metu jis buvo įsitikinęs, kad per 7 dienas paruoš visus reikiamus dokumentus pagrindinės sutarties pasirašymui. Pagrindinis jo kaip pardavėjo įsipareigojimas buvo gauti iš (duomenys neskelbtini) banko raštišką sutikimą parduoti turtą. Nors prieš mėnesį iš banko (duomenys neskelbtini) tokio sutikimo nebuvo gavęs, tačiau šiuo atveju jis žodžiu teiravosi (duomenys neskelbtini) banko (duomenys neskelbtini) skyriaus darbuotojų dėl leidimo nekilnojamam turtui parduoti, kiek prisimena, kalbėjosi su tuometiniu (duomenys neskelbtini) banko (duomenys neskelbtini) filialo vadovu ir vadybininke vardu A. Jie žodžiu patikino, kad nebus problemų parduodant UAB „(duomenys neskelbtini)“ nekilnojamą turtą. Po preliminarios sutarties pasirašymo jis iš karto kreipėsi į (duomenys neskelbtini) banką raštu, kuriame prašė išduoti raštišką leidimą turto pardavimui. Bankas (duomenys neskelbtini) raštiško sutikimo parduoti turtą neišdavė bei nepateikė jokio atsakymo, kuriame būtų išdėstęs savo poziciją, todėl jis tokio leidimo neišdavimo priežasčių nežino, nors jų su UAB „(duomenys neskelbtini)“ suderėta turto pardavimo kaina, jo įsitikinimu, buvo gera. 2010-07-02 jo ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ pasirašytos preliminarios sutarties 11.1 punkte buvo nurodyta, kad šalis, nepagrįstai vengianti ir/ar atsisakiusi sudaryti pagrindinę sutartį, arba, kai pagrindinė sutartis nesudaroma dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo), turi sumokėti kitai šaliai baudą lygią 200 000 Lt, kurią reikia sumokėti per 1 darbo dieną po kitos šalies rašytinio pareikalavimo. Šios sutarties sąlygos reikalavo UAB „(duomenys neskelbtini)“

direktorius A. Š., kuris ir nurodė tokį baudos dydį, nors pradžioje pageidavo, kad jis būtų 250 000 Lt. Preliminariosios nekilnojamo turto pirkimo – pardavimo sutarties 2.2 punkte jie taip pat numatė, kad pagrindinės sutarties sudarymo terminas gali būti pratęstas atskiru šalių susitarimu, tačiau tokio termino pratęsti A. Š. nesutiko. Nors kaltinime nurodyta, kad A. Š. neketino pirkti pastatų, tačiau nė vieno susitikimo metu A. Š. niekada neminėjo tokio savo neketinimo pirkti UAB „(duomenys neskelbtini)“ nekilnojamąjį turtą, buvo įsitikinęs, kad jo ketinimai buvo realūs, UAB „(duomenys neskelbtini)“ buvo ir yra realią veiklą vykdanči įmonė, juo labiau, kad, nepavykus tiesiogiai iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ nupirkti dominantį turtą, UAB „(duomenys neskelbtini)“ dalyvavo šio turto pardavimo iš varžytinių procese, kiek žino, vedė derybas su dukterine (duomenys neskelbtini) banko UAB „(duomenys neskelbtini)“ dėl jo pardavimo ar nuomos. R. T. tvirtina, kad jis tikrai ketino parduoti UAB „(duomenys neskelbtini)“ patalpas, turėjo tą patį jau minėtą tikslą visais įmanomais būdais stabilizuoti UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklą ir finansinę padėtį, todėl buvo įsitikinęs, kad tai galima pasiekti parduodant įmonės veikloje ne efektyviausiai naudojamą turtą ir iš to gauti būtinų pajamų. Tai patvirtina ir ta aplinkybė, kad apie parduodamą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą buvo paskelbęs internetinėje svetainėje www.aruodas.lt. Apie tai, kad negavo (duomenys neskelbtini) banko sutikimo, pranešė A. Š., prašė, kad jis pratęstų terminą visiems dokumentams sutvarkyti, o ypač gauti leidimą iš (duomenys neskelbtini) banko. A. Š. sakė, kad termino nepratęs, tačiau iki pat liepos mėnesio pabaigos nesiėmė jokių aktyvių veiksmų. Jis neprisimena, ar UAB „(duomenys neskelbtini)“ gavo UAB „(duomenys neskelbtini)“ išrašytą PVM sąskaitą – faktūrą 200 000 Lt baudos sumokėjimui. Kiek žino, UAB „(duomenys neskelbtini)“ kreipėsi į Kauno apygardos teismą prašydama išduoti teismo įsakymą ir išieškoti iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ 200 000 Lt dydžio baudą, tačiau, nelaukdami teismo sprendimo, 2010-08-06 pasirašė taikos susitarimą, pagal kurį UAB „(duomenys neskelbtini)“ sutiko sumažinti preliminarioje sutartyje nustatytą 200 000 Lt dydžio baudą iki 190 000 Lt ir šios sumos nereikalauti iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ iki 2010-08-30, taip pat nereikalauti delspinigių. Be to, tą pačią dieną pasirašė 190 000 Lt paprastąjį neprotestuotiną vekselį UAB „(duomenys neskelbtini)“. Nelaukdamas taikos susitarime nurodytos datos, jis 2010-08-26 – 2010-08-27 pervėdė iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos 190 000 Lt UAB „(duomenys neskelbtini)“. Tai padarė anksčiau, nes mėnesio pabaigoje juos būtų nusirašęs bankas ir jam nebūtų jokios galimybės juos sumokėti UAB „(duomenys neskelbtini)“. Jis įsitikinęs, kad tiek jo, kaip UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriaus, tiek UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriaus A. Š. ketinimai sudaryti pagrindinę nekilnojamojo turto pirkimo – pardavimo sutartį buvo realūs, jokio apsimestinumo nebuvo, o UAB „(duomenys neskelbtini)“ sumokėta bauda buvo ne turto iššvaistymas, o iš 2010-07-02 sudarytos sutarties kilusi prievolė. Dėl turto pardavimo, iš pradžių bankas pats skatino, kad tik būtų parduotas turtas ir greičiau atsiskaitytų su banku, o kai reikėjo duoti sutikimą dėl turto pardavimo nebesutiko. Tarp bankų „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ banko buvo didelė konkurencija įmonių atžvilgiu ir jie žiūrėjo, kuris išlups daugiau pinigų. Pasirašant preliminarą sutartį banko sutikimo parduoti turtą jis neturėjo. Negali pasakyti, kodėl prašymas dėl leidimo parduoti turtą išdavimo buvo gautas tik birželio 11 d.. Raštą siuntė paštu, pats asmeniškai į banką jo nenešė. Mano, kad sutartyje nurodytas 7 dienų laikotarpis buvo pakankamas laikotarpis gauti banko sutikimą.

Dėl kaltinimo iššvaisčius turtą neįvykus įmonės pardavimo sandoriui. UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2006 metais pradėjo eksploatuoti žvyro karjerą (duomenys neskelbtini) rajone. Jo pirkimą ir būtinas eksploatavimo išlaidas iš dalies finansavo (duomenys neskelbtini) bankas. Tuo laikotarpiu aktyviai buvo vystomos statybos, kelių tiesimas, todėl žvyro karjeras ir jame iškasamos naudingosios iškasenos atrodė gera investicija. Be to, jis ne kartą buvo gavęs pasiūlymų iš potencialių pirkėjų parduoti karjerą, bet tokio varianto nesvarstė, nes matė, kad veikla iš žvyro karjero naudojimo yra pakankamai pelninga. Jam teko bendrauti su vienu potencialių pirkėjų, kurio vardas buvo Ž ar Ž bei jo verslo partneriu, kurio vadas buvo R arba R . Domėjosi kas toks yra Ž ar Ž , patikrino jo reputaciją, sužinojo, kad jis patikimas žmogus, nes turėjo nekilnojamojo turto verslą, kiek prisimena kandidatavo į Seimo narius. Po kurio laiko, prasidėjus ekonominei krizei, žvyro karjero eksploatavimas tapo nuostolingas, gaunamos pajamos nedengė reikalingų joms gauti išlaidų, dėl ko nebebuvo galimybės atsiskaityti su veiklą finansavusiu banku. Dėl to jam teko ne kartą kalbėtis ir su (duomenys neskelbtini) banko atstovais, kurie primygtinai siūlė parduoti UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą ir tokiu būdu dengti įsiskolinimus. Todėl pradėjo ieškoti potencialių jo verslo pirkėjų, susirado R ar R ir pasiūlė pirkti karjerą. Sužinojo, kad jis atstovauja Kipro bendrovę „(duomenys neskelbtini)“, kuri investuoja rusų pinigus, o veikia Kipre, nes ten laikomi investuotojų pinigai ir mokestiniais tikslais jiems taip labiau apsimoka. Šiuo atveju jam dėl to, kad bendravo su Kipre veikiančios bendrovės atstovu nebuvo jokio skirtumo. Jie kainą dėl verslo su visais turimais leidimais, turtu, skolomis ir t. t. perpirkimo sudarė pakankamai didelę, t. y. 1 500 000 eurų, kad pavyktų padengti (duomenys neskelbtini) bank kredito dalį. Derybos vyko pakankamai ilgai, buvo susitikę kelis kartus Lietuvoje, kur konkrečiai nebeprisimena. Kas rengė sutarties projektą neprisimena, bet to jis pats tikrai nedarė, tai darė teisininkai. Po to kai sudarė dėl visų preliminariosios UAB „(duomenys neskelbtini)“ verslo pirkimo

sutarties sąlygų, jis gavo paštu sutartį jau pasirašytą, todėl ją pasirašė ir išsiuntė ją atgal tuo adresu, kuris buvo nurodytas sutartyje. Derybų metu bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ atstovas matė sunkią UAB „(duomenys neskelbtini)“ padėtį, todėl pageidavo garantijų. Todėl viena iš preliminariosios sutarties nuostatų buvo tokia, kad nepardavus UAB „(duomenys neskelbtini)“ verslo su visais turimais leidimais, turtu, skolomis tai dienai, UAB „(duomenys neskelbtini)“ bus skirta 500 000 eurų už patirtus bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sutartinius nuostolius, taip pat analogiško dydžio bauda buvo numatyta bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, jei ji atsisakys pirkti UAB „(duomenys neskelbtini)“ verslą. Preliminariosios sutarties pasirašymo metu jam nebuvo žinoma, kad bankas neduos sutikimo.. J. D. banke žodžiu prašė leidimų dėl turto pardavimo (nekilnojamojo turto, karjero), raštu nesikreipė, tačiau banko atstovai radikaliai pakeitė savo poziciją ir, greičiausiai nusprendė UAB „(duomenys neskelbtini)“ sužlugdyti bei perimti turtą per bankroto procedūrą. Kitaip tariant jis (duomenys neskelbtini) banko leidimo parduoti verslą negavo. „(duomenys neskelbtini)“ atstovas pamatęs, kad jis negauna būtinų leidimų verslo pardavimui, pareikalavo, kad jis kaip užtikrinimo priemonę pasirašytų vekselį, ką ir padarė 2010-09-08. Pagal sutartį iki nurodyto joje termino privalėjo sutvarkyti visus dokumentus verslo pardavimui, bet kadangi to neišėjo padaryti dėl (duomenys neskelbtini) banko, tai privalėjo sumokėti nurodytą sumą. Be to, tapo aišku, kad „(duomenys neskelbtini)“ pagal preliminarą sutartį pateiks vekselį vykdymui ir tokiu būdu paralyžiuos UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklą, o jis dar turėjo vilties veiklą išgelbėti, todėl nutarė sumokėti sutartyje ir vekselyje numatytą baudą ir taip papildomų su tuo susijusių būtinų išlaidų (notaro, antstolio mokesčiai ir pan.). Pinigai „(duomenys neskelbtini)“ buvo pervesti iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ banko sąskaitos Lenkijoje, nes Lietuvoje veikiantys bankai už nepriemokas automatiškai nuskaitydavo visas į sąskaitą patekusias pinigines lėšas, neleidami juos naudoti būtinose įmonės veiklose. Būtent dėl to atidarė UAB „(duomenys neskelbtini)“ banko sąskaitą Lenkijoje, bendrovė jos nuo nieko neslėpė, ji buvo nurodyta kaip oficiali UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaita, ją žinojo su bendrove dirbę verslo partneriai, kreditoriai. Įsitikinęs, kad baudą jis privalėjo sumokėti bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, nes jam nepavyko užbaigti sandorio, kuris, jeigu bankas būtų suteikęs visus būtinus leidimus, būtų išgelbėjęs UAB „(duomenys neskelbtini)“, ji būtų galėjusi didžia dalimi atsiskaityti su kreditoriais ir nebūtų poreikio kreiptis į teismą dėl jos bankroto. Jis 2010-06-12 sutarties su „(duomenys neskelbtini)“ kopiją turi, turi ir 2010-09-08 paprastojo neprotestuotinojo vekselio Nr. 1 kopiją, šie sandoriai buvo įtraukti į UAB „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinę apskaitą, juo labiau, kad ir mokėjimai „(duomenys neskelbtini)“ buvo daromi iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos banke, juos pateikė teismui. Be to tarp įvairių juodraščių rado susirašinėjimo su „(duomenys neskelbtini)“ raštus, kuriuos pateikė teismui. Kodėl šie dokumentai nebuvo pateikti anksčiau, pasakyti negali, galimai buvo užsimetę namuose tarp įvairių dokumentų. Kodėl šių dokumentų nebuvo tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinių dokumentų nežino, tačiau jie ten turėjo būti. Visi sandoriai ir juos patvirtinantys dokumentai buvo įtraukti į UAB „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinę apskaitą, juo labiau kad ir baudos mokėjimas vyko per įmonės sąskaitą banke. Jis nežino, kodėl ūkinę veiklą tyręs specialistas pateikė tikrovės neatitinkančias išvadas. 2008-2009 metais pačioje krizės pradžioje bankai taip elgėsi, jie priimdavo verslui visiškai nesuprantamus sprendimus. Tuo metu, jis priėmė tokius sprendimus, pasirašinėti sutartis negavus leidimo iš banko. Jis buvo vienintelis akcininkas ir jo įnašai bei įstatinis kapitalas buvo milijonas ir priskolinta pinigų, o jis visus šeimos pinigus sudėjo į įmonę, kad ji būtų išgelbėta. Šia sutartimi buvo parduodamas verslas su visomis skolomis, akcijomis ir panašiai. Jo nuomone verslas be rizikos negali egzistuoti.

Dėl automobilio ir autokrautuvo nuomos paaiškino, kad 2010 metais UAB „(duomenys neskelbtini)“ finansinei būklei prastėjant, reikėjo kiek įmanoma optimizuoti jos veiklą, todėl jis priėmė sprendimą parduoti visą įmonės veikloje nenaudojamą ar neefektyviai naudojamą turtą. Todėl pardavė pranešime apie įtarimą nurodytus automobilį „V. G.“ bei autokrautuvą „DV1792“. Pinigus, gautus už šį turtą, panaudojo išimtinai UAB „(duomenys neskelbtini)“ veikloje. Be to, tuo metu jis, atstovaudamas įmonę, pardavė ir kitą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, tame tarpe ir automobilius. Vėliau jau šios transporto priemonės buvo išsinuomos iš jas nupirkusios UAB „(duomenys neskelbtini)“, nes reikėjo tvarkyti UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausančių prekių, statybinių medžiagų likučius, o tam buvo reikalingos šios priemonės. Akivaizdu, kad tiek automobilis, tiek krautuvai buvo išsinuomoti už realią kainą. Be to, su autokrautuvu dirbo UAB „(duomenys neskelbtini)“ darbuotojai, todėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ nereikėjo šių žmonių įdarbinti įmonėje, mokėti jiems kas mėnesį atlyginimo ir kitų privalomų mokesčių. Kiek prisimena, ši technika buvo nuomojama ir po to, kai UAB „(duomenys neskelbtini)“ jau buvo iškelta bankroto byla. Jis įsitikinęs, kad tokiu būdu UAB „(duomenys neskelbtini)“ sutaupė daugiau nei išleido šių priemonių nuomai, todėl nėra jokio pagrindo teigti, kad jis iššvaistė UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą 13 080 Lt sumoje.

Jis kaltinamas, kad ignoruodamas visų UAB „(duomenys neskelbtini)“ kreditorių reikalavimus, negalėdamas šių reikalavimų patenkinti, kai akivaizdžiai grėsė bankrotas sau padengė 346 187,23 Lt

paskolos sumą. Dėl to, gali paaiškinti, jog jeigu tokius pavedimus yra patvirtinantys dokumentai, tai toks paskolos sumos gražinimo faktas buvo. Tačiau nesutinka su tvirtinimu, kad ignoravo kitų kreditorių reikalavimus, nesiekė jų kreditorinių reikalavimų tenkinti. Įsitikinęs, kad tai patvirtina jo anksčiau nurodytos aplinkybės apie jo ketinimus parduoti UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą bendrovėms „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“, parduoti verslą Kipro bendrovei, kuriems leidimų nedavė būtent UAB „(duomenys neskelbtini)“ kreditoriai, t. y. konkretūs bankai. 2011-12-02 specialisto išvados 18 lape nurodyta, kad 2010 metais UAB „(duomenys neskelbtini)“ kreditoriams iš banko sąskaitų apmokėjo 3 583 927,11 Lt. Sudėjus kartu su iš kasos jam kaip kreditoriui išmokėta suma gaunasi, kad viso kreditoriams buvo sumokėta mažiausiai 3 930 114,34 Lt. Be to, į šią sumą nėra įtraukti mokėjimai kreditoriams UAB „(duomenys neskelbtini)“, UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ – viso 2 216 400 Lt. Taigi, viso per 2010 metus kreditoriams UAB „(duomenys neskelbtini)“ išmokėjo 6 146 514,34 Lt. Vertinant šį skaičių yra aišku, kad mokėjimas jam kaip kreditoriui tarp kitų mokėjimų sudaro tik 5,6 procentus bendro mokėjimo kreditoriams. Įskaičiavus gautinas sumas už sutartą parduoti nekilnojamąjį turtą, žvyro karjero verslą (6 899 200 Lt) dalis mokėjimo jam būtų dar mažesnė. Todėl teigti taip, kaip nurodyta pranešime apie įtarimą, kad jis patenkino tik savo vieno kreditorinius reikalavimus, vertinant juos greta visų jo paminėtų mokėjimų kreditoriams, yra visiškai nepagrįstas. Tiek jo nurodyti teiginiai, tiek ir byloje esančios specialisto išvados teiginiai kaip tik patvirtina, kad jis, kaip UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius visais įmanomais būdais siekė atsiskaityti su kreditoriais, o taip pat stengėsi, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ tęstų toliau savo veiklą.

Dėl kaltinimo aplaidžiu apskaitos tvarkymu paaiškino, kad visi UAB „(duomenys neskelbtini)“ dokumentai buvo saugomi jos būstinėje (duomenys neskelbtini). Bankroto administratorius jam padavė sąrašą, kuriuos dokumentus turi jam perduoti. Tuos, jo paprašytus, dokumentus surado ir perdavė bankroto administratoriui UAB „(duomenys neskelbtini)“ įgaliotajam asmeniui J. B., pagal dokumentų perdavimo – priėmimo aktą. Visų UAB „(duomenys neskelbtini)“ dokumentų jis perduoti nereikalavo. Kiti dokumentai taip ir liko UAB „(duomenys neskelbtini)“ būstinėje. Taip pat dar buvo dalis dokumentų perduota Valstybinei mokesčių inspekcijai, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybai, kadangi jie atlikinėjo UAB „(duomenys neskelbtini)“ patikrinimus. Nori pasakyti, kadangi visi įtarime dėl aplaidaus apskaitos tvarkymo nurodyti dokumentai buvo įtraukti į UAB „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinę apskaitą, tai patvirtina, kad šie dokumentai buvo saugomi kartu su kitais įmonės dokumentais. Kaip jie galėjo neišlikti, nežino. Dėl nurodyto įtarime fakto, kad R. T. neišsaugojo subjekto „(duomenys neskelbtini)“ dokumento 2010-09-09 „FESS -10-9“, kuriame įrašyta bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 500 000 EUR (1 726 400 Lt) baudą nori pasakyti, kad tokio dokumento nėra, o tai yra buhalterinės programos išrašas, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ vekselyje FESS PARKER INVESTMENT nurodyta suma buvo įtraukta į įmonės buhalterinę sąskaitą. Apie tai 2 tomo 55 lape esančiame 2012-12-18 rašte Nr. 12-26366 nurodė ir BUAB „(duomenys neskelbtini)“ administratoriaus įgaliotasis asmuo A. V..

Mano, kad visi jo sudaryti sandoriai įmonei buvo netgi labai naudingi, jų pasekoje įmonė būtų gavusi daug pajamų ir būtų galėjusi didžia dalimi atsiskaityti su kreditoriais.

M. G. kalto pagal pateiktus kaltinimus neprisipažino ir paaiškino, kad nuo 2009-09-11 d. dirbo UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriaus pareigose. Iki to laiko nuo 2002m. iki 2010-03-02 jis dirbo UAB „(duomenys neskelbtini)“ ėjo Gumos skyriaus pardavimų vadovo pareigas. Taip sutapo, kad kurį laiką jis dirbo UAB „(duomenys neskelbtini)“, nors jau vadovavo kitai įmonei, dėl to, kad R. T. paprašytas jis kurį tai laiką perdavė darbus kitam asmeniui. Jo vadovaujama įmonė nuo 2009-12-01 nuomojosi iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ nekilnojamąjį turtą t.y. įrengimų sandėlį (tiksliau šio sandėlio dalį apie 126 kvadratinis metrus) esantį (duomenys neskelbtini). Todėl 2010 metų gegužės mėn. UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius R. T. pasiūlė pirkti minėtą sandėlį ir negyvenamas patalpas esančias (duomenys neskelbtini). Jiems reikėjo šio nekilnojamojo turto, todėl sutarę su R. T. dėl šio turto kainos nusprendė šį turtą įsigyti. Tuo metu kaip ir dabar UAB „(duomenys neskelbtini)“ vienintelis akcininkas buvo J. R., kuris turto pirkimui pritarė. 2010-06-02 d. jis atstovaudamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ pasirašė Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartį Nr. I/ALS-AF/2010 su UAB „(duomenys neskelbtini)“. UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovavo šios įmonės direktorius R. T.. Pagal šią sutartį šalys įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas nuo šios sutarties pasirašymo dienos atlikti nuo kiekvienos iš šalių priklausančius veiksmus bei sudaryti pagrindinę pirkimo-pardavimo sutartį ir perleisti nuosavybės teises į žemiau nurodytą turtą: pastatas-įrengimų sandėlis, unikalus Nr. 1199- 2014-7018, paskirtis sandėliavimo, bendras plotas 2607,47 kv.m., esantis adresu (duomenys neskelbtini); negyvenamoji patalpa - parduotuvė, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), paskirtis prekybos, bendras plotas 193,66 kv.m., esantis adresu (duomenys neskelbtini). Su R. T. sudarė parduodamo nekilnojamojo turto bendrą kainą 1130000 Lt. Minėtą terminą t.y. septynias dienas pasirinko bendru sutarimu, kadangi UAB „(duomenys neskelbtini)“ reikėjo patalpų

prekėms sandėliuoti, o R. T. reikėjo pinigų, nes UAB „(duomenys neskelbtini)“ turėjo įsiskolinimų. Kad pagrindinė sutartis būtų pasirašyta ir būtų parduotas nekilnojamas turtas M. G. pareikalavo, kad sutartyje būtų nurodyta apie 30 % nuo parduodamo turto vertės bauda, šaliai kuri neįvykdys sutarties sąlygų. Tačiau R. T. derybų metu sumažino baudos dydį iki 300 000 Lt, t.y. iki beveik 25%. Baudos numatymas preliminariojoje sutartyje yra visiškai teisėtas ir tokio pobūdžio sandoriuose įprastas sutarties vykdymo užtikrinimo būdas. 2010-06-02 d. preliminarios nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutarties 11.1 punkte numatė, kad šalys susitarė, kad šalis nepagrįstai vengianti ir/ar atsisakiusi sudaryti pagrindinę sutartį, arba, kai pagrindinė sutartis nesudaroma dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo), turi sumokėti kitai šaliai baudą lygią 300 000 Lt. Bauda turi būti sumokama per 1 darbo dieną po kitos šalies raštiško pareikalavimo. UAB „(duomenys neskelbtini)“ įvykdė visus anksčiau minėtoje sutartyje numatytus įsipareigojimus. Tuo metu M. G. padarė preliminarą piniginį srautų analizę, t.y. įvertino artimiausiu metu UAB „(duomenys neskelbtini)“ gautinas įplaukas, kurios jo skaičiavimu turėjo sudaryti apie 300000-350000 Lt, todėl jie su akcininku nusprendė, kad dalį sandorio (apie 200000- 250000) galės finansuoti nuosavomis bendrovės lėšomis, dalį lėšų (apie 100000-150000) jis paskolins bendrovei kaip akcininkas, o likusią sumą- apie 70 proc. finansuos per banką. Dėl galimybės gauti paskolą jis buvo nuvykęs ir konsultavosi su banko (duomenys neskelbtini) skyriaus darbuotoja moterimi, kurios nei vardo nei pavardės nepamena, o taip pat (duomenys neskelbtini) banko valdytoju. (duomenys neskelbtini) banke bendravo su valdytoju A. P.. Abiejuose bankuose jam buvo preliminariai patvirtinta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ galėtų gauti paskolą nekilnojamam turtui pirkti, jei savo lėšomis sumokėtų ne mažiau kaip 30 % perkamo turto vertės ir įkeistų bankui perkamą turtą. Specialisto išvadoje nepagrįstai nurodyta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ neturėjo pakankamai nuosavų lėšų aptariamo sandorio finansavimui. Visų pirma, sandorį buvo planuojama finansuoti iš dalies bendrovės nuosavomis ir kita dalimi skolinomis lėšomis. Antra, akcininkas buvo patvirtinęs, kad paskolins įmonei dalį reikalingų lėšų ir tas patvirtinimas buvo realus, nes vėliau jis įmonei ir paskolino lėšas. Ir trečia, UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2010 m. gavo 768053 pelno iš kurio buvo pajėgi finansuoti didžiąją dalį sandorio sumos, jau nekalbant apie bendrovės apyvartines lėšas, kurias taip pat buvo galima panaudoti. Šios aplinkybės, o taip pat, tai, kad vėliau UAB „(duomenys neskelbtini)“ varžytinėse nupirko vieną iš aptariamų pastatų, t.y. turėjo galimybes finansuoti iš varžytinių parduodamo to paties turto pirkimą, (turto pirkimui buvo gauta paskola iš AB (duomenys neskelbtini) bankas), patvirtina, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ turėjo realų ketinimą ir realias finansines galimybes pirkti pastatus iš UAB „(duomenys neskelbtini)“. UAB „(duomenys neskelbtini)“ neįvykdė preliminarios sutarties įsipareigojimų t.y. negavo raštiško banko sutikimo parduoti anksčiau minėtą turtą UAB „(duomenys neskelbtini)“. AB (duomenys neskelbtini) turėjo duoti minėtą sutikimą, kadangi jų pasiūlyta pirkimo kaina atitiko rinkos kainą ir net buvo už ją aukštesnė. Manė, kad bankas bus suinteresuotas sandorio įgyvendinimu, kadangi visos už parduotą turtą gautos pajamos turėjo atitekti būtent bankui, todėl tikėjo, jog UAB „(duomenys neskelbtini)“ gaus sutikimą. Kad šis sandoris būtų buvęs naudingas bankui matyti iš to, jog vėliau iš varžytinių parduodant UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, sandėlis (duomenys neskelbtini), kurį 2010-06-02 sutartimi ketino pirkti UAB „(duomenys neskelbtini)“ už 780000 Lt, buvo parduotas ženkliai žemesne kaina, t.y. už 640000 Lt, o jį nupirko UAB „(duomenys neskelbtini)“, kas patvirtina, jog jai tų pastatų reikėjo ir ji turėjo realų ketinimą šiuos pastatus įsigyti. Bankas nedavęs UAB „(duomenys neskelbtini)“ sutikimo parduoti minėto sandėlio už 780000 Lt., vėliau už jo pardavimą, įvertinus aukciono mokestį, gavo mažiau nei 600 000 Lt. Taip pat Preliminarioje nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartyje Nr. I/ALS-AF/2010 numatė, kad pagrindinės sutarties sudarymo terminas gali būti pratęstas atskiru šalių susitarimu. 2010 birželio mėn. 9 d. UAB „(duomenys neskelbtini)“ faksu gavo UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriaus R. T. prašymą dėl pagrindinės sutarties sudarymo termino pratęsimo, kuriame R. T. prašė pratęsti terminą iki 2010-06-30, prašymą motyvuojant tuo, kad negautas iš banko raštiškas sutikimas parduoti nekilnojamą turtą UAB „(duomenys neskelbtini)“. Nors 2010-06-10 raštu nurodė UAB „(duomenys neskelbtini)“, kad nesutinka pratęsti minėto termino iki 2010-06-10, tačiau žodžiu pažadėjo R. T., kad iki mėnesio galo teisinių veiksmų nesiims ir, kad jei jis gaus banko sutikimą, per 2010 metų birželio mėn. pasirašys pagrindinę sutartį ir nereikalaus baudos. R. T. leidimo negavo, todėl 2010-06-30 d. M. G. kreipėsi į UAB „(duomenys neskelbtini)“ su pretenzija, kurioje nurodė, kad jei UAB „(duomenys neskelbtini)“ neįvykdys savo sutartinių įsipareigojimų, tai UAB „(duomenys neskelbtini)“ kreipsis į teismą dėl baudos priteisimo. Nesulaukęs apmokėjimo jis įmonės vardu kreipėsi į Kauno apygardos teismą, prašydamas priimti teismo įsakymą. Kada kreipėsi į teismą neatsimena, tačiau 2010-07-12 d. Kauno apygardos teismas priėmė teismo įsakymą, kuriuo nutarė išieškoti iš skolininko UAB „(duomenys neskelbtini)“ 300 000 Lt nuostolių atlyginimą, 6 procentų dydžio metines palūkanas nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme 2010 m. liepos 08 d. iki teismo įsakymo visiško įvykdymo bei bylinėjimosi išlaidas kreditoriui UAB „(duomenys neskelbtini)“. Kauno apygardos teismo įsakymas turėjo įsiteisėti po 20 dienų nuo pranešimo skolininkui UAB „(duomenys neskelbtini)“ įteikimo, jeigu skolininkas raštu nepraneša teismui apie teismo įsakymo įvykdymą ir

nepareiškia prieštaravimų dėl kreditoriaus pateikto prieštaravimo. Kiek jam žinoma UAB „(duomenys neskelbtini)“ nepateikė jokių prieštaravimų Kauno apygardos teismui. 2010-07-29 UAB „(duomenys neskelbtini)“ jo vadovaujamai įmonei pervėdė dalį pinigų t.y 100 000 Lt. Laikotarpyje nuo 2010-07-29 d. iki 2010-09-17 d. UAB „(duomenys neskelbtini)“ per 7 pavedimus jo vadovaujamai įmonei pervėdė 300 000 Lt. Šie pinigai buvo išimtinai panaudoti įmonės veikoje, atsiskaitant su įvairiais tiekėjais. UAB „(duomenys neskelbtini)“ nenupirkus anksčiau minėto sandėlio esančio (duomenys neskelbtini), toliau nuomojo šio sandėlio patalpų dalį, o 2010-08-02 iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ išsinuomojo dar didesnes patalpas šiame sandėlyje t.y. 512, kvadratinį metrų. 2011-04-01 d. jau iš BUAB „(duomenys neskelbtini)“ administratoriaus išsinuomojo 1258 kvadratinis metrus minėto sandėlio, 2012-08-20 varžytinių metu nupirko visą anksčiau UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausiusį sandėlį už 640000. Jis mano, kad pirkimo pardavimo sandorio siekimas buvo normalus verslo sandoris, nes UAB „(duomenys neskelbtini)“ turėjo tikslą parduoti pastatus ir atsiskaityti su banku, o UAB „(duomenys neskelbtini)“ tikslas buvo įsigyti šiuos statinius, nes jie buvo reikalingi jos veikloje.

Taip pat parodė, kad visos kaltinime aprašytos ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai buvo vykę realiai ir pagal teisinio reguliavimo reikalavimus privalėjo būti įtraukti į bendrovės buhalterinę apskaitą. Buhalterinė apskaita bendrovėje buvo vykdoma nepažeidžiant teisės aktų reikalavimų.

Paaikšino, kad nusikalstamos veikos, tai yra nusikalstamu būdu įgytų pinigų legalizavimo, nepadare, kadangi 300000 litų, kuriuos UAB „(duomenys neskelbtini)“ pervėdė UAB „(duomenys neskelbtini)“ kaip baudą, buvo pervesti teismo sprendimo pagrindu. UAB „(duomenys neskelbtini)“ juos įgijo teisėtu būdu, todėl teiginys, kad tai nusikalstamu būdu gautos lėšos yra nepagrįstas. Sandorio šalys, manančios, kad sutartys, iš kurių kyla prievolės, sudarytos pažeidžiant jų interesus, gali ginčyti šias sutartis civilinio proceso tvarka ir taip ginti savo teisėtus interesus. Vadovaujantis teismų praktika, baudžiamosios teisės priemonės taikomos tik tais atvejais, kai civiliniuose santykiuose dalyvaujančios šalys civilinės teisės priemonėmis negali ginti savo interesų arba tokia gynyba yra apsunkinta. Todėl nesuprantama, kodėl civiliniai santykiai tarp sandorio šalių šioje byloje yra kriminalizuojami, juolab kad bankrutuojanti akcinė bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ civilinio proceso tvarka apgynė savo interesus dėl aptariamų sandorių ir iš iškilusių prievolių, sprendimas byloje įsiteisėjęs ir teismas priteisė ginčo sumą – 86 886 Eur, kartu su priskaičiuotomis palūkanomis ir „(duomenys neskelbtini)“ šią sumą pagal patvirtintą grafiką grąžina BUAB „(duomenys neskelbtini)“.

Kaltinamasis A. Š. kaltu dėl kaltinime nurodytų nusikalstamų veikų neprisipažino ir paaikšino, kad prieš pasirašant Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 jis nesidomėjo ir nežinojo apie UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ pasirašytą preliminarą nekilnojamojo turto pirkimo - pardavimo sutartį. Jis prieš pasirašant minėtą sutartį pats domėjosi banke SEB dėl šio turto įkeitimo panaikinimo, kadangi žinojo, kad minėtas turtas įkeistas šiam bankui. Apie tai kalbėjo su banko (duomenys neskelbtini) filialo darbuotojais. Jam šio banko darbuotojai patikino, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ sumokėjęs reikiamą sumą pinigų, bankas panaikins įkeitimą. Atsižvelgiant į tuo metu vyravusias nekilnojamojo turto kainų tendencijas, jų suderėta kaina 590000 Lt plus PVM buvo tikrai naudinga UAB „(duomenys neskelbtini)“, o tuo pačiu ir (duomenys neskelbtini) bankui, kuriam turėjo atitekti visos už įkeisto turto pardavimą gautos lėšos, kadangi jie siūlė netgi šiek tiek aukštesnę nei rinkos kainą, dėl to, kad jiems tos patalpos tikrai tiko ir buvo reikalingos. Kad parduodamo turto kaina buvo artima rinkos kainai ar net aukštesnė už ją, patvirtina ir ta aplinkybė, kad vėliau tos pačios patalpos aukcione buvo parduotos net ir už žemesnę kainą. Prieš pasirašant sutartį jis pareikalavo, kad sutartyje būtų numatyta bauda jei kuri nors sutarties šalis neįvykdys įsipareigojimų. Jis siūlė apie 250 000 Lt, tačiau buvo nusiderėta iki 200 000 Lt. Baudą siūlė numatyti, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ dėl kokių nors priežasčių neapsigalvotų dėl pastatų pardavimo. Baudos numatymas preliminariojoje sutartyje yra visiškai teisėtas ir tokio pobūdžio sandoriuose įprastas sutarties vykdymo užtikrinimo būdas. Kategoriškai tvirtina, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ ketinimai įsigyti šiuos pastatus buvo realūs, kadangi šie pastatai tikrai buvo reikalingi bendrovės veikloje. Šiuos teiginius patvirtina ir tai, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ nepavykus įsigyti šių statinių iš UAB „(duomenys neskelbtini)“, vėliau jie dalyvavo šio turto pardavimo iš varžytinių aukcione norėdami tą turtą įsigyti, tačiau tuo metu jų netenkino aukcione numatyta pastatų kaina, todėl jų aukcione neįsigijo. UAB „(duomenys neskelbtini)“ pastatus planavo pirkti ne iš nuosavų, o iš skolintų lėšų, todėl pranešime apie įtarimą nurodyti teiginiai, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ neturėjo pakankamai nuosavų lėšų ir finansinės galimybės pirkti pastatus nėra teisingi. Pagrindinė sutartis nebuvo pasirašyta, nes UAB „(duomenys neskelbtini)“ neįvykdė preliminarios sutarties sąlygų t.y negavo banko SEB raštiško sutikimo parduoti įkeistą turtą. Jį apie tai informavo žodžiu R. T.. 2010-07-02 d. Preliminarioje nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutarties 2.2 punkte numatė, kad pagrindinės sutarties sudarymo

terminas gali būti pratęstas atskiru šalių susitarimu. R. T. prašė žodžiu pratęsti pagrindinės sutarties sudarymo terminą, sakė, kad dar bandys gauti banko sutikimą. UAB „(duomenys neskelbtini)“ nebuvo gautas raštiškas prašymas pratęsti pagrindinės sutarties sudarymo terminą. Nors jis žodžiu R. T. pasakė, kad nesutinka laukti ir 2010-07-10, 2010-07-15 ir 2010-07-23 parašė pretenzijas UAB „(duomenys neskelbtini)“, tačiau realiai daugiau jokių teisinių veiksmų nesiėmė ir iki pat 2010-07-28 laukė tikėdamasis, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ gaus iš banko sandorio patvirtinimui reikalingą sutikimą, nors jau 2010-07-10 įgijo reikalavimo teisę į sutartyje numatytą baudos dydį. Tokiu būdu UAB „(duomenys neskelbtini)“ leidimo gavimui buvo suteikta ne sutartyje numatytos 7 dienos, bet žymiai ilgesnis laikotarpis – net 25 dienos. 2010-07-28, manydamas kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ teismo leidimo nepateiks, išrašė UAB „(duomenys neskelbtini)“ vardu PVM sąskaitą-faktūrą, kurią šiai bendrovei pateikė apmokėjimui. Kadangi sąskaita geruoju nebuvo apmokėta, todėl 2010-07-30 UAB „(duomenys neskelbtini)“ kreipėsi su pareiškimu į Kauno apygardos teismą dėl teismo įsakymo išdavimo. Tačiau 2010-08-06 jis pasirašė taikos susitarimą su UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriumi R. T.. Pagal šį susitarimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ sumažino preliminarioje sutartyje nustatytą baudos dydį iki 190 000 Lt. ir įsipareigojo nereikalauti šios sumos iki 2010-08-30 d. O UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius R. T. pasirašė Paprastąjį neprotestuotiną vekselį 190 000 Lt. sumai. Pasirašius taikos sutartį ir gavus iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ pasirašytą vekselį jau Kauno apygardos teismo sprendimas jo nedomino, nes, pareiškimas teismui jam buvo kaip derybinis argumentas ir jo derybinės pozicijos sustiprinimas. 2010 m. rugpjūčio 26-27 d. keturiais bankiniais pavedimais UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius R. T. pervadė 190 000 Lt. A. Š. vadovaujamai įmonei. Šie pinigai, kartu su iš kitų ūkio subjektų gautomis lėšomis, buvo išimtinai panaudoti įmonės veikoje, atsiskaitant su įvairiais tiekėjais.

Taip pat parodė, kad kaltu neprisipažįsta dėl veikos, numatytos LR [BK 222 str.](#) 1 d. (apgaulingas apskaitos tvarkymas), kadangi jokio nusikaltimo jis nepadarė, nes visos aprašytos ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai buvo vykę realiai ir pagal teisinio reguliavimo reikalavimus privalėjo būti įtraukti į bendrovės buhalterinę apskaitą. Buhalterinė apskaita buvo vykdoma nepažeidžiant teisės aktų reikalavimų. Taip pat parodė, kad kaltu neprisipažįsta dėl veikos, numatytos LR [BK 216 str.](#) 1 d. (nusikalstamu būdu įgytų pinigų legalizavimas), kadangi 190000 litų, kuriuos UAB „(duomenys neskelbtini)“ pervadė UAB „(duomenys neskelbtini)“ kaip baudą, buvo pervesti taikos sutarties pagrindu, t.y. UAB „(duomenys neskelbtini)“ juos įgijo teisėtu būdu. Kategoriskai nesutinka, kad tai nusikalstamu būdu gautos lėšos. Atreipė dėmesį, kad sandorio šalys, manančios, kad sutartys, iš kurių kyla prievolės, sudarytos pažeidžiant jų interesus, gali ginčyti šias sutartis civilinio proceso tvarka ir taip ginti savo teisėtus interesus. Vadovaujantis teismų praktika baudžiamosios teisės priemonės taikomos tik tais atvejais, kai civiliniuose santykiuose dalyvaujančio šalys civilinės teisės priemonėmis negali ginti savo interesų arba tokia gynyba yra apsunkinta. Nesuprantama kodėl civiliniai santykiai tarp sandorio šalių šioje byloje yra kriminalizuojami, juolab kad BUAB „(duomenys neskelbtini)“ civilinio proceso tvarka apgynė savo interesus ir visa pervesta suma yra įsiteisėjusiu teismo sprendimu iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ priteista bankrutuojančios UAB „(duomenys neskelbtini)“ naudai. Ginčo suma su priskaičiuotais delspinigiais BUAB „(duomenys neskelbtini)“ yra grąžinta.

Teisiamojo posėdžio metu buvo ištirti ir įvertinti ir šie įrodymai:

Liudytojas A. U. teisme parodė, kad maždaug 2010 metais jis rado skelbimą internete, pasiskambino nurodytu telefono numeriu dėl 0.80 ha sklypo (duomenys neskelbtini). pirkimo. Šį sklypą pardavinėjo UAB “ (duomenys neskelbtini) ”, kurios vardu veikė jos direktorius R. T.. Sekančią dieną po skambučio susitiko su R. T., kuris parodė, kur yra sklypas, o kitą dieną nuvažiavo ir nupirko. Suderėjo galutinę parduodamo žemės sklypo pirkimo kainą 50 000 Lt. Sklypas buvo tuščias, jame buvo galima ką nors statyti. Buvo keletas sklypų, bet jis su draugu išsirinko tą, kuris buvo arčiausiai viaduko. Sklypo vertinimas nebuvo darytas. Kitų sklypų kaina buvo panaši. Pinigus mokėjo jis. Kad R. T. yra jo giminaitis, tai yra jo žmonos dėdė sužinojo, kai pradėjo perrašinėti sklypą, tada žmona jam pasakė, kad R. T. yra jos dėdė. Pas notarą pasirašė žemės sklypo pirkimo – pardavimo sutartį ir sumokėjo pinigus. Jis gyvena (duomenys neskelbtini) kaime, tai yra apie 15 km. nuo įsigyto sklypo. Sakydamas sklypo perrašymą turėjo galvoje, kai formino sklypo pirkimą-pardavimą.

Liudytoja D. T. parodė, kad nuo 2001 iki 2008 m. dirbo UAB “ (duomenys neskelbtini) ” vyr. buhalterė. Ji girdėjusi, kad UAB “ (duomenys neskelbtini) ” (duomenys neskelbtini). pirkė sklypą vystyti komercinę veiklą. Smulkiau paaiškinti negali, nes nežino. Nuo 2008 metų ji buvo išėjusi vaiko auginimo atostogų ir galimai tuo laikotarpiu nedirbo. UAB „(duomenys neskelbtini)“ užsiėmė didmenine ir mažmenine prekyba. Gumos gaminiais, medienos gaminiais ir panašiai. Kol dirbo, t.y. iki 2007 m. pabaigos, įmonės finansinė padėtis, buvo normali.

Liudytojas V B teisme parodė, kad jis nuo 2005 metų sausio mėnesio dirbo vyr. buhalterės D. T. pavaduotoju. Jis tvarkė UAB „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinius dokumentus, susijusius su darbo užmokesčiu, komandiruočiais, ruošė ataskaitas ir gyventojų pajamų mokesčio deklaracijas. Priėjimo prie banko sąskaitų neturėjo. 2009 metais kasininku buvo direktoriaus nurodymu, jis sudarinėjo tik preliminarų balansą, kadangi neturi priėjimo prie tam tikrų duomenų. Balansą pateikdavo R. T.. Apie UAB „(duomenys neskelbtini)“ žemės sklypo, esančio (duomenys neskelbtini). pirkimą nežino. Žino, kad 2010 metais jis buvo parduotas už 50 000 Lt. jis pats išrašinėjo sąskaitą su 0 PVM tarifu, todėl vėliau teko tikslinti PVM deklaraciją ir susimokėti PVM. Visi pirkimai, pardavimai, sąskaitų išrašymai ar išmokėjimai fiziniams ar juridiniams asmenims vyko tik su direktoriaus R. T. žinia. V. A. pažįsta, kadangi jis yra dirbęs UAB „(duomenys neskelbtini)“. 24 kasos išlaidų orderių kopijose, išrašytose V. A., kaip gaunančiam pinigus už sutartį Nr. 08/10/01, skiltyje kasininkas yra jo parašas. Jis nežinojo už ką V. A. mokami pinigai, tai ne jo reikalas kadangi taip daryti liepdavo R. T.. R. T. jam paskambindavo ar ateidavo į darbo kabinetą, pasakydavo, kad ateis V. A. ir jam reikia sumokėti tam tikrą, konkrečiai direktoriaus nurodytą pinigų sumą grynais, pagal konkrečią sutartį. V.B.išrašydavo kasos išlaidų orderį, nunešdavo pasirašyti R. T., po ko V. A. pasirašydavo, kad gavo konkrečią pinigų sumą ir V.B. pasirašydavo, kaip pinigus išdavęs asmuo, bei paduodavo orderyje nurodytą sumą V. A.. Nurodė, kad jis 2010 metais registravo bendrovės buhalterinėje apskaitoje vekselio operaciją, tai yra vekselį įtraukė į buhalterinę apskaitą. FESS-10-09 yra tokia numeracija, tai įtraukimo į apskaitą numeracija. FESS, tai surišta su įmone „(duomenys neskelbtini)“, 10 – tai 2010 metų, o 09 – tai 9 mėnuo. Tai yra sąlyginis žymėjimas, dokumento įtraukimas į buhalterinės apskaitos programą. Jokios sąskaitos-faktūros nebuvo. Pagal vekselį bendrovė matomai tapo skolinga įmonei FESS. Nemano, kad įmonei, kuri turi vekselį, reikalinga dar išrašyti ir sąskaitą, kad vekselis būtų apmokėtas.

Liudytojas V. A. teisme parodė, kad 2003-2004 m. iš R. T. nupirko žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini) rajone. R. T. norėjo sklypą skubiai parduoti, nes buvo kažkokie teisiniai ginčai su prieš tai buvusiu partneriu. Nors buvo tam tikra rizika, jis apžiūrėjęs sklypą, nusprendė jį pirkti. R. T. prašė, kad jis sklypą nupirktų, o jis jam padės viską padaryti. Sakė, kad jis ten galės turėti parduotuvių, statys degalinę. Pavartęs dokumentus matė, kad ten yra padaryti planai, projektai, geologiniai tyrimai. Jis buvo paruoštas tik reikėjo protingai suskaičiuoti, pasidaryti verslo planą. Šis sklypas jį sudomino ir jis 2003m. įsigijo jį už maždaug 15000-17000 litų. Po to R. T. pasiūlė kartu vystyti verslo planą ir jis sutiko. Tai buvo ateities projektas, kuris reikalavo investicijų. Iš pradžių jo tikslas buvo palaukti kol kaina kils ir parduoti. Jam atrodė, kad R. T. tas sklypas strategiškai buvo svarbus ir verslui, ir numatytam projektui. R. T. pasiūlius jis įsidarbino bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“, pardavimų vadybininku. Laikas ėjo, bet niekas nevyko. Reikėjo teikti paraišką Statybų inspekcijai, kad gauti leidimą statyti. Gal R. T. nebeturėjo laiko, gal intereso, bet neskubėjo nieko daryti. Kadangi projektas nebuvo vykdomas, 2007m. jis išėjo iš UAB „(duomenys neskelbtini)“, įsidarbino kitoje kompanijoje ir, pradėjo domėtis dėl to projekto pardavimo. Ten buvo ne tik žemės sklypas, ten jau buvo numatyti planai. Preliminariai pasiskaičiavo, kokia to projekto vertė. Tuo metu dirbo UAB (duomenys neskelbtini), , kartu su „(duomenys neskelbtini)“ buvo pažįstamas su S , kuris jam nurodė, kokia galėtų būti to sklypo kaina. Prieš parduodamas žemės sklypo vertinimo nedarė. Pradėjęs pardavinėti sklypą paskambino R. T. ir sakė, kad nori tą sklypą įsigyti. R. T. pasakė, kad parduoda už 600000 litų, jis sutiko ir pasirašė preliminarą sutartį. Po šios sutarties pasirašymo, prasidėjo mokėjimai. 2009 m. rugpjūčio 15 d. jis išvyko į Daniją, tai iki to laiko jau buvo atsiskaitė ir pasirašė notarinę sutartį. Su juo buvo atsiskaitoma taip, kaip sutarė su R. T., t.y. pasirašius preliminarą sutartį, mokėjo dalimis. Dėl atsiskaitymų vis reikėjo R. T. raginti. R. T. sakydavo, kad reikia atvažiuoti iki įmonės ir pasirašius, buhalteris sumokės. Mokėjo jam grynaisiais pinigais iš kasos. Į sklypo vertę įėjo ne tik žemės vertė, bet ir projekto vertė bei jo atsiperkamumas. Nuo 2003 m. iki 2007 m. dėl to sklypo jis tik išsitraukė iš archyvo visą reikiamą medžiagą ir pasižiūrėjo, kad didelis darbas jau yra padarytas. Žemės sklypo paskirtis buvo įrašyta „kita“ ir, pagal išduotas projektavimo sąlygas bei padarytas projektines dalis, jį pakeisti į komercinės paskirties žemės sklypą, tereikėjo pateikti tik prašymą. Nuo tada kai nusipirko žemės sklypą, iki tada, kai jį pardavė, buvo patikslintos sąvados. Jis jokios pridėtinės vertės nesukūrė, tai padarė rinkos ekonomika. Jokių sutarčių su R. T. nebuvo pasirašę dėl bendro projekto vykdymo. Pratiškai, jis daugiau nieko neįsigijo. Nuo 2002 – 2003 m. jis pats puikiai užsidirbdavo sau pinigus, domėjosi tokiais dalykais.

Liudytoja J. G. apklausta teisme patvirtino ikiteisminio tyrimo metu duotus ir teisme pagarsintus parodymus, kad 2010 metais balandžio mėnesį UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriaus prašymu atliko UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausančio turto – 0.8074 ha žemės sklypo, esančio (duomenys neskelbtini) r. vertinimą. Buvo raštu sudaryta sutartis, dvejais egzemplioriais. Vertinimas buvo atliktas preliminarus, t.y. išvada buvo preliminarai, atspindinti preliminarą vertintojo nuomonę apie vertinamą turtą. Preliminarus vertinimas buvo atliktas remiantis vertinimo įstatymu, metodikomis bei standartais, vertinant pagal pateiktą sklypo planą ir apžiūrėjus turtą vietoje. UAB „(duomenys neskelbtini)“ 0.8074 ha žemės sklypas, esantis (duomenys neskelbtini) r. buvo įvertintas 50 000 Lt., apie vertinimą buvo surašyta vieno

lapo išvada, kuri buvo pateikta paslaugų užsakovui – UAB „(duomenys neskelbtini)“, vertinime dalyvavo ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius R. T.. 2008 metais spalio mėnesį šio žemės sklypo ji neįvertintų daugiau negu 360 000 Lt. tokį vertinimą atlikti labai sudėtinga, kadangi po tokio nekilnojamojo turto kainų kritimo sunku optimistiškai žiūrėti į turtą, kuris priklauso vystomo turto rūšiai. Sklypą vertino tik kaip komercinės paskirties žemės sklypą pagal įvykusius sandorius. Jai nebuvo pateikta prieš tai pasirašyta pirkimo-pardavimo sutartis už kiek sklypas buvo įsigytas. Kad tame sklype atlikti kažkokie pagerinimai, kurie didintų sklypo vertę ir apie kažkokius gautus leidimus, jai jokių dokumentų niekas nepateikė. Ji rėmėsi oficialiais duomenimis užregistruotais Registre Krizė prasidėjo 2008 m. antroje pusėje. Nekilnojamojo turto kainos kilo nuo 2004-2005 m., bet 2007 metais jos nebekilo. Iki krizės pagrindinis komercinio sklypo vertinimas būdavo kaip investitoriaus su visomis galimybėmis, tačiau po krizės ta praktika baigėsi, nes nebuvo jokios paklausos. Negali pasakyti, ar būtų pasikeitusi turto vertė, nes tuo metu, net negalėjo taip skaičiuoti. Jos pateiktas įmonės vadovui turto vertinimas nėra turto vertinimo dokumentas, o tik informacija.

Liudytojas V. A. teisme parodė, jis yra įmonės UAB „(duomenys neskelbtini)“ vienintelis akcininkas, kuri buvo įkurta 2010 m.. Įmonė užsiima pirkimais- pardavimais, medienos, plokščių, faneros gamyba, transporto paslaugų teikimu. A. Š. buvo įmonės direktorius. Tik įkūrus įmonę, labai reikėjo patalpų ir A. Š. pasiūlė, kur gana pigiai galima nupirkti patalpas. Kalbėjo, kad tai galėtų būti apie 500000 Lt. Reikėjo turėti apie 30 proc. savo lėšų, o dėl likusios sumos buvo suderinta su banku. Kad patalpos buvo įkeistos bankui, tuo metu nežinojo. Sutarties sąlygas aptarinėjo tik tiek, kad už tokią kainą savų patalpų nepasistatys, buvo aptartas ir momentas dėl baudų dydžio. Taigi, 200000 Lt sumą reikėjo įnešti įmonei už tas patalpas ir tam jie buvo pasiruošę, tuos pinigus turėjo. A. Š. buvo susitaręs su (duomenys neskelbtini) banku, dėl paskolos. Tikėjosi, jog iš jų pusės prisiimti išipareigojimai bus įvykdyti, sūnus V. A. būtų padėjęs pinigais, be to būtų naudoję šeimos santaupas. Visus sprendimus dėl neįvykusio sandorio pasekmių prisiėmė A. Š., jis juo pasitikėjo, pasitiki ir dabar. Žino, kad teismo keliu bauda buvo priteista bankrutuojančiai UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir ji buvo grąžinta. To pastato taip ir nenupirko. Apie sūnaus žemės sklypą, žino tiek, kad jis buvo pirktas iš R. T., buvo parduotas įmonei UAB „(duomenys neskelbtini)“, o sūnus gavo daug pinigų.

Liudytojas A. P. parodė, kad 2009 - 2010 metais buvo AB (duomenys neskelbtini) filialo valdytojas. Į banką tuo metu kreipėsi tiek UAB „(duomenys neskelbtini)“, tiek UAB „(duomenys neskelbtini)“ dėl paskolos gavimo, su jais vyko derybos dėl paskolos suteikimo. Paskolą jie ketino panaudoti objektų pirkimui. UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašė paskolos apie 300000 litų, o UAB „(duomenys neskelbtini)“ - 500000-600000 litų. UAB „(duomenys neskelbtini)“ buvo priimtas sprendimas suteikti paskolą 150000 Lt, bet kreditavimo sutartis nebuvo pasirašyta, kadangi kliento netenkino per maža suma. Dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ buvo priimtas tik žodinis sprendimas, kad paskola bus suteikta, jeigu bus pateikti visi iki galo dokumentai. Su UAB „(duomenys neskelbtini)“ jokių verslo reikalų neturėjo. Ir UAB „(duomenys neskelbtini)“, ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ norėjo gauti paskolas. Viena įmonė už paskolą siūlė įkeisti objektą (duomenys neskelbtini) gatvėje, o kitas objektas, už kurio pirkimą buvo prašoma paskolos, buvo sandėliai (duomenys neskelbtini) gatvėje. Tos įmonės ketino tuos objektus įsigyti ir įkeisti perkamus objektus. Paskolos davimo procesas užtrukdavo įvairiai. Jeigu banko klientas ir jie jau turėjo visas finansines analizes, toks paprastas procesas gali užtrukti iki 2 savaičių, o jeigu yra sudėtingesnis procesas, gali užtrukti ir iki mėnesio. Dėl 150000 litų paskolos sprendimas buvo išsiųstas į centrinę būstinę, buvo priimtas paskolų komiteto sprendimas, jog gali suteikti paskolą, bet kliento netenkino suma, kadangi jie norėjo apie 300000 litų. UAB „(duomenys neskelbtini)“ tos sumos atsisakė, o UAB „(duomenys neskelbtini)“ daugiau nebesikreipė. Buvo tik žodinis pakalbėjimas ir tuo viskas baigėsi. Pirmiausia buvo atėjęs M. G. dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ paskolos. Ši įmonė buvo naujas klientas. Nesuteikė jai paskolos įvertinus riziką. Tikrino, ar tas turtas, kurį buvo norima įkeisti gaunant paskolą, nebuvo įkeistas kitoms įmonėms. Tuo atveju, jeigu turtas jau būna kam nors įkeistas, viskas priklauso nuo to, kam tas turtas įkeistas. Vykdamas derybas. Sąlygos banko buvo tokios, kad jie turi įkeisti turtą, o kaip jie tai išspręs, tai jau jų problemos.

Liudytojas A. T. teisme parodė, kad 2010 m. dirbo (duomenys neskelbtini) skyriaus Smulkių ir vidutinių įmonių grupės vadovu. A. Š. jam buvo pažįstamas kaip banko klientas. Jo darbo pobūdis buvo verslo klientų paieška, ryšių užmezgimas ir palaikymas. Viena iš banko darbuotojų bendradarbiaudama su UAB „(duomenys neskelbtini)“ buhalterė pakalbino atidaryti pas juos sąskaitą, vėliau susitiko su direktoriumi, pristatė bankines paslaugas ir jie tapo banko klientais. Susitikdavo, retkarčiais pakalbėdavo apie galimybes, kreditavimo paslaugas, apie bankinį paslaugų paketą. Kol jis dirbo, paskolinio kreditavimo su ta įmone neturėjo, bet jis kaip verslo atstovas domėjosi, koku būdu suteikiami kreditai, ko reikėtų, kad gauti kreditą. Tos sąlygos buvo A. Š. išdėstytos. Dėl konkretaus nekilnojamojo turto sprendžiama tik tada, kai pateikiama užpildyta kredito paraiška, pasirašyta su priklausančiais dokumentais. Galbūt buvo kalbos apie tam tikrus kreditavimo produktus arba kokių nors įsigijimų finansavimo, tačiau tai yra grynai teoriniai pokalbiai apie tai, kokios procedūros laukia ir kaip tai turėtų būti atliekama. Nuo dokumentų padavimo iki paskolos išmokėjimo užtrunka įvairiai. Priklauso nuo įmonės finansinės padėties, ekonominės situacijos,

finansavimo laikotarpio, įmonės gyvavimo trukmės, verslo rūšies bei įvairių rizikų. Visa tai užima nuo mėnesio iki net 9 mėnesių ar net 1 metų. Sunku atsiminti ar 2010 m. UAB „(duomenys neskelbtini)“ domėjosi dėl galimybės gauti paskolą nekilnojamojo turto pirkimui. Galbūt ir galėjo taip būti, nes duodant kreditą yra įvairios kredito rūšys, kurios reikalauja tam tikro užstato. Visus variantus galėjo svarstyti, bet konkrečiai neprisimena. Jis asmeniškai preliminariai kalbant vertinti ar bus suteikta paskola neturėjo teisės. Akivaizdžiai galėjo pasakyti tik tai, kad jiems nepakanka dokumentų arba nepakanka įmonės gyvavimo laikotarpio.

Liudytojas A. V. teisme parodė, kad jam dirbant AB (duomenys neskelbtini) banko verslo klientų projektų vadovu, teko bendrauti su UAB „(duomenys neskelbtini)“ vadovu R. T.. Laikotarpyje nuo 2010 m. vidurio iki 2011 m. pirmo ketvirčio, tikslios datos nepamena, jis telefonu bendravo su UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriumi R. T. dėl įkeisto nekilnojamojo turto pardavimo. Jam atmintin įstrigo faktas, kad turtas buvo prašomas parduoti pigiau nei buvo likęs kredito likutis. Jam atrodo, kad sutikimas buvo neigiamas. Jei prašomas parduoti turtas yra parduodamas už rinkos kainą pagal susiklosčiusią situaciją, tai jų sprendimo priėmimui tai įtakos neturi, nes jie turi žinoti, iš kur bus padengiamas kredito likutis. Sutikimo išdavimo procedūra: klientas dažniausiai kreipiasi raštiškai ir bankas tada ruošia medžiagą kredito komitetui, kuris ir priima sprendimą dėl leidimo parduoti įkeistą turtą, išdavimo. Kaip buvo konkrečiu atveju jam sunku pasakyti, nes sprendžiant tokį klausimą turėjo turėti kliento finansinę analizę ir kitus duomenis, tai priklausau nuo situacijos, tačiau leidimo išdavimas dėl nekilnojamojo turto pardavimo gali užtrukti apie 3-4 savaitės, kol klientui pateikiamas atsakymas. Krizės pikas buvo 2009 metais. Krizės pradžia laikoma 2008 metai. Tuo metu jo darbo vieta buvo (duomenys neskelbtini), nes (duomenys neskelbtini) skyrius. Nepamena, kaip tiksliai buvo šiuo atveju, bet dažniausiai ką jie darydavo, tai klausdavo, iš kur bus padengta likusi kredito dalis. Jeigu bankas nesuprasdavo iš kur bus padengtas skirtumas, tai dažniausiai to sutikimo ir neduodavo. Tokiu atveju įmonei dažniausiai pradeda bankroto procedūrą. Gavus oficialų raštą dėl sutikimo parduoti turtą prireikia sprendimui priimti 3 ir daugiau savačių.

Liudytoja D. J. teisme parodė, kad nuo 2010 m. ji dirbo keliose įmonėse, t.y. UAB „(duomenys neskelbtini)“, UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“, buhalterės pareigose. Nuolatinė jos darbo vieta buvo adresu (duomenys neskelbtini) g, tai buvo UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ įmonių patalpos. Įmonės vykdė didmeninę prekybą. Jai būdavo pateikiami įmonių dokumentai ir ji juos suvedavo į apskaitą. Jai pateikdavo dokumentą, jis būdavo suvedamas į kompiuterinę programą ir atspausdinamas. Dokumentus su parašais jai pateikdavo atsakingi asmenys, t.y. direktorius- UAB „(duomenys neskelbtini)“- A. Š., o UAB „(duomenys neskelbtini)“ – M. G.. Jai nėra žinomi, kokie nors vykę sandoriai tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ arba UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“. Preliminarias sutartis tarp šių įmonių ji matė tik kartą, kai jai reikėjo išrašyti sąskaitas faktūras. Sąskaitas faktūras ji užregistravo įmonių buhalterinėje apskaitoje, o metiniame balanse ji įvedė šiuos duomenis į „Baudų ir delspinigių pajamas“.

Liudytojas J. B. teisme parodė, kad jis buvo BUAB „(duomenys neskelbtini)“ administratoriaus įgaliotas atstovas. Tai vyko 2010 ar 2011 metais, 12 mėnesių užtruko administravimas, po to, kreditorių sprendimu pakeitė bankroto administratorių į kitą. Įmonės dokumentai jam buvo perduoti vadovaujantis Bankroto įstatymo nustatyta tvarka. Buvo sudarinėjami aktai. Įmonė turėjo filialą (duomenys neskelbtini), o pagrindinė buveinė buvo (duomenys neskelbtini). Nebuvo visiškai sklandus dokumentų perdavimas, nes įmonės vyr. finansininkė prieš pat bankrotą buvo vaiko auginimo atostogose ir dėl šios priežasties dokumentų perdavimas buvo ne visiškai sklandus. Dokumentai kurie buvo perduoti, sužymėti priėmimo-perdavimo akte bankroto byloje. Įmonės steigimo dokumentai buvo perduoti visi, kurių reikalavo, o kas susiję su apskaitos dokumentais, dauguma jų buvo perduota, gal kai kurių trūko, ieškojo jų eigoje. Po to, peržiūrėjus sandorius ir pasitarus kreditorių komitete, jų dar buvo ieškoma, bet tiek, kad galėtų vykdyti bankroto bylą. Pakako dokumentų įvertinti įmonės veiklai. Preliminarios nekilnojamojo turto sutartys 2010 m. birželio ir liepos mėnesio, kurios buvo sudarytos tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ bei UAB „(duomenys neskelbtini)“, dėl turto įsigijimo, buvo pateiktos. Sutartis įvertino ir žiūrint formaliai bei juridškai nematė, kad būtų padaryti kažkokie pažeidimai, apie jas buvo informuotas kreditorių susirinkimas. Paprastai, yra tokia praktika, kad administratorius informuoja kreditorių susirinkimą, kuris papildomai sprendžia dėl sandorių teisėtumo. Apie įmonės sąskaitas, esančias ne Lietuvos bankuose, tokios informacijos jis neturėjo. Dėl piniginių lėšų pervedimų į Kipro bei Lenkijos bankus, jam neteko girdėti. Įmonės balansus matė, lyginti su Registrų centre esamais balansais nebandė, tačiau ir teismas, priimdamas sprendimą iškelti bankroto bylą, žiūri balansus. Jis žiūrėjo debitorinius ir kreditorinius įsipareigojimus, vykdė bankroto administratoriaus pareigas, kažkokio specialaus tyrimo, kad lyginti dokumentus, nedarė ir tai praktikoje nekvestionuojama. Vykdamas bankroto administravimą, minčių apie įtartinus sandorius ar sutartis, nekilo. Jis tik informavo kreditorių susirinkimą apie minėtas preliminarąsias sutartis, kadangi yra tokia praktika, jog reikia informuoti apie sutartis dėl reikšmingų sumų. Kur sudaromi

sandoriai iki bankroto pradžios likus 12-24 mėnesiams. Jeigu kreditorių komitetui būtų kilę įtarimų, jie būtų įpareigoję administratorių peržiūrėti sandorius ir atlikti detalią analizę. Pasitarus su kreditorių komitetu, gali įpareigoti kreiptis į teismą dėl sandorių teisėtumo. Kiek pamena, jo niekas neįpareigojo kreiptis į teismą.

Liudytojas D. D. teisme parodė, kad 1996 metais įmonė, kuriai vadovavo R. T., buvo užsakiusi projektavimo darbus jų firmoje. 1995 m. gale – 1996 m. pradžioje vyko projektavimo darbai, kuriuos atliko jo kolega. Jis buvo projektavimo įmonės direktorius. Buvo projektuojama degalinė, kuri turėjo būti statoma sklype, esančiame iš [\(duomenys neskelbtini\)](#) išvažiuojant link Vilniaus. Buvo išimtos sąlygos, buvo atlikti tyrinėjimai, atlikti visi paruošiamieji darbai, buvo ir projektas praktiškai padarytas. Užsakovui buvo atiduoti atlikti darbai. Jam žinoma jog buvo parengtas pastato ir visi technologiniai sprendiniai pagal tos dienos reikalavimus. 2008 metais situacija jau buvo kita, reglamentavimas buvo pasikeitęs visiškai ir visi reikalavimai, tai su technologinėmis dalimis, skaičiavimais galėjo kainuoti nuo 100000 litų. Žemės sklypo paskirties pakeitimas didina sklypo kainą, nes pakeisti paskirtį nėra taip lengva. 2008 metais išiminėjant statybos leidimą projektą būtų reikėję perdaryti pagal tos dienos reikalavimus. Greičiausiai paties projekto nebūtų reikėję keisti, būtų tekę pakeisti pačio pateikimo reikalavimus, aiškinamąjį medžiagą ir panašiai. Iš esmės tas projektas, kuris padarytas anksčiau niekur nedingsta, tiesiog jį reikia papildyti.

Liudytojo J. R. pagarsintais parodymais teisme ([BPK](#) 276 straipsnio 4dalis) kur jis nurodė, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ akcininku tapo nuo UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ įkūrimo, t.y. nuo 2009-09-11 d. įmonės kodas [\(duomenys neskelbtini\)](#), buveinės adresas [\(duomenys neskelbtini\)](#). UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ direktoriumi tapo M. G.. M. G. jis pažinojo jau senai, kadangi namuose turėjo techniką t.y. traktorių ir kombainą, dažnai iš UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, kur M. G. dirbo vadybininku iš jo pirkdavo gumas, diržus technikai. Jie 2009 metų vasarą, tikslios datos nepamena, su M. G. išsikalbėjo, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ bankrutuoja, ir jis pats jam pasiūlė kurti bendrą įmonę, kuri užsiimtų gumos gaminių pardavimu. Tuo metu turėjo pinigų investuoti į bendrovę, nes buvo pardavęs butą, gyveno vienas ir susitaupė, neišlaidavo. Taip ir įkūrė UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, kuri užsiėmė gumos gaminių pardavimu. Jis buvo vienintelis šios įmonės akcininkas. UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ nuomojosi patalpas, o būtent sandėlių adresu [\(duomenys neskelbtini\)](#) viso 126 kvadratinis metrus. Šios patalpos priklausė UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“. Jam 2010 metų pradžioje, tikslios datos nepamena, susitikus M. G. pastarasis pasakė, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ direktorius R. T. pardavinėja jų nuomojamas patalpas ir pasiūlė jiems jas pirkti. Taip pat G sakė, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ parduoda ir patalpas, esančias [\(duomenys neskelbtini\)](#) t.y. angarą metalinį, kurio adresas [\(duomenys neskelbtini\)](#). Jiems buvo reikalingos šios patalpos, kadangi reikėjo sandėliuoti gumos gaminius, t.y. iš Kinijos gautą produkciją. Jis pritarė šių patalpų pirkimui. Už kokią sumą būtų pirkę patalpas neprisimena, jau senas laikas. Jie su M. G. buvo banke [\(duomenys neskelbtini\)](#) gatvėje [\(duomenys neskelbtini\)](#), ir kalbėjosi su šio banko darbuotoju, kurio pavardės ir vardo nežino. Kad reikia eiti ir kalbėti su [\(duomenys neskelbtini\)](#) darbuotoju dėl paskolos gavimo jam pasiūlė M. G.. Su tuo banko darbuotoju sutarė, kad bankas [\(duomenys neskelbtini\)](#) laiduos šią jų patalpų pirkimo sutartį, t.y. paskolins jiems 70 procentų reikalingos sumos, o 30 procentų turės padengti patys. Jis kiek pamena, jiems banke [\(duomenys neskelbtini\)](#) būtų paskolinę lyg tai apie 700 000 Lt, bet tikslios sumos nežino. Jiems dar būtų reikėję pridėti apie 100 000 Lt, bet irgi tiksliai nežino sumos, kadangi visą šį reikalą tvarkė M. G., jis visur dalyvavo, o jį apie viską tik informuodavo. Pamena, kad su M. G. kalbėjo iš kur reikės gauti pinigų sumą, kurią reikės sumokėti už patalpas patiems. B. M. G. jį nuramino, sakė nesijaudinti, sakė, kad viskas bus gerai, ras kur pasiskolinti. Iš kur gauti reikiamą pinigų sumą jis nežinojo, būtų kažkiek pinigų pasiskolinęs iš sesers, bet tuo metu iš kur gaus pinigų dar nebuvo numatęs. Jis nežino, kad M. G., atstovaudamas UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, pasirašė preliminarį nekilnojamojo turto pirkimo – pardavimo sutartį su UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, taip pat nežino, kas buvo įsipareigota pagal šią sutartį. Apie preliminarį pirkimo – pardavimo sutarties pasirašymą, jis dabar išgirdo pirmą kartą. Apie UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sumokėtą baudą UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ taip pat nieko nežino. Žino, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ neįsigijo sandėlio adresu „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, o kodėl neįsigijo, nežino. Jam apie tai pasakė M. G.. Visus reikalus dėl patalpų pirkimo ir tvarkė tik M. G. (tomas Nr. 24, b.l. 49-51).

Liudytojas A. V. teisme parodė, kad jo vadovaujama įmonė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ bankrutuojančią UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ perėmė administruoti iš kito administratoriaus, kadangi taip buvo nuspręsta apygardos teismo nutartimi. Buvęs bankroto administratorius padarė balansą ir pagal jį perdavė visą įmonės turtą ir dokumentus. Tuo metu dalis dokumentų buvo pas tyrėjus, o dalis jų buvo gražinti jis atsakyti negali. Dėl tam tikrų dokumentų klausimų iškildavo ir administratoriui, ir kreditoriams. Tačiau nepamena, jog būtų kilę ar būtų sprendžiami klausimai dėl sandorių su Kipre registruotais juridiniais asmenimis. Prisimena, jog dėl sandorių nuginčijimo, dėl žalos ir bankroto pripažinimo tyčiniu buvo ieškiniai teisme, tačiau jie buvo su juridiniais asmenimis kurie registruoti Lietuvoje. Buvo pripažintas negaliojančiu sandoris su UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, kitų neprisimena. Buvo teisiniai ginčai ir dėl AB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ tyčinio bankroto tiek administratoriaus, tiek kreditorių iniciatyva. Prašymas pripažinti bankrotą

tyčiniu buvo atmestas. Didžioji dalis teismų sprendimų yra įvykdyta, sumos buvo gražintos. Atliekant tyrimą tikriausia buvo prašomi papildomi dokumentai ir galimai ne tik teikdavo dokumentus bet neradę atsakydavo, jog tarp įmonės dokumentų reikalaujamų dokumentų nėra.

Specialistė B. V. teisme patvirtino, kad atliko UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos tyrimą, o 2013-12-19 buvo surašyta specialisto išvada. Savo duotas išvadas šioje byloje ji tvirtina. UAB „(duomenys neskelbtini)“ galimybę atsiskaityti pagal sutartį vertino 2010 m. birželio 2 dienai. Iš įmonės pateiktų dokumentų, bendrovė savo sąskaitose ir kasoje tai dienai turėjo 9494 litų pinigų likutį. Iš tų lėšų ji neturėjo galimybės apmokėti už įsigyjamą turtą iš UAB „(duomenys neskelbtini)“, tačiau, pagal sutarties sąlygas, ji galėjo kreiptis į kitus asmenis, dėl atsiskaitymo su UAB „(duomenys neskelbtini)“.

Specialistas D. M. teisme patvirtino, kad rašė specialisto išvadas dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ veikos ir dvi dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklos, tiriamasis laikotarpis buvo 2010 metais. Savo išvadas tvirtina. 2014-01-23 specialisto išvados Nr. 5-2/13 8 lape parašyta, kad bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinėje apskaitoje 2010 metais įregistruota dar viena 500000 eurų bauda, tai yra apskaitos registre buhalterijos sąskaitoje registruota bauda pagal dokumentą „FES-10-09“ ir vekselį Nr. 1 (2010-09-08) ir ši bauda apskaityta kaip baudų ir delpinigių sąnaudos. Išvados 9 lape nurodyta, kad „tarp tyrimui pateiktų bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ dokumentų nėra subjekto F. P. investment group limited dokumento 2010-09-09 „FES-10-09“, kuriame įrašyta bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 500000 eurų baudą ir nėra bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sutarčių su šiuo subjektu. Vėliau bylą nagrinėjant teisme buvo pateiktos sutartys, kurios buvo įvertintos. Atliekant pirminį tyrimą, buvo nustatyta, kad pagal vekselį mokama grynais pinigais arba pervedant pinigus į sąskaitą. Sąskaita yra būtina norint atlikti mokėjimą pagal vekselį, nes kaip kitaip įmonė „(duomenys neskelbtini)“ žinos kiek jai mokėti, jei nebus sąskaitos. Vekselis turi turėti pagrindą ir turi būti išrašyta sąskaita arba turi būti kažkokia sutartis, o šiuo atveju nebuvo nei sąskaitos, nei sutarties. Šioje situacijoje buvo vertinama vekselis pasirašytas be jokio dokumento. Dokumentas „FES-10-09“ tikrai turėjo būti, nes nurodytas jo numeris ir pagal jį registruota, o vekselis įrašytas tik pastaboje. Neįrašyta dėl ko „(duomenys neskelbtini)“ turi sumokėti 500000 eurų. Nors preliminarinių sutarčių pasirašymo metu su „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ turėjo finansinę galimybę sumokėti preliminariose sutartyse numatytas netesybas, tačiau jo nuomone tai turėjo įtakos įmonės finansinei būklei, nes „(duomenys neskelbtini)“ sumokėjo baudų, kurių galėjo ir nemokėti. Nebuvo būtina baudas mokėti. Galėjo tartis su tuo, su kuo pasirašė sutartį dėl baudos sumažinimo. Sutartys buvo pasirašytos dėl ilgalaikio turto pardavimo, o tas turtas buvo įkeistas bankams. Pirmiau reikėjo išsiaiškinti su bankais, ar gali parduoti, o paskui rašyti sutartis. Pagal apskaitą R. T. paskola galėjo būti gražinta kitais metais, bet buvo gražinta 2010 metais. Nors tai nėra pažeidimas, tačiau sumokėtos baudos pagal neįvykusius sandorius „(duomenys neskelbtini)“ įmonei, „(duomenys neskelbtini)“ įmonei, Kipro bendrovei ir R. T. paskolos gražinimas įtakoją apyvartinių lėšų 2817000 Lt sumai praradimą, nes įmonė nepanaudojo šios sumos atsiskaitymams su kitais kreditoriais ir tai turėjo įtakos įmonės nemokumui susidaryti, nes sumažėjo įmonės turtas, o įvertinant nemokumą įsipareigojimai lyginami su įmonės turtu. 2016 rašant papildomą specialisto išvadą buvo atsižvelgta į tai, kad buvo pateikta preliminarioji sutartis su Kipro bendrove. Kaltinamajam R. T. pateikus susirašinėjimo medžiagą teisme, matyti jog dokumentų atsirado daugiau ir tai keičia jo išvadas. Tačiau nežiūrint į tai, įmonė privalo saugoti visus su jos veikla susijusius dokumentus. Sutartis nėra buhalterinės apskaitos dokumentas, bet ši sutartis susijusi su apskaitos registre įregistruotomis sumomis ir daugiau nėra jokio kito dokumento, kurio pagrindo apskaitoje registruota bauda Kipro bendrovei. Tai reiškia tas dokumentas privalėjo būti saugomas, nes jo vienintelio pagrindu įregistruota bauda.

Specialistė I. Š. teisme parodė, kad duotas išvadas tvirtina ir prašo jomis vadovautis. Į papildomus klausimus nurodė, kad bendras tyrimo objektas buvo klausimai apie kreditorius, ir kokią įtaką turėjo žemės sklypo pirkimas, klausimai apie sandorius su kitomis įmonėmis „(duomenys neskelbtini)“, „(duomenys neskelbtini)“. Pagal jai pateiktus nepilnus dokumentus bandė atlikti tyrimą. Buvo prašoma pateikti detalius suvestinius registrus, kur yra registruotos visos ūkinės operacijos, kad būtų galima atlikti tyrimą, ar visos jos yra registruotos, ar buvo stengiamasi vykdyti išieškojimus, kokie kreditoriniai įsiskolinimai vyko tame laikotarpyje, bet gavo registrus tik su galutinėmis sumomis. Su tyrėju važiavo į buveinę, susipažino su begale dokumentų, tačiau tarp jų tokių suvestinių registrų nebuvo. Buvo klausimas, susijęs su įmonėmis „(duomenys neskelbtini)“, todėl buvo priešpriešiniai dokumentai paprašyti, tiesiog pagal turimus priešpriešinius bandė ieškoti tuose visuose dokumentuose sandorių ir tiek, kiek priešpriešinių buvo gauta, tai tiek atitiko. Žemės sklypo įsigijimas už 600000 Lt, kuris po metų parduotas už 50000 Lt, žinoma, tai turėjo įtakos ir atsiskaitymui su kitais kreditoriais. Sklypo Registrų centro masinio vertinimo duomenimis vertė buvo 111000 Lt. Įmonė įsigydama žemės sklypą už 600000 Lt ir už jį sumokėdama grynais, pablogino įmonės finansinę būklę. Kad sklypo vertė buvo 111000 Lt nurodė remdamasi VMI mokestinio tyrimo medžiaga. Įmonė pardavė sklypą tam tikra suma pigiau. Ji ta suma sumažino savo turtą. Vadinas, įmonė padidino galimybę tapti nemokia ir patyrė nuostolį, tuo pačiu prarasdama galimybę ta suma atsiskaityti su

kitais kreditoriais. Išvados 24 lape 27 punkte pasisakyta dėl automobilių nuomos. Sandorius įvertino kaip nuostolingus UAB „(duomenys neskelbtini)“. Automobilis buvo parduotas 2010 metų sausio mėnesį už 600 litų, o 2010-02-01 buvo išsinuomotas iš „(duomenys neskelbtini)“ ir už metus sumokėta 1573 Lt už nuomą. Kadangi parduota už 600 Lt, o išsinuomota už 1573 Lt už tą patį automobilį, tai dėl to ir konstatuota, kad sandoris nuostolingas. Tai pačiai įmonei pardavė ir paskui už kelių savaikių išsinuomavo ir sumokėjo per metus laiko daugiau nei tas automobilis vertas. Tas pats ir su kitu automobiliu. Išvados 55 priede yra nuomos sutartis, kurioje nurodyta, kad nuomotojas įsipareigoja perduoti nuomotojui naudotis aptartą transporto priemonę, kuri turi būti techniškai tvarkinga, atsako už tuos transporto priemonės trūkumus, kurie egzistavo transporto priemonės perdavimo metu, perduoti nuomininkui transporto priemonės registracijos ir techninės priežiūros dokumentus. Tai yra viskas, ką įsipareigoja nuomotojas. Nuomininkas pagal nuomos sutartį įsipareigoja išlaikyti ir saugoti jam perduotą transporto priemonę, taip pat daryti transporto priemonės remontą, mokėti transporto priemonės kuro, tepalų keitimo, draudimą, visas kitas su transporto priemonės eksploatacija susijusias išlaidas. Vadinasi, pagal sutartį nuomotojas nepatyrė jokių išlaidų. Sutartyje pasakyta, kad nuomininkas eksploatacines išlaidas patyrė vienodai, nepriklausomai nuo to, ar jis būtų važinėjęs savo automobiliu, ar nuomuoju, nes nuomotojas įsipareigojo tik perduoti transporto priemonę ir atsakyti už trūkumus, kurie egzistavo transporto priemonės perdavimo metu. Transporto priemonė perduota po dviejų savaikių nuo įsigijimo. N. A.‘as, po dviejų savaikių perdavė, atsako tik už tuos trūkumus. Vėliau atsako nuomininkas, jis važinėja, draudžia, pila kurą, keičia tepalus ir pan.. „(duomenys neskelbtini)“ nepatyrė eksploatacinių išlaidų, nes visas eksploatacines išlaidas įsipareigojo patirti „(duomenys neskelbtini)“. Visas eksploatacines išlaidas patyrė „(duomenys neskelbtini)“. Koks skirtumas, ar tas automobilis parduotas ar neparduotas, „(duomenys neskelbtini)“ patyrė tas pačias eksploatacijos sąnaudas. Įmonėje sąskaitos gavimas ir jos apmokėjimas niekuo nesusijęs su įmonės to sandorio nuostoliu ar pelnu. Kai įmonė gavo sąskaitą, jinai ją įsivertino savo apskaitoje ir tai tapo jos sąnaudą, nesvarbu kada ji ją apmokės.

Rašytinė medžiaga:

2010-10-22 Alytaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos pranešimu apie atliktą mokestinį patikrinimą Nr. A9-165, kuriame nurodyta, kad bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ 2010-04-22 PVM sąskaita-faktūra ASF Nr. 042122 įformino žemės sklypo „(duomenys neskelbtini)“ rajone pardavimą fiziniam asmeniui už 50 000 Lt ir, kad šį žemės sklypą bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ įsigijo 2009-05-08 iš fizinio asmens už 637 876 Lt (tomas Nr. 20, b.l.183).

2010-12-16 Alytaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos tarnybiniu pranešimu dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ mokestinio tyrimo metu nustatytų nusikaltimo požymių, kuriame nurodyta, kad pagal bendrovės pateiktus dokumentus nustatyta, kad bendrovė 2010 balandžio mėn. fiziniam asmeniui A. U. pardavė 0,8074 ha žemės sklypą (paskirtis – kita, naudojimo būdas – komercinės paskirties, objektų teritorijos, kadastrinė vidutinė rinkos vertė – 88500 Lt), esanti adresu „(duomenys neskelbtini)“. Minėtą žemės sklypą bendrovė pardavė už 50 000 Lt. Šiam žemės sklypui buvo atliktas vertintojo UAB „(duomenys neskelbtini)“ įvertinimas ir jis įvertintas 50 000 Lt. Minėtas žemės sklypas bendrovės buvo įsigytas ekonominio sunkmečio laikotarpiu (2008 m. spalio mėn.). Šio sklypo vidutinė rinkos vertė šiuo laikotarpiu nekilnojamojo turto kadastro duomenimis buvo 110 000 Lt. Bendrovė, žemės sklypo pardavimui, atliko žemės sklypo įvertinimą (įvertinta 50 000 Lt), o jo įsigijimui (už sąlyginai didelę kainą) nebuvo atliktas turto vertinimas. Mokestinio tyrimo metu bendrovės direktoriaus buvo pasiteirauta, kas apsprendė šio sklypo įsigijimo vertę ir kada buvo pakeista šio žemės sklypo naudojimo paskirtis. Bendrovės direktorius R. T. negalėjo paaiškinti, kas sąlygojo 637 876 Lt žemės sklypo įsigijimo vertę, bei negalėjo nurodyti, kada buvo atliktas ir šio sklypo paskirties pakeitimas. Jis tik nurodė, kad šis sklypas bendrovės buvo įsigytas su tikslu jame statyti degalinę. Atsižvelgiant į turimus duomenis, mokesčių administratorius daro prielaidą, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ įsigyto sklypo iš fizinio asmens už 637876 Lt vertė įsigijimo metu neatitiko tikrosios rinkos vertės, jos dydžio bendrovės vadovas nepagrindė, toks įsigijimas galėjo būti susijęs su tikslu minimalizuoti mokesčius (tomas Nr. 1, b.l. 1).

2010-04-22 Žemės sklypo pirkimo – pardavimo sutartimi, kurioje nurodyta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama direktoriaus R. T. parduoda A. U. gyv. „(duomenys neskelbtini)“ k. 0.8074 ha žemės sklypą, esantį „(duomenys neskelbtini)“ savivaldybėje, kurio unikalus Nr. – „(duomenys neskelbtini)“, kadastrinis adresas - „(duomenys neskelbtini)“ k.v. paskirtis – kita, naudojimo būdas - komercinės paskirties objektų teritorijos žemės sklypas suformuotas atliekant kadastrinius matavimus, kadastro duomenų fiksavimo data – 2009-01-27, indeksuota vertė – 17438 Lt., vidutinė rinkos vertė – 88500 Lt. turto pardavimo kaina 50 000 Lt. (tomas Nr. 20, b.l. 186-187).

2010-04-22 PVM sąskaita faktūra Nr. ASF042122 ir 2010-04-22 kasos pajamų orderiu Nr. AL123, kur nurodyta, kad iš A. U. pagal žemės sklypo pirkimo – pardavimo sutartį priimta 50 000 Lt (tomas Nr. 20, b.l. 190).

2011-12-02 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-1/246 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nustatyta: kad 2008-12-31 dienai Bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ buvo moki ir todėl žemės sklypo už 637 876 Lt pirkimas 2008-10-01 įtakos Bendrovės mokumui neturėjo. Bendrovės mokėtinos per vienerius metus skolos 2008-09-30 buvo 10 805 091,18 Lt (18 priedas, 1-as lapas) ir iki 2009-09-30 (laikotarpiu, kai buvo atsiskaitoma už sklypą) nebuvo mažesnės už 10 mln., todėl Bendrovė įsigydama sklypą, 637 876 Lt suma sumažino skolų padengimą.

Bendrovės balanse 2008-12-31(21 priedas) ilgalaikiame turte eilutėje „II.1 Žemė“ nurodyta turima žemės vertė - 617 570 Lt. (stulpelyje „Praėję finansiniai metai“ t.y. 2007-12-31 nurodyta tokia pati žemės vertė-617 570 Lt). Bendrovės balanse 2009-12-31 (21 priedas), pateiktame registrų centrui, eilutėje „II.1 Žemė“ nurodyta ta pati nepasikeitusi žemės vertė-617 570 Lt, nors pirkimo sutartis pasirašyta 2009-05-08. Pateiktais duomenimis žemės sklypas buvo parduotas 2010-04-22 A. U. už 50 000 Lt (VMI mokestinis tyrimas). Tyrimui Bendrovės pateiktame 2010-12-31 dienai sudarytame balanse žemės vertė nurodyta nepakitusi-617 570 Lt (23 priedas), stulpelyje „Praėję finansiniai metai“ t.y. 2009-12-31 nurodyta žemės vertė jau įvertinus įsigytą žemės sklypą-637 876 Lt ir nurodyta 1 255 446 Lt, t.y. Bendrovė pateikdama balansą registrų centrui už 2009 metus neteisingai nurodė turimo ilgalaikio turto vertę, ją sumažindama 637 876 Lt. Praėjus metams po įsigijimo parduodama sklypą 587 876 Lt (637 876-50000) mažesne negu įsigijimo verte, Bendrovė šia suma sumažino turtą, tuo pačiu sumažino galimybę atsiskaityti su kitais kreditoriais (tomas Nr.15, b.l.12).

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-2/13 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, kuriame nurodyta, kad 2010 metais bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ patyrė 587 876 Lt (637 876 – 50 000) nuostolį dėl to, kad ilgalaikį turtą, žemės sklypą, pardavė 587 876 Lt pigiau nei įsigijo. (tomas Nr. 20, b.l. 54)

2014-04-18 (duomenys neskelbtini) direktoriaus Č. M. raštu, kuriame nurodyta, kad R. T. nebuvo kreipęsis į Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamentą dėl leidimo išdavimo degalinės statybai (duomenys neskelbtini)k. (tomas Nr. 24, b.l. 2).

2014-04-25 AB “ (duomenys neskelbtini)” Alytaus regiono raštu, kuriame nurodyta, kad objekte adresu (duomenys neskelbtini)r. Elektros energijos pirkimo – pardavimo sutarties UAB “ (duomenys neskelbtini)”, R. T. ar kito asmens vardu nebuvo ir nėra sudaryta. Bendrovė nėra gavusi paraiškos, dėl minėtu adresu esančiame žemės sklype elektros įvado įrengimo. (Tomas Nr. 24, b.l. 4).

2010-12-16 Alytaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos atrankos tikrinimams ir pridėtinės vertės mokesčio kontrolės skyriaus vedėjos tarnybiniu pranešimu, kuriame nurodyta, kad patikrinus visas aplinkybes nustatyta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ yra susijusios su UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir galėjo būti steigiamos sąmoningai siekiant perkelti į jas turtą ir verslą. (Tomas Nr. 1, b.l. 2-3).

2013-05-02 UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymu pradėti ikiteisminį tyrimą R. T., M. G., A. Š. atžvilgiu (tomas Nr.1, b.l.80-88).

2010-06-02 preliminarąja nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartimi Nr. 1/ALS-AF/2010, kurioje nurodyta, kad tarp bendrovės „(duomenys neskelbtini)“, atstovaujamos direktoriaus M. G., ir bendrovės „(duomenys neskelbtini)“, atstovaujamos direktoriaus R. T., sudaryta 2010-06-02 Preliminari nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartis Nr. 1/ALS-AF/2010 bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigojo parduoti nekilnojamąjį turtą ((duomenys neskelbtini) esantį pastatą-įrengimų sandėlį 2 607,47 m² bendro ploto už 780 000 Lt bei (duomenys neskelbtini) – 2 esančią negyvenamąją patalpą-parduotuvę 193,66 m² bendro ploto už 350 000 Lt už 1 130 000 Lt (780 000 + 350 000) + PVM (jei PVM turi būti mokamas įstatymų nustatyta tvarka) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“. Šioje preliminarioje sutartyje nurodyta, kad parduodami pastatai įkeisti bankui „(duomenys neskelbtini)“ (sutarties 1.2.1, 1.2.8 punktai), ir preliminarioje sutartyje bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas gauti banko raštišką sutikimą dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ bei sudaryti pagrindinę sutartį ir perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ (sutarties 3.1.1-3.1.3 punktai). Preliminarioje sutartyje nurodyta, kad šalis, nepagrįstai vengianti ir/ar atsisakiusi sudaryti pagrindinę sutartį, arba, kai pagrindinė sutartis nesudaroma dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo), turi sumokėti kitai šaliai 300 000 Lt baudą per 1 darbo dieną po kitos šalies rašytinio pareikalavimo (sutarties 11.1 punktą). (Tomas Nr. 1, b.l. 104-113).

2013-08-08 „(duomenys neskelbtini)“ AB raštu, kuriame nurodyta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymas dėl sutikimo perleisti nekilnojamąjį turtą, pastatą – įrengimų sandėlį unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), esantį (duomenys neskelbtini)bei negyvenamąją patalpą – parduotuvę, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) , esančią adresu (duomenys neskelbtini), „(duomenys neskelbtini)“ AB buvo

pateiktas raštu 2010-06-11. Tačiau, UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymo dėl sutikimo perleisti nekilnojamosius daiktus pateikimo metu buvo pasibaigęs 2002-04-25 Kredito linijos sutartimi Nr. 2002/I-016 UAB „(duomenys neskelbtini)“ suteikto kredito grąžinimo terminas, ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ vien pradelsto grąžinti kredito suma buvo didesnė nei 899 000 eurų, (duomenys neskelbtini) AB gavęs minėtą UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymą leisti parduoti minėtą įkeistą turtą, pateikė savo pasiūlymus dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklos tęstinumo išsaugojimo ir minėtos kredito linijos sutarties pakeitimo. UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir (duomenys neskelbtini) AB derybos dėl taikaus ginčo sprendimo vyko nuo 2010-06-03 iki 2010-08-19, ir nutrūko UAB „(duomenys neskelbtini)“ atmetus (duomenys neskelbtini)AB pasiūlymą. 2010 metų rugpjūčio 20 d. AB„ (duomenys neskelbtini)“ UAB„ (duomenys neskelbtini)“ išsiuntė pranešimą dėl ketinimo pradėti priverstinį skolos išieškojimą. Po derybų nutrūkimo ir (duomenys neskelbtini) AB 2010-08-20 rašto Nr.SR-37647 išsiuntimo, (duomenys neskelbtini) AB negavo jokio UAB„ (duomenys neskelbtini)“ prašymo dėl įkeisto turto pardavimo ar pasiūlymo dėl ginčo sprendimo būdo. (tomas Nr. 24, b.l.12-13).

2013-08-08 „Swedbank(duomenys neskelbtini)“ AB raštu SR/13-27599 pateikė 2010-06-06 UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriaus R. T. prašymą dėl sutikimo turto perleidimui išdavimo, kuris gautas banke 2010-06-11 Nr.GR-18394 (tomas Nr.24 b.l.16).

2010-06-09 UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriaus R. T. vardu pasirašytu prašymu adresuotu AB„ (duomenys neskelbtini)“, kuriame nurodyta, kad dėl 2010-06-02 Preliminarioje nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartyje Nr. 1/ALS-AF/2010 nurodyto nekilnojamojo turto ((duomenys neskelbtini)esantį pastatą-įrengimų sandėlį 2 607,47 m² bendro ploto už 780 000 Lt bei (duomenys neskelbtini)esančią negyvenamąją patalpą-parduotuvę 193,66 m² bendro ploto už 350 000 Lt) už 1 130 000 Lt, raštu kreipėsi į Banką su prašymu leisti parduoti įkeistą turtą, tačiau 2010-06-09 dienai banko sutikimas negautas ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ nepasiruošusi sudaryti pagrindinę sutartį, todėl prašo pagrindinės sutarties sudarymą pratęsti iki 2010-06-30 (Tomas Nr. 18, b.l. 74).

UAB „(duomenys neskelbtini)“ pateiktu 2010-06-10 pranešimu, adresuotu bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, kuriame nurodyta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ gavo 2010-06-09 prašymą, tačiau atsisako pratęsti pagrindinės sutarties sudarymo terminą iki 2010-06-30 (Tomas Nr. 18, b.l. 75).

2013-12-19 specialisto išvada dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“, ūkinės finansinės veiklos nurodoma, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“, pateikta 2010-06-19 dienos data išrašytą PVM sąskaitą faktūrą AX5090624, kurioje įrašyta bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, sumokėti 300 000 Lt baudą už netesybas pagal sutartį Nr.1/ALS-AF/2010 iki 2010-06-19 (Tomas Nr. 18, b.l. 76). Ši PVM sąskaita - faktūra įregistruota UAB„(duomenys neskelbtini)“, pardavimo operacijų žurnale už 2010 metų birželio mėnesį (Tomas Nr. 18, b.l. 79) ir bendrovės UAB„(duomenys neskelbtini)“, bandomajame balanse už 2010 metus įrašyta kaip baudų ir delspinigių pajamos (Tomas Nr. 18, b.l. 85). UAB „(duomenys neskelbtini)“, pateikė 2010-06-30 pretenziją, kurioje nurodyta, jei per vieną dieną nuo pretenzijos gavimo dienos UAB „(duomenys neskelbtini)“, nevykdys savo sutartinių įsipareigojimų, UAB „(duomenys neskelbtini)“, bus priversta kreiptis į teismą dėl 300 000 Lt baudos priteisimo remiantis Preliminarios nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutarties Nr. 1/ALS-AF/2010 11.1 p. (Tomas Nr. 18, b.l.87). Kauno apygardos teismas 2010-07-12 teismo įsakymu nutarė išieškoti iš UAB „(duomenys neskelbtini)“, 300 000 Lt nuostolių atlyginimą kreditoriui UAB „(duomenys neskelbtini)“, teismo įsakymas įsiteisėja po 20 dienų nuo pranešimo skolininkui įteikimo (tomas Nr. 18, b.l. 88,20).

2013-12-19 specialisto išvada Nr.5-2/212 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“, ūkinės finansinės veiklos, kur nurodyta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“, pateiktą atsiskaitomosios sąskaitos Nr.(duomenys neskelbtini) banke išrašų duomenimis UAB „(duomenys neskelbtini)“, laikotarpiu nuo 2010-07-29 iki 2010-09-17 sumokėjo 300 000 Lt į UAB „(duomenys neskelbtini)“, sąskaitą per septynis kartus (Tomas Nr. 18, b.l.21). UAB „Alsaflex“ pateikė 2010-06-02 preliminarą nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr.1/ALS-AF/2010, pasirašytą pardavėjo UAB „(duomenys neskelbtini)“, direktoriaus R. T. vardu ir pirkėjo UAB „(duomenys neskelbtini)“, direktoriaus M. G. vardu (9 priedas 10 lapų). UAB „(duomenys neskelbtini)“, pateiktą atsiskaitomosios sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) Ūkio banke išrašų, kasos dokumentų ir tvarkomos apskaitos duomenimis 2010-06-02 dienos pradžioje Bendrovė sąskaitose ir kasoje turėjo viso 9 494,17 Lt, iš jų 531,05 Lt sąskaitoje litais (31 priedo 1 lapas, 32 priedo 1 lapas), 8 258,30 Lt sąskaitoje EUR (33 priedo 1 lapas, 34 priedo 1 lapas), 704,82 Lt kasoje (35 priedo 1 lapas). Tai yra, 2010-06-02 sudarydama Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, UAB „(duomenys neskelbtini)“, *neturėjo finansinės galimybės sumokėti 1 130 000 Lt už preliminarinioje sutartyje nurodytą nekilnojamąjį turtą*. Preliminarios nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutarties Nr.1/ALS-AF/2010 2.1. punkte nurodyta, kad šalys įsipareigoja ne vėliau kaip per 7 dienas nuo šios sutarties pasirašymo, tai yra nuo 2010-06-03 iki 2010-06-09, sudaryti pagrindinę pirkimo pardavimo sutartį ir perleisti turto nuosavybę pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, Preliminarios

sutarties 6 punkte nurodyta, kad pirkėjas įsipareigoja sumokėti visą Turto kainą ne vėliau kaip per 7 dienas po Pagrindinės sutarties pasirašymo, tai yra nuo 2010-06-10 iki 2010-06-16 (9 priedo 3-5 lapai). Apibendrinus išvados 5.1.-5.5. punktuose pateiktus duomenis, kad Bendrovė 2010-06-03 sąskaitose ir kasoje turėjo 11 010,87 Lt (148,72+8258,3+704,82+1899,03) pinigų likutį, nuo 2010-06-03 iki 2010-06-16 į sąskaitas ir kasą įplaukė iš viso 293 978,60 Lt (159859,94+95896+ 21997,20+16225,46) (be valiutos pirkimo) ir visas gautas įplaukas su likučiu viso 304 989,47 Lt panaudojus ne atsiskaitymui su tiekėjais ir kitoms Bendrovės reikmėms, bet atsiskaitymui pagal 2010-06-02 Preliminarią nekilnojamo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr.1/ALS-AF/2010, bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“, nebuvo pakankamai piniginių lėšų sumokėti 2010-06-02 Preliminarioje nekilnojamo turto pirkimo pardavimo sutartyje Nr.1/ALS-AF/2010 sutartą 1 130 000 Lt sumą už sutartyje nurodytą nekilnojamąjį turtą. 2010-06-02 Preliminarios nekilnojamo turto pirkimo pardavimo sutarties Nr.1/ALS-AF/2010 6.3. punkte nurodyta, kad visus mokėjimus pagal šią sutartį už Pirkėją gali daryti tretieji asmenys (9 priedo 5 lapas), tai yra UAB „(duomenys neskelbtini)“, galėjo kreiptis į kitus asmenis dėl atsiskaitymo su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, Tomas Nr. 18, b.l.23-24, 29-30).

2013-09-09 AB „(duomenys neskelbtini)“, banko raštu, kuriame atsakant į užklausimą dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“, dėl turto, esančio (duomenys neskelbtini) pardavimo, nurodyta, kad raštiško UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymo parduoti bankui įkeistą turtą, kurio unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), AB SEB banke gauta nebuvo, todėl ir leidimo parduoti minėtą turtą AB (duomenys neskelbtini) bankas neišdavė (t. 24, b.l. 24).

2013-12-19 specialisto išvadą Nr. 5-2/212 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos tyrimo nustatyta, kad iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ gauti 300 000 Lt, kaip bauda už netesības, kartu su sąskaitų likučiais ir kitomis įplaukomis, viso 588 031,97 Lt buvo panaudoti taip:-237 000 Lt 2010-08-04 sumokėti UAB „(duomenys neskelbtini)lizingas“ už UAB „(duomenys neskelbtini)“ automobilius pagal lizingo sutartis; 117 000 Lt pervesti UAB „(duomenys neskelbtini)“, kaip dalinis grąžinimas už šiaudus; 93 504,36 Lt sumokėti UAB „(duomenys neskelbtini)“ už prekes; 64 000 Lt pervesti į bendrovės sąskaitą (duomenys neskelbtini) banke, pakeisti į USD ir pervesti trims užsienio įmonėms; 29 000 Lt sumokėti UAB „(duomenys neskelbtini)“; 23 642,06 Lt sumokėti UAB „(duomenys neskelbtini)“ už prekes; 16 675,67 Lt sumokėti UAB „(duomenys neskelbtini)“ už prekes; 5 009,43 Lt iškeisti į 1835,09 USD (tomas Nr. 18, b.l. 31).

2010-07-02 preliminarįja nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartimi Nr. 1/ALS-AW/2010, kurioje nurodyta, kad tarp bendrovės „(duomenys neskelbtini)“, atstovaujamos direktoriaus A. Š., ir bendrovės „(duomenys neskelbtini)“, atstovaujamos direktoriaus R. T., sudaryta 2010-07-02 Preliminari nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartis Nr. 1/ALS-AW/2010 bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigojo parduoti nekilnojamąjį turtą ((duomenys neskelbtini) esančius tris sandėlius 502,82 m², 316,57 m² ir 240,85 m² bendro ploto bei (duomenys neskelbtini)esantį administracinį pastatą 1 195,01 m² bendro ploto) už 590 000 Lt + PVM (jei PVM turi būti mokamas įstatymų nustatyta tvarka) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“. Šioje preliminarioje sutartyje nurodyta, kad parduodami visi pastatai įkeisti (duomenys neskelbtini) bankui, ir preliminarioje sutartyje bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas gauti banko raštišką sutikimą dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ bei sudaryti pagrindinę sutartį ir perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“. Preliminarioje sutartyje nurodyta, kad šalis, nepagrįstai vengianti ir/ar atsisakiusi sudaryti pagrindinę sutartį, arba, kai pagrindinė sutartis nesudaroma dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo), turi sumokėti kitai šaliai 200 000 Lt baudą per 1 darbo dieną po kitos šalies rašytinio pareikalavimo (tomas Nr. 1, b.l. 93-103).

2013-11-06 AB (duomenys neskelbtini)banko raštu, kuriame nurodyta, kad UAB (duomenys neskelbtini)banke raštiško UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymo dėl nekilnojamojo turto, esančio adresu (duomenys neskelbtini), pirkimo finansavimo pagal 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010, pasirašytą tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“, nekilnojamajam turtui pirkti nebuvo pateikta, o ar UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius A. Š. 2010 m. žodžiu kreipėsi į AB (duomenys neskelbtini)banką dėl nekilnojamojo turto pirkimo finansavimo pagal 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010, pasirašytą tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“, informacijos neturi, kadangi AB (duomenys neskelbtini)bankas fiksuoja tik raštiškas klientų paraiškas dėl kreditų suteikimo (Tomas Nr. 24, b.l. 9).

2010-08-06 Taikos susitarimu tarp bendrovės „(duomenys neskelbtini)“, atstovaujamos direktoriaus A. Š., ir bendrovės „(duomenys neskelbtini)“, atstovaujamos direktoriaus R. T., kuriame nurodyta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ sutinka sumažinti Preliminarioje sutartyje nustatytą baudą, kurią sudaro 200 000 Lt, iki 190 000 Lt ir šios sumos nereikalauti iš „(duomenys neskelbtini)“ iki 2010-08-30. „(duomenys neskelbtini)“ sutinka ir įsipareigoja šio Taikos susitarimo pasirašymo dieną išduoti „(duomenys neskelbtini)“

paprastą neprotestuotiną vekselį 190 000 Lt sumai, vekselio apmokėjimo data – iki 2010-08-30. (Tomas Nr. 1, b.l. 125).

2010-08-06 paprastuoju neprotestuotinu vekseliu Nr.1, kuriame nurodyta, kad pagal šį paprastąjį neprotestuotiną vekselį UAB „(duomenys neskelbtini)“ iki 2010-08-30 be sąlygų privalo sumokėti UAB „(duomenys neskelbtini)“ 190 000 Lt (Tomas Nr. 1, b.l. 126).

2010-08-10 Kauno apygardos teismo nutartimi, kurioje nurodyta, kad 200 000 Lt bauda, ją palyginus su nurodyta turto pardavimo kaina yra neprotingai didelė, nes sudaro daugiau kaip 1/3 dalį pardavimo kainos. Be to, baudą buvo pareikalauta sumokėti praėjus tik 13 dienų po preliminarios sutarties sudarymo. Teismas laiko, kad tokio dydžio baudos už tokį trumpą laikotarpį priteisimas prieštarautų CK straipsnyje įtvirtintiems teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principams, nors ir šalys preliminarioje sutartyje numatė, kad sutartyje numatytos baudos yra laikomos teisingomis. Todėl kreditoriaus UAB „(duomenys neskelbtini)“ pareiškimas dėl teismo įsakymo išdavimo skolininkui UAB „(duomenys neskelbtini)“ atsisakė priimti (Tomas Nr. 1, b.l. 134 – 135).

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodyta, kad tarp tyrimui pateiktų bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinės apskaitos registru nėra apskaitos registru, kuriuose būtų įregistruoti bendrovių „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ surašyti dokumentai, susiję su bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ preliminaromis sutartimis 2010-06-02 Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“ ir 2010-07-02 Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“. Tai yra, tarp tyrimui pateiktų bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinės apskaitos registru nėra apskaitos registru, kuriuose būtų įregistruota bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ surašyta 2010-06-19 PVM sąskaita-faktūra Nr. AX5090624, kurioje įrašyta pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti Preliminarioje sutartyje numatytą 300 000 Lt baudą už netesybas iki 2010-06-19, kuriuose būtų įregistruota bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ surašyta 2010-07-28 PVM sąskaita-faktūra Nr. ALW100181, kurioje įrašyta pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti Preliminarioje sutartyje numatytą 200 000 Lt baudą iki 2010-07-28, kuriuose būtų įregistruota bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ surašytas 2010-08-06 kreditinis dokumentas Nr. KREDIT20100806/1, kuriame pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ bauda pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 sumažinta 10 000 Lt suma, iki 190 000 Lt (200 000 – 10 000), ir tarp tyrimui pateiktų bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinės apskaitos dokumentų nėra šių bendrovių „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ surašytų dokumentų, ir tarp tyrimui pateiktų bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ dokumentų nėra 2010-06-02 Preliminarios nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutarties Nr. 1/ALS-AF/2010, kurioje bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigojo parduoti nekilnojamąjį turtą už 1 130 000 Lt + PVM bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir nėra 2010-07-02 Preliminarios nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutarties Nr. 1/ALS-AW/2010, kurioje bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigojo parduoti nekilnojamąjį turtą už 590 000 Lt + PVM bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ (t. 20, b.l. 56).

2013-11-13 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos tyrimo, kur nurodyta, kad pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) banke išrašą, į šią sąskaitą 2010-08-26,27 pervesta 190 000 Lt suma pagal vekselį (50 000 Lt 2010-08-26 +44 000 Lt, 50 000 Lt +46 000 Lt 2010-08-27) iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) banke (Tomas Nr. 19, b.l. 71).

2013-11-13 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr. 5-2/192, kurioje nurodyta, kad apibendrinus, laikotarpyje nuo 2010-07-02 iki 2010-07-16 į bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitas banke ir į kasą įplaukė iš viso 114 546,06 Lt (į sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) litais 65 445,17 Lt + 28 384,09 Lt į sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) eurai + 20 716,80 Lt į kasą eurai), kurių 110 198,37 Lt panaudota atsiskaitymui su tiekėjais ir kitoms bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ reikmėms (iš sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) litais 61 097,48 Lt + 28 384,09 Lt iš sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) eurai + 20 716,80 Lt iš kasos eurai). Tai yra, nuo 2010-07-02 iki 2010-07-16 visas gautas įplaukas, 114 546,06 Lt, panaudojus ne atsiskaitymui su tiekėjais ir kitoms bendrovės reikmėms, bet atsiskaitymui pagal 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010, bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ buvo nepakankamai piniginių lėšų sumokėti 2010-07-02 Preliminarioje nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartyje Nr. 1/ALS-AW/2010 sutartą sumą už pastatus (590 000 Lt + PVM). 2010-07-02 Preliminarioje nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartyje Nr. 1/ALS-AW/2010 numatyta, kad visus mokėjimus pagal šią Sutartį už Pirkėją (bendrovę „(duomenys neskelbtini)“) gali daryti tretieji asmenys (sutarties 6.3 punktą). Tai yra, bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ turėjo galimybę kreiptis į kitus asmenis dėl atsiskaitymo su bendrove „(duomenys neskelbtini)“ (t. 19, b.l. 74).

Specialisto išvadoje dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos tyrimo nurodyta, kad 2010-07-02 bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ sudarydama Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“ neturėjo finansinės galimybės atsiskaityti už sutartyje nurodytą nekilnojamąjį turtą, nes 2010-07-02 datos pradžiai bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ disponavo 10 212,57 Lt pinigų suma, kuri beveik 580 tūkst. Lt mažesnė (590 000 – 10 212, 57) už reikalingą sumokėti sumą be PVM pagal 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 (t. 19, b.l. 76). Pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ tvarkomą buhalterinę apskaitą galima nustatyti iš bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ gautų pinigų (netesybų) panaudojimą. Po 190 000 Lt baudos iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ įskaitymo į bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) (litas) banke (50 000 Lt 2010-08-26 + 44 000 Lt, 50 000 Lt ir 46 000 Lt 2010-08-27), iš šios sąskaitos pervestos sumos tiekėjams už prekes pagal tiekėjų surašytas PVM sąskaitas-faktūras (t. 19, b.l. 76-77).

Paskolos sutartys pasirašytos laikotarpiu nuo 2010-01-27 iki 2010-08-12, kuriomis akcininkas V. A. paskolino UAB „(duomenys neskelbtini)“ pinigines lėšas (1000 eur; 10000Lt; 3 500 eur; 21 000Lt; 14 600 eur; 800 eur; 6000 eur; 16500 eur; 5600 eur; 6000 eur; 9000 Lt;) (t.26, b.l. 16-27).

Negyvenamųjų patalpų sutartis , kuria NT valdos išnuomojo patalpas UAB „(duomenys neskelbtini)“(t.26 b.l.1-10).

2015-01-09 Kauno apygardos teismo sprendimu pripažinta UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), atsakovo UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), 2010 m. birželio 2 d. sudarytą preliminarąją nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/201 niekine ir negaliojančia, taikyta restitucija ir priteista iš atsakovo UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), ieškovui bankrutavusiai UAB „(duomenys neskelbtini)“, įmonės kodas (duomenys neskelbtini), 86 886 EUR (aštuoniasdešimt šešis tūkstančius aštuonis šimtus aštuoniasdešimt šešis eurus), 6 procentus metinių palūkanų nuo bylos iškėlimo teisme (2013-05-17) iki teismo sprendimo visiško įvykdymo. Teismo sprendimas įsiteisėjęs (Informacinės sistemos “Liteko” duomenys).

2014-09-29 Kauno apygardos teismo sprendimu pripažinta ieškovės UAB „(duomenys neskelbtini)“ (juridinio asmens kodas (duomenys neskelbtini)) ir atsakovės UAB „(duomenys neskelbtini)“ (juridinio asmens kodas (duomenys neskelbtini)) 2010 m. liepos 2 d. sudarytą Preliminariąją nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010, ieškovės UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir atsakovės UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2010 m. rugpjūčio 6 d. sudarytą taikos susitarimą ir ieškovės UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2010 m. rugpjūčio 6 d. išduotą vekselį niekiniais ir negaliojančiais sandoriais ir taikyta restitucija. Priteista ieškovei BUAB „(duomenys neskelbtini)“(juridinio asmens kodas (duomenys neskelbtini)) iš atsakovės UAB „(duomenys neskelbtini)“ (juridinio asmens kodas (duomenys neskelbtini)) 190 000 Lt (vieną šimtą devyniasdešimt tūkstančių litų) (atitinka 55 027,80 Eur), 6 procentus metinių palūkanų nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo dienos. Sprendimas įsiteisėjęs (t. 27, b.l. 128-136, informacinės sistemos “Liteko” duomenys).

2015-01-09 Ūkio banko raštu dėl informacijos pateikimo Nr.110-001-14, atsakant į 2015-01-02 paklausimą Nr.52-S-114 dėl M. G., A. Š., UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ paskolų suteikimo, kuriame nurodoma, kad (duomenys neskelbtini)banko informacinėje sistemoje nėra užfiksuota duomenų apie tai, kad minėtame rašte nurodytiems juridiniams ir fiziniams asmenims BAB„(duomenys neskelbtini) banko“ paskolų komitetas (pagal Jūsų raštą – banko centrinė būstinė) būtų svarstęs ar BAB„(duomenys neskelbtini) bankas“ būtų suteikęs kreditus nekilnojamojo turto, esančio naujoji (duomenys neskelbtini)pirkimui (tomas Nr.26, b.l.52).

2012-12-18 UAB „(duomenys neskelbtini)raštu, kuriame nurodyta, kad sutarčių, sudarytų su (duomenys neskelbtini), bei kitų dokumentų dėl šios įmonės nerasta (Tomas Nr. 2, b.l. 55-56).

Prie 2012-12-18 UAB „(duomenys neskelbtini)rašto pateiktu 2010-09-08 paprastuoju neprotestuotinu vekseliu Nr. 1, pagal kurį UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2010-09-14 iki C. P. B. L. centrinės būstinės darbo dienos pabaigos be sąlygų privalo sumokėti (duomenys neskelbtini) 000 eurų į sąskaitą (duomenys neskelbtini) (TOMAS Nr. 2, b.l. 93).

2014-05-28 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-2/95 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, kur nurodyta, kad UAB„(duomenys neskelbtini)“ 2010 metais bendrovės įstatinį kapitalą, 948300 Lt sudarė 9483 vnt. paprastųjų vardinių 100 Lt nominalios vertės akcijų, kurių visų savininku buvo R. T. (tomas Nr.21, b.l.29).

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-2/13 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, nurodoma, kad bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinėje apskaitoje 2010

metais įregistruota dar viena, 500 000 EUR (1 726 400 Lt) bauda. Tai yra, apskaitos registre „Debitorinių/Kreditorinių operacija“ buhalterinėje sąskaitoje 4432 (skolos tiekėjams iš Europos sąjungos) įregistruota 1 726 400 Lt bauda pagal dokumentą „FESS-10-09“ ir vekselį Nr.1 2010-09-08, ir ši bauda apskaityta kaip baudų ir delpinigių sąnaudos (buhalterinė sąskaita Nr. 611832) (16 priedas, 16.1 lapas). 2010-09-08 Paprastajame neprotestuojamame vekselyje Nr.1 nurodyta, kad pagal šį vekselį vekselio davėjas bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ iki 2010-09-14 privalo sumokėti 500 000 EUR (1 726 400 Lt) gavėjui „(duomenys neskelbtini)“ į sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) 1110 2801 Kipre esančiame banke „(duomenys neskelbtini)“, ir vekselyje prie įrašo „Vekselio davėjas UAB „(duomenys neskelbtini)“ įmonės kodas (duomenys neskelbtini), R. T.“ yra parašas (16 priedas, 16.2 lapas). Apskaitos registre „Debitorinių/Kreditorinių operacija 2010-09-30 datai“ įregistruota, kad nuo 2010-09-15 iki 2010-09-29 per 5 kartus bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ sumokėjo 1 712 588,80 Lt (496 000 EUR) subjektui „(duomenys neskelbtini)“. Pagal apskaitos registre „Debitorinių/Kreditorinių operacija 2010-09-30 datai“ įrašytus pinigų pervedimo dokumentų numerius (BR10/9-6, BR10/9-8, BR10/9-11, BR10/9-17, BR10/9-19) 1 712 588,80 Lt (496 000 EUR) suma pervesta iš bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002, buvusios Lenkijos banke „(duomenys neskelbtini)“. Tyrimui nepateikti šios bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos išrašai, ir todėl nėra galimybės nustatyti, ar 1 712 588,80 Lt (496 000 EUR) suma pervesta į vekselyje nurodytą sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) 1110 2801 Kipre esančiame banke „(duomenys neskelbtini)“, ar pinigai pervesti į kokią kitą sąskaitą. Pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) euraiš (duomenys neskelbtini) banke išrašą, iš šios sąskaitos nuo 2010-09-20 iki 2010-09-29 per 5 kartus pervesta 316 600 EUR (1 093 156,48 Lt) (20 d. 47 000 EUR + 22 d. 34 000 EUR + 23 d. 85 000 EUR + 24 d. 76 000 EUR + 29 d. 74 600 EUR) į bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002 banke „(duomenys neskelbtini)“. Tyrimui nepateikti šios bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos išrašai, ir todėl nėra galimybės nustatyti, iš kur į sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002 banke „(duomenys neskelbtini)“ dar įskaityta 179 400 EUR (496 000 – 316 600) (619 432,32 Lt) suma, kuri buvo reikalinga sumokėti baudai. Tarp tyrimui pateiktų bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ dokumentų nėra subjekto „(duomenys neskelbtini)“ dokumento 2010-09-09 „FESS-10-09“, kuriame įrašyta bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 500 000 EUR (1 726 400 Lt) baudą, ir nėra bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sutarčių su šiuo subjektu (tomas Nr.20, b.1.47-48).

2014-05-28 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-2/95 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodyta, kad pagal šiam tyrimui pateiktą bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002 banke „(duomenys neskelbtini)“ išrašą, gautą iš Lenkijos pagal teisinės pagalbos prašymą, nuo 2010-06-07 iki 2010-10-12 į šią sąskaitą pervesta iš viso 616 283,17 EUR (2 127 902,53 Lt) suma, ir be bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ nuo 2010-09-20 iki 2010-09-29 į šią sąskaitą per 5 kartus pervestos 316 600 EUR (1 093 156,48 Lt) sumos, į sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002 dar pervesta 299 683,17 EUR (616 283,17 – 316 600) (1 034 746,05 Lt) suma iš Lietuvos, Lenkijos ir Vokietijos ūkio subjektų, kurie nurodyti sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002 išraše (2 priedas, 2.1-2.10 lapai).

Pagal sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002 išrašą, nuo 2010-06-07 iki 2010-10-12 į šią sąskaitą pervesta iš viso 616 283,17 EUR (2 127 902,53 Lt) suma ir panaudota 616 247,55 EUR (2 127 779,54 Lt) suma. Be 496 000 EUR (1 712 588,80 Lt) sumos, pervestos į vekselyje nurodytą sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) 1110 2801 gavėjui „(duomenys neskelbtini)“ (Avlonos 1, MARIA HOUSE, 5th floor, P.C. 1075 Nicosia), iš šios bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos dar pervesta 120 247,55 EUR (616 247,55 – 496 000) (415 190,74 Lt) suma bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ (40 840 EUR (141 012,35 Lt), (duomenys neskelbtini)savivaldybė; įm. kodas 302414558), Lenkijos įmonei „(duomenys neskelbtini)“ 55 055,10 EUR (190 094,25 Lt) pagal sąskaitą WDT/0022) ir mažesnėmis sumomis kitiems ūkio subjektams (2 priedas, 2.1-2.10 lapai; 3 priedas, 3.1-3.3 lapai).

Lenkijos banko „(duomenys neskelbtini)“ ((duomenys neskelbtini)) 2012-05-18 rašte pateikti duomenys, kad bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002 lėšomis galėjo disponuoti tik R. T. (4 priedas, 1 lapas).

Tarp tyrimui pateiktų dokumentų nėra bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sutarčių su subjektu „(duomenys neskelbtini)“ dėl kokio nors turto pirkimo-pardavimo ir nėra subjekto „(duomenys neskelbtini)“ išrašytų sąskaitų pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ su nuoroda sumokėti vekselyje nurodytą 500 000 EUR sumą. Tai yra, pagal tyrimui pateiktus dokumentus bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ 1 712 588,80 Lt (496 000 EUR) sumos pervedimas subjektui „(duomenys neskelbtini)“ laikotarpyje nuo 2010-09-15 iki 2010-09-29 nepagrįstas sutartimis ir realiomis ūkinėmis operacijomis, iš kurių galėjo kilti realūs įsipareigojimai (t. 21, b.1. 33-35).

2014-04-22 UAB „(duomenys neskelbtini)“ raštu, kuriame nurodyta, kad administratorius neturi duomenų, už ką BUAB „(duomenys neskelbtini)“ turėjo sumokėti baudą 500 000 eurų „(duomenys neskelbtini)“. Taip pat atlikus visų administratoriui perduotų BUAB „(duomenys neskelbtini)“ sutarčių teisinį auditą, kur buvo tikrinami sandoriai sudaryti už 36 mėnesių laikotarpį iki bankroto bylos iškėlimo, ir nustatyta, kad tarp administratoriui perduotų sutarčių, nėra jokios sutarties su „(duomenys neskelbtini)“ (t. 22, b.l. 159).

Teismui 2015-06-15 pateikta 2010-06-12 Preliminarioji pirkimo pardavimo sutarties tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ (pardavėjas) ir „(duomenys neskelbtini)“ esančios (duomenys neskelbtini), Kipras, (pirkėjas) patvirtinta kopija, kuria šalys susitarė, tai yra pardavėjas parduoti įmonę kitai šaliai, o pastaroji pirkti įmonę sutartais terminais ir sąlygomis. Sutartimi šalys susitarė, kad įmonės pirkimas-pardavimas privalo būti užbaigtas iki 2010-08-31. Sutarties objekto kaina 1 500 000 eurų (t.27 b.l. 70-101).

Teismui pateiktas 2015-11-10 raštas pasirašytas neįskaitoma pavarde „(duomenys neskelbtini)“, kuriame nurodyta, kad 500 000 eurų baudą UAB „(duomenys neskelbtini)“ sumokėjo pagal vienintelį neginčijamą 2010m.rugsėjo 8d. vekselį Nr.1, pagal sutarties sąlygas (t.29 b.l. 4).

Teismui 2016-08-29 pateiktos UAB „(duomenys neskelbtini)“ susirašinėjimo su įmone „(duomenys neskelbtini)“ kopijos, raštai 2010-09-08, 2010-07-02, 2010-09-08, 2010-09-15 (t.30, b.l. 20-30).

2016-07-19 papildomos ūkinės- finansinės veiklos tyrimo išvadose nurodoma, kad pateikus preliminariosios įmonės pirkimo-pardavimo sutarties Nr.1/BPA/ALS/FPIGL/2010 patvirtintą kopiją keičiasi anksčiau duotos išvados: Pagal Preliminariosios sutarties 5.4 punkto sąlygas, bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ neįvykdžius Preliminarios sutarties įsipareigojimų, Kipro bendrovė „(duomenys neskelbtini)“, turėjo keturis pasirinkimus: 1. Atsisakyti įpareigojimo, kuris nebuvo įvykdytas ir pirkti įmonę; 2. Atidėti iki 40 dienų bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigojimų pagal Preliminarią sutartį vykdymą; 3. Nutraukti Preliminarią sutartį be šioje sutartyje numatytos 500 000 eur baudos išieškojimo; 4. Nutraukti Preliminarią sutartį su šioje sutartyje numatytos 500 000 eur baudos išieškojimu. Pagal Preliminarios sutarties sąlygas, visi Šalių viena kitai perduodami Pranešimai turi būti siunčiami registruotu laišku (preliminariosios sutarties 13.1p.) ir gali būti perduodami kitai šaliai pasirašytinai (sutarties 13.5p.). Kipro bendrovė privalėjo raštu pranešti savo sprendimą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“. Tarp tyrimui pateiktų bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ dokumentų nėra subjekto „(duomenys neskelbtini)“ jokio dokumento, kuriame įrašyta bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 500 000 eur baudą, bei nėra jokio kito sprendimo dėl bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminarios sutarties sąlygų neįvykdymo iki 2010-08-31 ir bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ neišsaugota 2010-06-12 „Preliminarioji įmonės pirkimo-pardavimo sutartis Nr. 1/BPA/ALS/FPIGL/2010“, tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir subjekto „(duomenys neskelbtini)“.

Tarp bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ dokumentų, kurie buvo pateikti 2014-01-23 specialisto išvados Nr.5-2/13 „dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos“ surašymui, ir šiam tyrimui pateiktoje baudžiamosios bylos Nr. 1-42-530/2016 medžiagoje nebuvo ir nėra bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ prašymų bei atsakymų į prašymus dėl Preliminariojoje sutartyje numatytų įpareigojimų pagal Lizingo sutartis perleidimo Kipro bendrovei „(duomenys neskelbtini)“,) Preliminarios sutarties 4.1.1. punktas), nebuvo ir nėra kreipimosi į Geologijos tarnybą dėl leidimo Kipro bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ naudotis (duomenys neskelbtini) žvyro ir smėlio ištekliais telkiniu (Preliminarios sutarties 4.1.2.punktas), nebuvo ir nėra bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ prašymų bei atsakymų į prašymus dėl teisių ir pareigų pagal žemės nuomos sutartis perleidimo Kipro bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ (Preliminarios sutarties 4.1.3.punktas), ir nebuvo bei nėra bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ prašymo Danske bankui ir šio banko atsakymo dėl teisių ir pareigų pagal Lizingo sutartis perleidimo Kipro bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ (t.30, b.l. 2-13).

2010-02-01 Automobilio nuomos sutartimi Nr. 10.02/04, pagal kurią UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama A. Š., toliau vadinama nuomotoju ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama direktoriaus R. T., toliau vadinama nuomininku, sudarė automobilio nuomos sutartį, kuria nuomotojas perdavė nuomininkui laikinai naudoti automobilį VW GOLF valst. Nr. (duomenys neskelbtini) mokant mokestį nuomotojui 100 Lt plus PVM už mėnesį. Transporto priemonė yra įvertinama 780 Lt plus PVM (Tomas Nr. 16, b.l. 33-34).

2010-05-01 Automobilio nuomos sutartimi Nr. 10.05/01, pagal kurią UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama A. Š. toliau vadinama nuomotoju ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama direktoriaus R. T., toliau vadinama nuomininku, sudarė autokrautuvo nuomos sutartį, kuria nuomotojas perdavė nuomininkui laikinai naudoti autokrautuvą DV 1792, mokant mokestį nuomotojui 1760 Lt plus PVM už mėnesį. Transporto priemonė yra įvertinama 7000 Lt plus PVM. (Tomas Nr. 16, b.l. 35-36).

2013-11-13 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr. 5-2/192 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės – finansinės veiklos tyrimo, kurioje nurodyta, kad 2010-01-19 bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ pardavė

automobilį VW GOLF ((duomenys neskelbtini) už 726 Lt (600 Lt + 126 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metų vasario-gruodžio mėnesiais surašytas 11 vnt. PVM sąskaitų-faktūrų už to paties automobilio nuomą bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ sumokėjo 1 331 Lt (1 100 Lt + 231 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir dėl šio sandorio bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metais patyrė 500 Lt (1 100 – 600) nuostolį. 2010-01-28 bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ pardavė autokrautuvą DV1792 už 1 815 Lt (1 500 Lt + 315 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metų gegužės-gruodžio mėnesiais surašytas 8 vnt. PVM sąskaitų-faktūrų už to paties autokrautuvo DV1792 nuomą bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ sumokėjo 17 036,80 Lt (14 080 Lt + 2 956,80 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir dėl šio sandorio bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metais patyrė 12 580 Lt (14 080 – 1 500) nuostolį (T. 19, b.l. 77-78).

2014-02-28 UAB „(duomenys neskelbtini)“ raštu, kuriame nurodyta, kad 2010-11-26 nutartimi Kauno apygardos teismas iškėlė bankroto bylą UAB „(duomenys neskelbtini)“, o UAB „(duomenys neskelbtini)“ bankrutuojančios įmonės statusą įgijo 2011-03-31. (t. 22, b.l. 31).

2014-04-22 UAB „(duomenys neskelbtini)“ raštu, kuriame nurodyta, kad 2014-04-22 duomenimis, BUAB „(duomenys neskelbtini)“ kreditorių finansiniai reikalavimai, patvirtinti Kauno apygardos teismo nutartimis sudaro 11.457.939,66 Lt. (t. 22, b.l. 157).

2010-11-26 Kauno apygardos teismo nutartimi, pagal kurią UAB „(duomenys neskelbtini)“ įmonės kodas 253701790, adresas (duomenys neskelbtini), iškelta bankroto byla ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ administratoriumi paskirta UAB „(duomenys neskelbtini)“ įmonės kodas (duomenys neskelbtini), buveinės adresas (duomenys neskelbtini). (Tomas Nr. 1, b.l. 159-162).

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, kuriame nurodyta, kad sandoriai, vykę pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ 2010-06-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“ ir pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, buvo nuostolingi bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, nes neįvykdžiusi šių sutarčių sąlygų bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ patyrė 490 000 Lt nuostolį dėl sutartyse numatytų baudų. Dėl šių ir kitų žemiau išvardintų 2010 metais sudarytų sandorių bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ patyrė daugiau kaip 2,8 mln. Lt (2 817 356 Lt) nuostolį:

- 300 000 Lt nuostolį dėl baudos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ pagal 2010-06-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010;
- 190 000 Lt nuostolį dėl baudos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ pagal 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010;
- 1 726 400 Lt (500 000 EUR) nuostolį dėl baudos pagal subjekto „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą „FESS-10-09“;
- 587 876 Lt nuostolį (637 876 – 50 000) dėl 637 876 Lt vertės žemės sklypo (duomenys neskelbtini) rajone 2010-04-22 pardavimo A. U. už 50 000 Lt;
- 500 Lt nuostolį (1 100 – 600) dėl automobilio VW GOLF ((duomenys neskelbtini) 2010-01-19 pardavimo už 726 Lt (600 Lt + 126 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir 2010 metais už to paties automobilio nuomą bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sumokėtos 1 331 Lt (1 100 Lt + 231 Lt PVM) sumos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“;
- 12 580 Lt nuostolį (14 080 – 1 500) dėl autokrautuvo DV1792 2010-01-28 pardavimo už 1 815 Lt (1 500 Lt + 315 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir 2010 metais už to paties autokrautuvo DV1792 nuomą bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sumokėtos 17 036,80 Lt (14 080 Lt + 2 956,80 Lt PVM) sumos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“.

Dėl šių sandorių 2010 metais bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ prarado apyvartinių lėšų 2 817 356 Lt sumą, nepanaudojo šios sumos atsiskaitymui su kitais kreditoriais, ir tai turėjo įtakos įmonės nemokumui susidaryti. (t. 20, b.l. 58-59)

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-/13 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodoma, kad Apibendrinus specialisto išvados 5.1-5.5 punktus, pagal tyrimui pateiktus bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ balansus ir Kauno apygardos teismui pateiktą 2010-09-29 kreditorių sąrašą, pagal kurį bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ pradelsti finansiniai įsipareigojimai sudarė daugiau kaip 15,3 mln. Lt, bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ *tapo nemoki nuo 2010-09-30*, kai bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ pradelsti įsipareigojimai (15,3 mln. Lt) daugiau kaip

3 kartus ($15,3 : 4,5 = 3,4$) viršijo pusę į balansą įrašyto turto vertės (9 mln. Lt/2 = 4,5 mln. Lt). (tomas Nr.20, b.1.52).

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-/13 dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodoma Bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ nemokumui susidaryti įtakos turėjo nuostolinga veikla. Valstybės įmonei „Registru centras“ pateiktos „Pelno (nuostolių) ataskaitos“ už 2010 metus duomenimis, tais metais bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ veikloje patyrė didesnę kaip 8,8 mln. Lt (8 812 338 Lt) nuostolį (6 priedas, 6.4 lapas). Tai yra, 2010 metais bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sunaudojo turto 8,8 mln. Lt daugiau nei jo uždirbo, ir negalėjo šios 8,8 mln. Lt sumos panaudoti atsiskaitymui su kreditoriais.

Tyrimui nepateikti apskaitos registrai su duomenimis apie bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ pajamas bei sąnaudas pagal konkrečias buhalterines sąskaitas, ir dėl to nėra galimybės nustatyti, dėl ko konkrečiai bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ patyrė 8,8 mln. Lt nuostolį. Pagal pelno (nuostolių) ataskaitoje už 2010 metus įrašytas pajamų be sąnaudų sumas bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ 8,8 mln. Lt nuostolį patyrė dėl:

1) Pagal pelno (nuostolių) ataskaitą 2010 metais bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ pardavė prekių už 5 982 338 Lt (pelno ataskaitos 1 eilutė), šių parduotų prekių įsigijimo kaina buvo 6 046 807 Lt (pelno ataskaitos 2 eilutė) ir tiesioginės pardavimų sąnaudos (transporto išlaidos prekių pristatymui, reklamos ir natūralios prekių netekties sąnaudos) sudarė 692 799 Lt (pelno ataskaitos 5 eilutė). Tai yra, 2010 metais bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ patyrė 0,8 mln. Lt nuostolį ($5\,982\,338\text{ Lt} - 6\,046\,807\text{ Lt} - 692\,799\text{ Lt} = 757\,268\text{ Lt}$) dėl to, kad prekės (transporteriniai ir trapeciniai diržai, įvairios techninės gumos, medžio drožlių bei medžio plaušo plokštės, įvairi fanera, statybinės prekės, autodalyai ir kitos prekės, išvardintos buhalterinių sąskaitų plano sąskaitose nuo Nr. 5004101 iki Nr. 50049106) (7 priedas, 7.10-7.11 lapai) buvo parduotos pigiau nei jų įsigijimo savikaina.

2) Pagal pelno (nuostolių) ataskaitą 2010 metais bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ nuostolis padidėjo 6,3 mln. Lt suma dėl bendrųjų bei administracinių sąnaudų (pelno ataskaitos 6 eilutė) (darbuotojų darbo užmokesčio bei socialinio draudimo įmokų sąnaudos, ilgalaikio turto nusidėvėjimo sąnaudos, komunalinių patarnavimų sąnaudos, mokesčių sąnaudos, baudų bei delspinigių sąnaudos ir kitos sąnaudos, išvardintos buhalterinių sąskaitų plano sąskaitose Nr. 611-615 (7 priedas, 7.16-7.17 lapai). Bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ 2010 metų bendrųjų bei administracinių sąnaudų 35% dalį (2,2 mln. Lt : 6,3 mln. Lt x 100%) sudaro 2 216 400 Lt baudų sąnaudos ($300\,000 + 190\,000 + 1\,726\,400$):

- 300 000 Lt bauda bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ pagal 2010-06-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010;
- 190 000 Lt bauda bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ pagal 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010;
- 1 726 400 Lt (500 000 EUR) bauda pagal subjekto „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sąskaitą „FESS-10-09“.

3) Pagal pelno (nuostolių) ataskaitą 2010 metais bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ patyrė 1,2 mln. Lt nuostolį iš kitos veiklos (pajamos 1,2 mln. Lt – 2,4 mln. Lt sąnaudos) (pelno ataskaitos 8-10 eilutės). Pagal buhalterinių sąskaitų planą kitoje veikloje buvo apskaitomos prekių pervežimo bei ekspedijavimo paslaugų, ilgalaikio turto perleidimo ir kitos veiklos, išvardintos buhalterinių sąskaitų plano sąskaitose nuo Nr.52 iki Nr.526-2, pajamos bei sąnaudos (7 priedas, 7.13-7.14 lapai).

Tyrimui nepateikti duomenys apie bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ilgalaikio turto įsigijimo vertę bei 2010 metais buvusią likutinę vertę pagal ilgalaikio turto pavadinimus, ir dėl to nėra galimybės nustatyti, kokį ilgalaikį turtą pardavus bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ patyrė nuostolį.

Tarp tyrimui pateiktų bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ dokumentų esančiame Alytaus apskrities VMI „Pranešime apie atliktą mokesstinį tyrimą“ 2010-10-22 Nr. A9-165 nurodyta, kad bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ 2010-04-22 PVM sąskaita-faktūra ASF Nr. 042122 įformino žemės sklypo „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ rajone pardavimą fiziniam asmeniui už 50 000 Lt, ir, kad šį žemės sklypą bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ įsigijo 2009-05-08 iš fizinio asmens už 637 876 Lt (19 priedas, 1 lapas). Tai yra, 2010 metais bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ patyrė 587 876 Lt ($637\,876 - 50\,000$) nuostolį dėl to, kad ilgalaikį turtą, žemės sklypą, pardavė 587 876 Lt pigiau nei įsigijo. Pagal tarp tyrimui pateiktų bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ dokumentų esančią 2010-04-22 sutartį bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, atstovaujama direktoriaus R. T., pardavė žemės sklypą „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ rajone už 50 000 Lt A. U., ir bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ 2010-04-22 kasos pajamų orderiu Nr. AL123 įforminta, kad A. U. sumokėjo 50 000 Lt už sklypą į bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ kasą (21 priedas, 21.1-21.5 lapai).

4) 0,5 mln. Lt nuostolį bendrovė „Alsantė“ patyrė iš finansinės veiklos (356 Lt pajamos – 461 740 Lt sąnaudos) (pelno ataskaitos 11-13 eilutės) dėl priskaičiuotų palūkanų bankams už iš jų paimtas paskolas ir

dėl priskaičiuotų palūkanų lizingo bendrovėms už iš jų įsigytas transporto priemonės.

Be to, tyrimui pateiktoje 2013-11-13 specialisto išvadoje Nr. 5-2/192 „Dėl UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ („*(duomenys neskelbtini)*“; įm. kodas „*(duomenys neskelbtini)*“) ūkinės finansinės veiklos tyrimo“ nustatyta, kad bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ 2010 metais patyrė 13 080 Lt nuostolį dėl transporto priemonių pardavimo bendrovei „*(duomenys neskelbtini)*“ ir to paties transporto nuomos iš bendrovės „*(duomenys neskelbtini)*“ (2013-11-13 specialisto išvados Nr. 5-2/192 atsakymas į 5 klausimą). Tame tarpe:

- 2010-01-19 bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ pardavė automobilį VW GOLF (*(duomenys neskelbtini)* už 726 Lt (600 Lt + 126 Lt PVM) bendrovei „*(duomenys neskelbtini)*“, ir pagal bendrovės „*(duomenys neskelbtini)*“ 2010 metų vasario-gruodžio mėnesiais surašytas 11 vnt. PVM sąskaitų-faktūrų už to paties automobilio nuomą bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ sumokėjo 1 331 Lt (1 100 Lt + 231 Lt PVM) bendrovei „*(duomenys neskelbtini)*“, ir dėl šio sandorio bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ 2010 metais patyrė 500 Lt (1 100 – 600) nuostolį.

- 2010-01-28 bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ pardavė autokrautuvą DV1792 už 1 815 Lt (1 500 Lt + 315 Lt PVM) bendrovei „*(duomenys neskelbtini)*“, ir pagal bendrovės „*(duomenys neskelbtini)*“ 2010 metų gegužės-gruodžio mėnesiais surašytas 8 vnt. PVM sąskaitų-faktūrų už to paties autokrautuvo DV1792 nuomą bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ sumokėjo 17 036,80 Lt (14 080 Lt + 2 956,80 Lt PVM) bendrovei „*(duomenys neskelbtini)*“, ir dėl šio sandorio bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ 2010 metais patyrė 12 580 Lt (14 080 – 1 500) nuostolį.

Apibendrinus specialisto išvados 6 punktą, pagal valstybės įmonei „Registru centras“ pateiktą „Pelno (nuostolių) ataskaitą“ bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ 2010 metais veikloje patyrė daugiau kaip 8,8 mln. Lt (8 812 338 Lt) nuostolį.

Dėl aukščiau nurodytų sandorių 2010 metais bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ prarado apyvartinių lėšų 2 817 356 Lt sumą, ir nepanaudojo šios sumos bendrovės „*(duomenys neskelbtini)*“ reikmėms, tame tarpe atsiskaitymui su kreditoriais, ir tai turėjo įtakos nemokumui susidaryti.

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-/13 dėl UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodyta, kad Bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“, nuo 2010-07-29 iki 2010-09-29 sumokėjusi 2 202 588,80 Lt baudų sumą (300 000 + 190 000 + 1 712 588,80), neturėjo galimybės panaudoti šią sumą atsiskaitymui su kitais kreditoriais, ir pagal Kauno apygardos teismui pateiktą 2010-09-29 kreditorių sąrašą bendrovės „*(duomenys neskelbtini)*“ pradelsti finansiniai įsipareigojimai sudarė daugiau kaip 15,3 mln. Lt. Be to, laikotarpyje nuo 2010-06-22 iki 2010-12-30 bendrovėje „*(duomenys neskelbtini)*“ iš kasos grąžinta 338 835 Lt paskola akcininkui R. T., kuri apskaitoje įvertinta kaip „po vienerių metų mokėtinos sumos bei įsipareigojimai“, ir ši 338 835 Lt suma nepanaudota bendrovės „*(duomenys neskelbtini)*“ 2010 metų einamiems ir pradelstiems įsipareigojimams vykdyti. (Specialisto išvados 2.1, 2.2, 3, 5, 7 punktai). Bendrovėje „*(duomenys neskelbtini)*“ 2010 metais sudaryti sandoriai, dėl kurių bendrovė „*(duomenys neskelbtini)*“ prarado apyvartinių lėšų 2 817 356 Lt sumą, nepanaudojo šios sumos atsiskaitymui su kitais kreditoriais ir tai *turėjo įtakos įmonės nemokumui atsirasti* (t. 20, b.l. 60-61): 2010-06-22 kasos išlaidų orderiu Nr. K169, pagal kurį iš UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ sąskaitos pervesta 50 000 Lt, priedėlyje nurodant „dalinis skolos akcininkui išmokėjimas“ (t. 20, b.l. 192) ; 2010-07-16 kasos išlaidų orderiu Nr. K192, pagal kurį iš UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ sąskaitos pervesta 50 000 Lt, priedėlyje nurodant „dalinis skolos akcininkui išmokėjimas“ (t. 20, b.l. 194); 2010-07-30 kasos išlaidų orderiu Nr. K204, pagal kurį iš UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ sąskaitos pervesta 50 000 Lt, priedėlyje nurodant „dalinis skolos akcininkui išmokėjimas“ (t. 20, b.l. 196); 2010-08-05 kasos išlaidų orderiu Nr. K211, pagal kurį iš UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ sąskaitos pervesta 37936,12 Lt, priedėlyje nurodant „dalinis skolos akcininkui išmokėjimas“. (t. 20, b.l. 198); 2010-08-18 kasos išlaidų orderiu Nr. K227, pagal kurį iš UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ sąskaitos pervesta 50 000 Lt, priedėlyje nurodant „dalinis skolos akcininkui išmokėjimas“ (t. 20, b.l. 200); 2010-08-26 kasos išlaidų orderiu Nr. K235, pagal kurį iš UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ sąskaitos pervesta 37 500 Lt, priedėlyje nurodant „dalinis skolos grąžinimas“ (t. 21, b.l. 2); 2010-09-03 kasos išlaidų orderiu Nr. K241, pagal kurį iš UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ sąskaitos pervesta 37 600 Lt, priedėlyje nurodant „dalinis skolos grąžinimas“ (t. 21, b.l. 4); 2010-10-14 kasos išlaidų orderiu Nr. K277, pagal kurį iš UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ sąskaitos pervesta 26 500 Lt, priedėlyje nurodant „dalinis skolos akcininkui išmokėjimas“ (t. 21, b.l. 6); 2010-12-30 kasos išlaidų orderiu Nr. K348, pagal kurį iš UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ sąskaitos pervesta 6651,11 Lt, priedėlyje nurodant „dalinis paskolos įsiskolinimo grąžinimas“ (t. 21, b.l. 8).

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-2/13 dėl UAB „*(duomenys neskelbtini)*“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodyta, kad suvestiniame apskaitos registre „Sąskaitų aktyvumo

ataskaita“ laikotarpiui nuo 2008-01-01 iki 2011-03-31 įregistruotą per laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2011-03-31 R. T. grąžintą 346 187,23 Lt paskolos sumą bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ grąžino 2010 metais, ir 346 187,23 Lt paskolos R. T. grąžinimas įformintas nuo 2010-06-22 iki 2010-12-30 surašytais 9 vnt. kasos išlaidų orderių, kurie įregistruoti kasos knygoje, ir pagal kuriuos įformintos R. T. grąžintos paskolos sumos išvardintos 4-oje lentelėje. (t. 20, b.l. 55)

4 lentelė

Eil. Nr.	Data	Kasos išlaidų orderio Nr.	Suma (Lt)
1	2010 06 22	K169	50000,00
2	2010 07 16	K192	50000,00
3	2010 07 30	K204	50000,00
4	2010 08 05	K211	37936,12
5	2010 08 18	K227	50000,00
6	2010 08 26	K236	37500,00
7	2010 09 03	K241	37600,00
8	2010 10 14	K277	26500,00
9	2010 12 30	K348	6651,11
	Iš viso:		346187,23

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-2/13 dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodyta, Bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ balanso dalyje „Po vienerių metų mokėtinos sumos bei įsipareigojimai“ eilutėje Nr. 67 „kitos finansinės skolos“ įrašyta, kad šios skolos 2010 metais sumažėjo nuo 348 835 Lt iki 10 000 Lt (6 priedas, 6.2 lapas). Tai yra, laikotarpyje nuo 2010-06-22 iki 2010-12-30 bendrovėje „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ grąžinta 338 835 Lt paskola (348 835 Lt – 10 000 Lt) akcininkui R. T., kuri apskaitoje įvertinta kaip „po vienerių metų mokėtinos sumos bei įsipareigojimai“, ir ši 338 835 Lt suma nepanaudota bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ 2010 metų einamiems ir pradelstiems įsipareigojimams vykdyti. (tomas Nr.20, b.l.56)

2014-04-22 UAB „Įmonių bankroto administravimo ir teisinių paslaugų biuro“ raštu, kuriame nurodyta, kad jie neturi ir negali pateikti pirkimo dokumentų už 2010 metų sausio spalio mėnesius, apskaitos registrų su duomenimis apie turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų, pajamų bei sąnaudų likučius ir apyvartą už 2010 metus pagal buhalterines sąskaitas, apskaitos registrų su duomenimis apie bendrovių UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ir UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ surašytus dokumentus pagal 2010-06-02 ir 2010-07-02 preliminarįsias sutartis su BUAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“. (tomas Nr. 22, b.l. 157).

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodyta, kad bendrovėje „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ pažeista LR buhalterinės apskaitos įstatymo (2001-11-06, Nr.IX-574) 19 straipsnio 1 dalis, kurioje nurodyta, kad „Apskaitos dokumentai ir apskaitos registrai iki finansinių ataskaitų patvirtinimo saugomi ūkio subjekto vadovo nustatyta tvarka, kuri turi numatyti priemones, užtikrinančias dokumentų saugumą“ ir 19 straipsnio 2 dalis, kurioje nurodyta, kad „Patvirtinus finansines ataskaitas, apskaitos dokumentai ir apskaitos registrai saugomi ūkio subjekto vadovo nustatyta tvarka, laikantis Archyvų departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytų dokumentų saugojimo terminų (nuo 2013-01-01 pagal 2012-04-24 įstatymo Nr. XI-1988 redakciją – vietoj „laikantis Archyvų departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytų dokumentų saugojimo terminų“, „vadovaujantis LR dokumentų ir archyvų įstatymo nuostatomis“) (LR dokumentų ir archyvų įstatymo (2004-03-30 Nr. IX-2084) 13 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad juridinių asmenų dokumentų saugojimo terminų rodyklės rengia ir tvirtina Lietuvos vyriausiasis archyvaras; Lietuvos Archyvų departamento l.e.p. direktorės V. K. 1997-08-15 įsakymu Nr. 38 ir nuo 2011-03-18 galiojančiu Lietuvos

vyriausiojo archyvaro 2011-03-09 įsakymu Nr.V-100 ūkinę operaciją patvirtinantiems apskaitos dokumentams ir apskaitos registrams nustatytas 10 metų saugojimo terminas), nes:

- bendrovėje „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ neišsaugoti pirkimo dokumentai už 2010 metų sausio-spalio mėnesius, tame tarpe neišsaugota bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ surašyta 2010-06-19 PVM sąskaita-faktūra Nr. AX5090624, kurioje įrašyta pirkėjui bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sumokėti 300 000 Lt baudą už netesybas iki 2010-06-19, neišsaugota bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ surašyta 2010-07-28 PVM sąskaita-faktūra Nr. ALW100181, kurioje įrašyta pirkėjui bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sumokėti 200 000 Lt baudą pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 iki 2010-07-28, neišsaugotas bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ surašytas 2010-08-06 kreditinis dokumentas Nr. KREDIT20100806/1, kuriame pirkėjui bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ bauda pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 sumažinta 10 000 Lt suma, iki 190 000 Lt (200 000 – 10 000); neišsaugotas subjekto „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ dokumentas 2010-09-09 „FESS-10-09“, kuriame įrašyta bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sumokėti 500 000 EUR (1 726 400 Lt) baudą;

- bendrovėje „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ neišsaugoti apskaitos registrai su duomenimis apie turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų, pajamų bei sąnaudų likučius ir apyvartą už 2010 metus pagal buhalterines sąskaitas, tame tarpe neišsaugoti apskaitos registrai su duomenimis apie bendrovių „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ir „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ surašytus dokumentus pagal 2010-06-02 ir 2010-07-02 Preliminarias sutartis su bendrove „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“.

Dėl dokumentų ir apskaitos registrų neišsaugojimo ūkinės finansinės veiklos tyrimo metu nėra galimybės nustatyti, tai yra nenustatoma, ar bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ buhalterinė apskaita buvo tvarkoma laikantis LR buhalterinės apskaitos įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų; ar registruojant bendrovių „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ir „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ surašytus dokumentus pagal 2010-06-02 bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ir 2010-07-02 bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, buvo laikomasi buhalterinės apskaitos įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų; ar bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ apskaitoje 500 000 EUR (1 726 400 Lt) bauda įregistruota pagal subjekto „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ dokumente 2010-09-09 „FESS-10-09“ įrašytą sumą; ar tyrimui pateiktuose balansuose įrašytos turto bei įsipareigojimų sumos yra teisingos (t. 20, b.l. 60-61).

Pagal 2013-12-19 specialisto išvadą Nr. 5-2/212 dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ūkinės finansinės veiklos nustatyta, kad 2001-11-06 LR Buhalterinės apskaitos įstatymo Nr. IX-574 6 str. 2 d. nurodyta, kad į apskaitą privaloma įtraukti visas ūkines operacijas ir ūkinius įvykius, susijusius su turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio arba struktūros pasikeitimu; 12 str. 1d. nurodyta, kad visos ūkinės operacijos turi būti pagrįstos apskaitos dokumentais. Apskaitos dokumentais surašomi ūkinės operacijos ir ūkinių įvykių metu arba jiems pasibaigus ar įvykus; 16 str. 1 d. nurodyta, kad ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių duomenys registruojami apskaitos registruose. Bendrovėje „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ apskaitos dokumentais pagrįstos ir apskaitos registruose įregistruotos ūkinės operacijos, susijusios su 2010-06-02 bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ Preliminaria nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartimi Nr. 1/ALS-AF/2010 su UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, tai: -bendrovėje „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ surašyta 2010-06-19 PVM sąskaita faktūra AX5090624, kurioje įrašyta bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sumokėti 300 000 Lt baudą už netesybas pagal sutartį Nr.1/ALS-AF/2010 iki 2010-06-19 ir ši PVM sąskaita faktūra įregistruota Bendrovės pardavimo operacijų žurnale už 2010 metų birželio mėnesį ir bandomajame balanse už 2010 metus įrašyta kaip baudų ir delspinigių pajamos;-bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ pateikė atsiskaitomosios sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) Ūkio banke išrašus, kurių duomenimis UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sumokėjo 300 000 Lt į UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sąskaitą per septynis kartus, mokėjimai vyko laikotarpiu nuo 2010-07-29 iki 2010-09-17. Iš UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ gauti 300 000 Lt įregistruoti gavimo datomis ir sumomis UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ apskaitos registruose „Sąskaitų aktyvumo ataskaita pagal dienas, sąskaita 27100 Ūkio banke litai“. (Tomas Nr. 18, b.l. 29).

2010-06-19 PVM sąskaita faktūra AX5090624, kurioje įrašyta bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sumokėti 300 000 Lt baudą už netesybas pagal sutartį Nr.1/ALS-AF/2010. (t. 18, b.l.76)\

UAB,, „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ pardavimo operacijų žurnale už 2010 metų birželio mėnesį, iš kurio matyti, kad 2010-06-19 PVM sąskaita faktūra AX5090624 buvo įtrauktą į Bendrovės pardavimo operacijų žurnalą. (t.18, b.l.79).

UAB,, „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ bandomajame balanse už 2010 metus, kad 300690,56 Lt įrašyta kaip baudų ir delspinigių pajamos. (t.18, b.l.85)

UAB,, „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ atsiskaitomosios sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) Ūkio banke išrašu už laikotarpį nuo 2010-07-29 iki 2010-09-17, iš kurio matyti, kad į banko sąskaitą pagal PVM sąskaita

faktūra AX5090624 UAB,, „(duomenys neskelbtini)“ 2010-07-29 sumokėjo 100 000 Lt, 2010-08-03 sumokėjo 25 000 Lt, 2010-08-06 sumokėjo 75 000 Lt, 2010-08-27 sumokėjo 30 000 Lt, 2010-09-15 sumokėjo 30 000 Lt, 2010-09-16 sumokėjo 20 000 Lt, 2010-09-17 sumokėjo 20 000 Lt. (tomas Nr.18 b.l.89-112).

2013-11-13 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr. 5-2/192 dėl UAB,, „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodyta, kad sandoris, vykęs pagal 2010-07-02 bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“ buvo registruotas bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ tvarkomoje buhalterinėje apskaitoje, ir registruojant šiuos sandorius buvo laikomasi buhalterinės apskaitos įstatymo reikalavimų. Bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ apskaitos dokumentais pagrįstos ir apskaitos registruose įregistruotos ūkinės operacijos, susijusios su 2010-07-02 bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminaria nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartimi Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“: - bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ surašyta 2010-07-28 PVM sąskaita-faktūra Nr. ALW100181, kurioje įrašyta pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 200 000 Lt baudą pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 iki 2010-07-28, ir ši PVM sąskaita-faktūra įregistruota bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ „Įrašomų PVM sąskaitų-faktūrų registre“ ir „Pardavimo operacijų žurnale“ už 2010 metų liepos mėn.; bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ surašytas 2010-08-06 kreditinis dokumentas Nr. KREDIT20100806/1, kuriame pirkėjui UAB „(duomenys neskelbtini)“ bauda pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 sumažinta 10 000 Lt suma pagal 2010-08-06 „Taikos sutartį“, ir šis kreditinis dokumentas įregistruotas bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ „Įrašomų PVM sąskaitų-faktūrų registre“ ir „Pardavimo operacijų žurnale“ už 2010 metų rugpjūčio mėn.; bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ suvestiniame apskaitos registre „Balansas“ 2010-12-31 datai gauta 190 000 Lt bauda pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 iš bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ įvertinta bendroje pajamų sumoje už 2010 metus (3 790 665 Lt) kaip „Baudų ir delspinigių pajamos“ (bhalterinės sąskaitos Nr.533). (t. 19, b.l. 75-76)

2010-07-02 Preliminari nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartis Nr. 1/ALS-AW/2010, sudaryta tarp UAB,, „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB,, „(duomenys neskelbtini)“. Sutarties punkte 2.1 nurodyta, kad šalys įsipareigoja ne vėliau kaip per 7 dienas nuo šios sutarties pasirašymo dienos, tai yra nuo 2010-07-03 iki 2010-07-09, sudaryti pagrindinę sutartį ir perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“. Preliminarios sutarties punkte 6 „Atsiskaitymo tarp šalių tvarka“ nurodyta, kad bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigoja sumokėti visą turto kainą (590 000 Lt + PVM) ne vėliau kaip per 7 dienas po Pagrindinės sutarties pasirašymo, tai yra nuo 2010-07-10 iki 2010-07-16, Pagrindinėje sutartyje nustatyta tvarka (preliminarios sutarties 6.1 punktą). (t.19, b.l.92-102).

2010-07-28 PVM sąskaita-faktūra Nr. ALW100181, kurioje įrašyta pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 200 000 Lt baudą pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 iki 2010-07-28. (t.19, b.l.116)

PVM sąskaita-faktūra Nr. ALW100181 įregistruota bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ „Įrašomų PVM sąskaitų-faktūrų registre“. (t.19, b.l.118)

PVM sąskaita-faktūra Nr. ALW100181 įregistruota bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ „Pardavimo operacijų žurnale“ už 2010 metų liepos mėn. (t.19, b.l.119)

„(duomenys neskelbtini)“ suvestiniame apskaitos registre „Balansas“ 2010-12-31 datai gauta 190 000 Lt bauda pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 iš bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ įvertinta bendroje pajamų sumoje už 2010 metus (3 790 665 Lt) kaip „Baudų ir delspinigių pajamos“ (bhalterinės sąskaitos Nr.533). (t.19, b.l.128).

R. T. veiksmai ikiteisminio tyrimo metu buvo kvalifikuoti pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 184 straipsnio 2 dalį (keturios atskiros nusikalstamos veikos), [BK 184 straipsnio](#) 1 dalį; [BK 209](#) straipsnį; [BK 208 straipsnio](#) 1 dalį; [BK 223 straipsnio](#) 1 dalį. M. G. ir A. Š. kaltinti pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 24 straipsnio 6 dalį, 184 straipsnio 2 dalį; [BK 222 straipsnio](#) 1 dalį; [BK 216 straipsnio](#) 1 dalį.

Teismas įvertinęs įrodymų visumą daro išvadą, kad R. T. iššvaistė jam patikėtą ir jo žinioje buvusį UAB „(duomenys neskelbtini)“ didelės vertės svetimą turtą, aplaidžiai tvarkė teisės aktų reikalaujamą buhalterinę apskaitą dėl savo sunkios ekonominės padėties ir nemokumo, kai akivaizdžiai grėsė bankrotas, iššvaistė turtą, kuris galėjo būti pateiktas skoloms padengti, ir dėl to padarė turtinės žalos kreditoriams, sąmoningai blogai valdydamas įmonę nulėmė jos bankrotą ir dėl to padarė didelės turtinės žalos kreditoriams.

Dėl turto iššvaistymo perkant ir parduodant žemės sklypą „(duomenys neskelbtini)kaime.

Bylos duomenimis R. T. būdamas bendrovės UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius, ir būdamas atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, atlikdamas bendrovės valdymo

funkcijos, nesilaikydamos UAB „(duomenys neskelbtini)“ įstatų 2.1 punkte nustatyto bendrovės veiklos tikslo – ūkinę komercinę veiklą organizuoti ir vykdyti, siekiant gauti pajamas ir pelną, užimamų pareigų pagrindu valdydamas jo žinioje buvusį didelės vertės svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ją atstovaudamas ir veikdamas jos vardu, tyčia, žinodamas, kad 0.8074 ha žemės sklypo, esančio „(duomenys neskelbtini)“, (unikalus numeris – „(duomenys neskelbtini)“, adresas „(duomenys neskelbtini)k.)“ reali rinkos vertė 50 000 Lt, 2009-05-08 iš V. A. įsigijo minėtą 0.8074 ha žemės sklypą už 637 876 Lt, t.y. žymiai didesnę kainą negu reali jos rinkos vertė, tokiu būdu iššvaistė jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą 587 876 Lt sumoje.

Baudžiamoji atsakomybė pagal BK 184 straipsnio 2 dalį kyla asmeniui, kuris iššvaistė jam patikėtą ar jo žinioje buvusį didelės vertės svetimą turtą. Turto iššvaistymas BK 184 straipsnio prasme – tai kaltininkui patikėto ar jo žinioje buvusio svetimo turto neteisėtas, neatlygintinas perleidimas padarant žalos turto savininkui arba teisėtam valdytojui. Toks neteisėtas perleidimas yra tada, kai tai atliekant nesilaikoma nustatytos turto patikėjimo ar disponavimo tvarkos, paprastai nustatomos norminiais aktais arba sutartinių santykių atveju – bendru susitarimu, buvo pažeistos esminės turto patikėjimo ar buvimo žinioje sąlygos, turto savininko (valdytojo) interesai ir taip jam padaryta žala. Turto iššvaistymo neatlygintinumas reiškia, kad kaltininkas jam patikėtą ar jo žinioje buvusį turtą perleidžia, tačiau turto ar turtinės teisės savininkui ar teisėtam valdytojui už šį turtą (turtinę teisę) nėra atlyginama arba atlyginama aiškiai neteisingai (kasacinės nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-526/2010, 2K-411/2012, 2K-373/2013, 2K-75-677/2016 ir kt.). Svetimo turto iššvaistymas gali būti padaromas tyčia (tiesiogine ar netiesiogine), taip pat dėl neatsargumo (BK 184 straipsnio 4 dalis).

Byloje nėra ginčo, kad R. T. buvo įmonės vadovas ir, kad įmonės turtas buvo jo žinioje. Teismų praktikoje yra nusistovėjusi taisyklė, kad jeigu įmonė priklauso vieninteliam akcininkui, kuris kartu yra ir įmonės vadovas, nežiūrint į tai, juridinio asmens turtas yra svetimas jam. Paties R. T. paaiškinimais nustatyta, kad šis ginčo žemės sklypas buvo jam padovanotas dar 1995 metais, tačiau jam žinant, kad dėl šio žemės sklypo ginčijasi dovanotojos giminaičiai, jis 2003-11-07 už 15 000 Lt pardavė pažįstamam V. A., kuris gyveno tame pačiame kaime. V. A. apklaustas teisme patvirtino šias aplinkybes ir nurodė, jog žemės sklypas buvo perleistas su visais žemės nuosavybės dokumentais, planais, matavimais. Šiame sklype jis kartu su R. T. ketino įrengti degalinę. V. A. dirbant UAB „(duomenys neskelbtini)“ vadybininku, ragino direktorių R. T. imtis darbų, tačiau pastarasis vis atidėliojo. 2007m. jis išėjo iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir nusprendė parduoti žemės sklypą. Pasidomėjo kainomis ir paprašė 600000 Lt. Jam paskambino R. T. ir pasakė, kad jis perka šį žemės sklypą. Sutarė kainą. 2008m. rudenį pasirašė preliminarį pirkimo pardavimo sutartį, o 2009m. pavasarį pasirašė pirkimo pardavimo sandorį. Jam pinigų sumokėjo grynais iš bendrovės kasos. Mokėjimai buvo baigti 2009m. rugpjūtį. Rašytinė medžiaga patvirtina buvus minėtus sandorius (t.l. b.l.4-62).

Surinktais bylos duomenimis nustatyta ir tai, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2010 balandžio mėn. fiziniam asmeniui A. U. pardavė 0,8074 ha žemės sklypą (paskirtis - kita, naudojimo būdas - komercinės paskirties, objektų teritorijos, kadastrinė vidutinė rinkos vertė - 88500 Lt), esantį adresu „(duomenys neskelbtini)“. Minėtą žemės sklypą bendrovė pardavė už 50 000 Lt. Šiam žemės sklypui buvo atliktas vertintojo UAB „Lituka ir CO“ įvertinimas ir jis įvertintas 50 000 Lt. Minėtas žemės sklypas bendrovės buvo įsigytas ekonominio sunkmečio laikotarpiu (2008 m. spalio mėn.). Šio sklypo vidutinė rinkos vertė nekilnojamojo turto kadastro duomenimis buvo 110 000 Lt. Ši vidutinė rinkos vertė buvo nustatyta 2009-05-08 sutarties dėl žemės sklypo pardavimo sudarytoje tarp V. A. ir R. T., 3 punkte. Bendrovė, žemės sklypo pardavimui, atliko žemės sklypo įvertinimą (įvertinta 50 000 Lt), o jo įsigijimui (už sąlyginai didelę kainą) nebuvo atliktas turto vertinimas. Alytaus AVMI Mokestinio tyrimo metu bendrovės direktoriaus buvo pasiteirauta, kas apsprendė šio sklypo įsigijimo vertę ir kada buvo pakeista šio žemės sklypo naudojimo paskirtis. Bendrovės direktorius R. T. negalėjo paaiškinti, kas sąlygojo 637 876 Lt žemės sklypo įsigijimo vertę, bei negalėjo nurodyti, kada buvo atliktas ir šio sklypo paskirties pakeitimas. Jis tik nurodė, kad šis sklypas bendrovės buvo įsigytas su tikslu jame statyti degalinę. Šias aplinkybes R. T. patvirtino ir teismo nagrinėjimo metu. Turto vertintoja, liudytoja J. G. patvirtino, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ 0.8074 žemės sklypas, esantis „(duomenys neskelbtini)r. buvo įvertintas 50 000 Lt. 2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr.5-2/13 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, atlikus tyrimą, nustatyta kad 2010 metais bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ patyrė 587 876 Lt (637 876 - 50 000) nuostolį dėl to, kad ilgalaikį turtą, žemės sklypą, pardavė 587 876 Lt pigiau nei įsigijo. Žemės sklypo įsigijimas už 637 876 Lt, kuris po metų parduotas už 50000 Lt, turėjo įtakos ir atsiskaitymui su kitais kreditoriais.

Tai, kad žemės sklypas buvo parduotas žymiai aukštesne nei rinkos vertė, patvirtino ir 2010-04-22 Žemės sklypo pirkimo - pardavimo sutartis, kurioje nurodyta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama direktoriaus R. T. parduoda A. U. gyv. „(duomenys neskelbtini) k. 0.8074 ha žemės sklypą, esantį „(duomenys neskelbtini) rajono savivaldybėje, kurio unikalus Nr. „(duomenys neskelbtini), kadastrinis adresas - „(duomenys neskelbtini) k.v. paskirtis - kita, naudojimo būdas - komercinės paskirties objektų teritorijos žemės sklypas suformuotas atliekant kadastrinius matavimus, kadastro duomenų fiksavimo data - 2009-01-27, indeksuota vertė - 17438 Lt, vidutinė rinkos vertė - 88500 Lt, turto pardavimo kaina 50 000 Lt.

Bylos duomenų visuma patvirtina, kad R. T. būdamas verslininkas, turėdamas ilgalaikę patirtį ir žinodamas, kad V. A. ginčo sklypą jis buvo pardavęs 2003 metais už 15 tūkstančių litų, bei žinodamas, kad šiame sklype realiai nebuvo atlikti jokie darbai, nepareikalavęs turto įvertinimo preliminarus sandorio sudarymo dienai, 2009-05-08 iš V. A. bendrovės vardu įgydamas 0.8074 ha žemės sklypą už 637 876 Lt, tai yra už žymiai didesnę kainą negu reali jos rinkos vertė, veikė tyčia. Šias išvadas patvirtina ta aplinkybė, kad preliminarus sandorio sudarymas buvo atliktas jau esant visuotinei ekonominei krizei (krizės pradžia nuo 2008m. antro pusmečio) ir nepaėjęs nei metams nuo žemės sklypo įsigijimo, žemės sklypas, su juo neatlikus jokių veiksmų, ar papildomų darbų, buvo parduotas už 50 000 litų A. U., kurio žmoną ir R. T. sieja giminystės ryšiai.

Nusikalstamos veikos požymių buvimas gali būti konstatuojamas tuo atveju, kai įmonės vadovas sudaro akivaizdžiai su įmonės interesais nesutampantį, pelningai įmonės veiklai iš esmės trukdantį, ekonomiškai nepagrįstą, nelogišką sandorį (kasacinė nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-7-262/2013). Šiuo konkrečiu atveju akivaizdu, jog R. T. sudarė bendrovei nenaudingus sandorius ir dėl to bendrovė patyrė žalą. Todėl esant tiek objektyviems, tiek subjektyviems nusikalstamos veikos numatytos [BK 184 straipsnio](#) 2 dalies požymiams, darytina išvada kad R. T. šiais veiksmais iššvaistė jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą 587 876 Lt (170 260 Eur) sumoje.

Dėl turto iššvaistymo sudarant preliminarus nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartis su „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“.

R. T. pareikštas kaltinimas ir dėl to, jog jis iš anksto žinodamas, kad pagrindinės pirkimo- pardavimo sutarties nebus galima sudaryti 2010-06-02 sudarė Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, pagal kurią įsipareigojo UAB „(duomenys neskelbtini)“ parduoti AB bankui „(duomenys neskelbtini)“ įkeistą nekilnojamąjį turtą - „(duomenys neskelbtini), esantį pastatą-įrengimų sandėlį 2 607,47 m² bendro ploto, už 780 000 Lt ir negyvenamąją patalpą - „(duomenys neskelbtini) esančią parduotuvę 193,66 m² bendro ploto, už 350 000 Lt. Sutartimi įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas gauti banko raštišką sutikimą dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ bei numatė, kad nepagrįstai vengiant ir/ar atsisakius sudaryti pagrindinę sutartį arba kaip pagrindinė sutartis nesudaroma, dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo) turi sumokėti kitai šaliai baudą 300 000 Lt per vieną darbo dieną po kitos šalies rašytinio pareikalavimo. Po šios nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutarties sudarymo, 2010-06-03 raštu, gautu banke 2010-06-11, kreipėsi dėl sutikimo turto perleidimui išdavimo, tokiais veiksmais sudarė sąlygas, kad sandoris nebūtų baigtas, nes neįvykdytas preliminarioje sutartyje priimtas įsipareigojimas per 7 dienas gauti banko raštiško sutikimo dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, taip neteko galimybės sudaryti pagrindinę sutartį ir galimybės perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, pavedimais kaip baudą pervėdė į UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą (duomenys neskelbtini) AB „(duomenys neskelbtini) banke baudą- 300 000 Lt, tokiu būdu iššvaistė jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą.

Be to, jis 2010-07-02 sudarė Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, pagal kurią įsipareigojo UAB „(duomenys neskelbtini)“ parduoti AB „(duomenys neskelbtini) bankui įkeistą nekilnojamąjį turtą - „(duomenys neskelbtini) esančius tris sandėlius 502,82 m², 316,57 m² ir 240,85 m² bendro ploto ir „(duomenys neskelbtini) esantį administracinį pastatą 1 195,01 m² bendro ploto už 590 000 Lt + PVM, bei įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas gauti banko raštišką sutikimą dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, sudaryti pagrindinę sutartį ir perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, o nepagrįstai vengiant ir/ar atsisakius sudaryti pagrindinę sutartį arba kaip pagrindinė sutartis nesudaroma, dėl tokios šalies kaltės (veikimo, neveikimo) turi sumokėti kitai šaliai baudą 200 000 Lt per vieną darbo dieną po kitos šalies rašytinio pareikalavimo. Žinodamas, kad dėl Bankui „(duomenys neskelbtini)“ įkeisto turto pardavimo nebus gautas sutikimas, nesikreipė į Banką dėl sutikimo turto perleidimui išdavimo, tokiais veiksmais sudarė sąlygas, kad sandoris nebūtų baigtas, nes neįvykdytas preliminarioje sutartyje priimtas įsipareigojimas per 7 dienas gauti banko

raštiško sutikimo dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, taip neteko galimybės sudaryti pagrindinę sutartį ir galimybės perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“. Pavedimais kaip netesybas pervedė į UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą (duomenys neskelbtini) banke 190 000 Lt tokiu būdu iššvaistė jo žinioje buvusį didelės vertės UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą.

R. T. iš esmės neneigia kad jis atliko aukščiau nurodytus veiksmus, sudarė dvi preliminaras sutartis, pagal kurias įsipareigojo parduoti UAB „(duomenys neskelbtini)“ priklausantį nekilnojamąjį turtą: parduotuvės patalpas, sandėlius ir administracines patalpas, prisiėmė įsipareigojimus ir sutartyje numatė baudas už sutarties nevykdymą. Jis neneigė žinojęs, jog šis nekilnojamasis turtas yra įkeistas bankams už gautus kreditus, kurių įmonė nebuvo sumokėjusi. Sudarant sutartis jis tikėjosi, kad bankai neprieštaraus jog įmonė parduotų turtą kitoms įmonėms ir žinodamas, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ finansinė būklė pradėjo blogėti, siekė bent kiek ją pagerinti. Tačiau dėl bankų kaltės tai padaryti nepavyko, todėl buvo priverstas pagal abi preliminaras sutartis priimtus įsipareigojimus įvykdyti, sumokėti baudas.

Taigi kaltinamasis iš esmės ginčija subjektyviusius požymius, tai yra, kad jis nesiekė nusikalstamų tikslų, UAB „(duomenys neskelbtini)“ turto neiššvaistė. Tačiau teismas įvertinęs surinktų įrodymų visumą mano, kad R. T. iššvaistė svetimą turtą – baudų pavidalu, taigi veikė išankstine tyčia.

Šioje byloje nustatyta, kad M. G. UAB „(duomenys neskelbtini)“ dirbo nuo 2002 m. iki 2010 m. kovo mėnesio pardavimų vadybininku, o A. Š. nuo 2006m. iki 2010m. balandžio mėnesio medžio plokščių skyriaus vadovu (t.29 b.1. 95,98). Kaip nurodė kaltinamieji M. G. ir A. Š. vienu metu, kurį tai laikotarpį nuo 2009 metų rudens jie dirbo ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir įsisteigtose naujai įmonėse „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ šių įmonių vadovais. Tai rodo, jog visi trys kaltinamieji buvo gerai pažįstami, ilgą laiką buvo bendradarbiais, tarp jų santykiai buvo geri, vieni kitais pasitikėjo. Preliminarioji sutartis tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ buvo pasirašyta 2010-06-02. Šioje sutartyje nurodyta, kad parduodami pastatai įkeisti bankui „(duomenys neskelbtini)“ (sutarties 1.2.1, 1.2.8 punktai) - taigi R. T. žinojo, kad privalės gauti banko sutikimą. Pagrindinei sutarčiai sudaryti bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigojo ne vėliau kaip per 7 dienas gauti banko raštišką sutikimą dėl turto perleidimo bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ ir perduoti turtą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ (sutarties 3.1.1-3.1.3 punktai). Po preliminaros sutarties sudarymo 2010-06-03 surašė raštą dėl sutikimo gavimo bankui, tačiau tai paneigiama „(duomenys neskelbtini)“ AB raštu, kuriame nurodyta, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymas dėl sutikimo perleisti nekilnojamąjį turtą, „(duomenys neskelbtini)“ AB buvo pateiktas raštu 2010-06-11 kai buvo pasibaigęs preliminarioje sutartyje nustatytas 7 dienų terminas. Banko rašte nurodoma, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymo dėl sutikimo perleisti nekilnojamuosius daiktus pateikimo metu buvo pasibaigęs 2002-04-25 Kredito linijos sutartimi Nr. 2002/I-016 UAB „(duomenys neskelbtini)“ suteikto kredito gražinimo terminas, ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ vien pradelsto grąžinti kredito suma buvo didesnė nei 899 000 euru, „(duomenys neskelbtini)“ AB gavęs minėtą UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymą leisti parduoti minėtą įkeistą turtą, pateikė savo pasiūlymus dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklos tęstinumo išsaugojimo ir minėtos kredito linijos sutarties pakeitimo. UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ AB derybos dėl taikaus ginčo sprendimo vyko nuo 2010-06-03 iki 2010-08-19, ir nutrūko UAB „(duomenys neskelbtini)“ atmetus „(duomenys neskelbtini)“ AB pasiūlymą. 2010 metų rugpjūčio 20d. AB „(duomenys neskelbtini)“ UAB „(duomenys neskelbtini)“ išsiuntė pranešimą dėl ketinimo pradėti priverstinį skolos išieškojimą. Po derybų nutrūkimo ir „(duomenys neskelbtini)“ AB 2010-08-20 rašto Nr. SR-37647 išsiuntimo, „(duomenys neskelbtini)“ AB negavo jokio UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymo dėl įkeisto turto pardavimo ar pasiūlymo dėl ginčo sprendimo būdo (tomas Nr. 24, b.1.12-13). 2013-08-08 „(duomenys neskelbtini)“ AB raštu pateikė 2010-06-06 UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriaus R. T. prašymą dėl sutikimo turto perleidimui išdavimo, kuris gautas banke 2010-06-11 Nr. GR-18394. (tomas Nr.24 b.1.16). Kreditoriaus, kurio reikalavimai užtikrinti hipoteka, išankstinis sutikimas siekiant tokį turtą perleisti kitam asmeniui yra privalomas. Ir tai R. T. buvo žinoma. Todėl šios aplinkybės leidžia pagrįstai teigti, kad jau sutarties sudarymo metu kaltinamasis R. T. žinojo, kad pagrindinė sutartis nebus sudaryta ir sąmoningai taip elgėsi. Tolimesnė įvykių raida tik parodo, kaip preliminarioje sutartyje numatyta neprotingai didelė bauda už sutartinių įsipareigojimų nevykdymą buvo priteista UAB „(duomenys neskelbtini)“ Kauno apygardos teismas 2010-07-12 teismo įsakymu, o R. T., vykdydamas šį teismo sprendimą, laikotarpyje nuo 2010-07-29 iki 2010-09-17 pervedė visą baudos sumą.

Specialisto išvada Nr.5-/13 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, nustatyta, kad pagal tyrimui pateiktus bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ balansus ir Kauno apygardos teismui pateiktą 2010-09-29 kreditorių sąrašą, pagal kurį bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ pradelsti finansiniai įsipareigojimai sudarė daugiau kaip 15,3 mln. Lt, bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ tapo nemoki nuo 2010-09-30, kai bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ pradelsti įsipareigojimai (15,3 mln. Lt) daugiau kaip 3 kartus viršijo pusę į balansą įrašyto turto vertės (9 mln. Lt/2 = 4,5 mln. Lt). Tai yra R. T., žinodamas kad yra

kreditorinių reikalavimų už 15,3 mln litų, dar neįsiteisėjęs teismo sprendimui (kuris įsiteisėjo tik 2010-08-01) sumokėjo „(duomenys neskelbtini)“ baudą, nežiūrėdamas į tai, kad įmonėje yra daugiau kreditorių, kurių reikalavimai yra atsiradę žymiai anksčiau ir kad elgdamasis sąžiningai turėjo įsiskolinimus dengti proporcingai visiems kreditoriams, tačiau nepaaiškindamas kodėl išskirtinai patenkino šį „(duomenys neskelbtini)“ įsiskolinimą.

Kauno apygardos teismas 2015-01-09 sprendime ir Lietuvos apeliacinio teismo 2015-11-04 nutartyje, išnagrinėjus skundą apeliacine tvarka, nurodoma, kad jog šalys sudarė preliminarą nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį dėl turto, kurio hipotekos turėtojas yra AB „(duomenys neskelbtini)“, neturėdami banko sutikimo, kuris buvo privalomas. Iš šios aplinkybės darytina išvada, jog šalys neketino sudaryti pagrindinės nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutarties. Šalių tikslas buvo sudaryti sąlygas nesąžiningai perleisti UAB „(duomenys neskelbtini)“ lėšas, kurios galėjo būti panaudotos kitų kreditorių reikalavimams patenkinti, UAB „(duomenys neskelbtini)“, t.y. šalys siekė neteisėtų tikslų. Tai yra pagrindas sandorį pripažinti negaliojančiu nuo jo sudarymo momento ([CK](#) 1. 86 straipsnis).

2013-09-09 AB „(duomenys neskelbtini)“ banko raštu, kuriame atsakant į užklausimą dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ dėl turto, esančio „(duomenys neskelbtini)“ pardavimo, nurodyta, kad raštiško UAB „(duomenys neskelbtini)“ prašymo parduoti bankui įkeistą turtą, AB „(duomenys neskelbtini)“ banke gauta nebuvo, todėl ir leidimo parduoti minėtą turtą AB „(duomenys neskelbtini)“ bankas neišdavė. Teismo posėdžio metu apklaustas liudytojas A. V. parodė, kad jam dirbant AB „(duomenys neskelbtini)“ banko verslo klientų projektų vadovu, jis aptarnavo UAB „(duomenys neskelbtini)“. Laikotarpyje nuo 2010 m. vidurio iki 2011 m. pirmo ketvirčio, tikslios datos nepamena, jis telefonu bendravo su UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriumi R. T. dėl įkeisto nekilnojamojo turto pardavimo. R. T. prašė banko leidimo, parduoti įkeistą turtą. A. V. žodžiu jam pasakė, kad nebus duotas leidimas parduoti įkeistą turtą, nes kreditas buvo didesnis nei suma, už kurią buvo norima parduoti nekilnojamąjį turtą.

2010-08-10 Kauno apygardos teismo nutartyje nurodyta, kad 200 000 Lt bauda, ją palyginus su nurodyta turto pardavimo kaina yra neprotingai didelė, nes sudaro daugiau kaip 1/3 dalį pardavimo kainos. Be to, baudą buvo pareikalauta sumokėti praėjus tik 13 dienų po preliminaros sutarties sudarymo. Teismas laiko, kad tokio dydžio baudos už tokį trumpą laikotarpį priteisimas prieštarautų [CK](#) straipsnyje įtvirtintiems teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principams, nors ir šalys preliminarioje sutartyje numatė, kad sutartyje numatytos baudos yra laikomos teisingomis. Todėl kreditoriaus UAB „(duomenys neskelbtini)“ pareikšimą dėl teismo įsakymo išdavimo skolininkui UAB „(duomenys neskelbtini)“ atsisakė priimti (tomas Nr. 1, b.l. 134- 135).

Nesant procesinio sprendimo civilinėje byloje dėl teismo įsakymo išdavimo R. T. veikdamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ vardu 2010-08-06 sudarė su UAB „(duomenys neskelbtini)“ taikos sutartį, kuri ne pateikiama teismui tvirtinti, o pagal tą taikos sutartį surašomas paprastasis neprotestuotinas vekselis Nr.1, kuriame nurodyta, kad pagal šį paprastąjį neprotestuotiną vekselį UAB „(duomenys neskelbtini)“ iki 2010-08-30 be sąlygų privalo sumokėti UAB „(duomenys neskelbtini)“ 190 000 Lt. 2013-11-13 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada nustatyta, kad dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos tyrimo, kur nurodyta, kad pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) „(duomenys neskelbtini)“ banke išrašą, į šią sąskaitą 2010-08-26,27 pervesta 190 000 Lt suma pagal vekselį (50 000 Lt 2010-08-26 +44 000 Lt, 50 000 Lt +46 000 Lt 2010-08-27) iš UAB „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) „(duomenys neskelbtini)“ banke (Tomas Nr. 19, b.l. 71).

Kauno apygardos teismas 2014-09-29 sprendimu pripažino ieškovo UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2010 m. liepos 2 d. sudarytą Preliminariąją nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010, ieškovo UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir atsakovo UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2010 m. rugpjūčio 6 d. sudarytą taikos susitarimą ir ieškovo UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2010 m. rugpjūčio 6 d. išduotą vekselį niekiniais ir negaliojančiais sandoriais; taikė restituciją - priteisė ieškovui iš atsakovo 190 000 Lt, 6 procentus metinių palūkanų nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo dienos. Lietuvos apeliacinis teismas 2015-03-13 nutartimi palikęs galioti pirmos instancijos teismo sprendimą pažymėjo, jog byloje ginčijama Preliminarioji sutartis aiškiai nenaudinga ieškovui ir prieštarauja šio juridinio asmens veiklos tikslams, pažeidžia sutarties šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą, todėl viena sutarties šalių – ieškovas – turėjo nepagrįstų turtinių praradimų, dėl ko ieškovo kreditoriams buvo apribota teisė ir teisėtas interesas tikėtis atgauti kuo didesnę finansinių reikalavimų dalį (t.29, b.l. 39-48).

Kauno apygardos teismo 2010 m. lapkričio 26 d. nutartyje, kuria iškelta UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ bankroto byla bei kurioje konstatuota, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ direktorius R. T. kreipėsi į teismą su pareiškimu, kuriuo prašė iškelti bankroto bylą UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“.

Byloje surinktų įrodymų visuma patvirtina, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ direktoriaus veiksmai ir elgesys neatitiko įprastų atidaus, rūpestingo, protingo asmens elgesio kriterijų, kurių reikalavo ši situacija, todėl ši 2010-07-02 sutartis buvo tik apsimestinė, ne siekiant parduoti turtą ir sumažinti įmonės įsiskolinimus, o siekiant įmonės turtą perleisti kitiems asmenims, tai yra jį taip iššvaistyti.

Daugelyje Lietuvos Aukščiausiojo Teismo kasacinių nutarčių laikomasi nuostatos, kad baudžiamosios atsakomybės, kylančios iš civilinių teisinių santykių, taikymo pagrįstumą rodo sąlygos, susijusios su objektyviu sudarytų civilinių sutarčių vykdymo apsunkinimu, kai viena šalių sąmoningais neteisėtais veiksmais užkerta kelią vykdyti sutartį, sumenkina kreditoriaus galimybes atkurti pažeistą teisę civilinio proceso tvarka. Be to, baudžiamąją atsakomybę tyčinio turto iššvaistymo atveju pagrįsti leidžia ne tik objektyvieji, bet ir subjektyvieji šios veikos požymiai. Todėl be kitų aplinkybių, nustačius tyčios kryptingumą iššvaistyti turtą (pvz., sutarties sudarymo metu kaltininkas nesiruošė vykdyti jos sąlygų, buvo nusprendęs turtą pasisavinti arba jį perleisti tretiesiems asmenims, sąmoningai tapo nemokiu, dėl to nebuvo į ką nukreipti išieškojimo ir kt.), sudaromos sąlygos kalbėti apie baudžiamosios atsakomybės kilimą.

Taigi kaltinamasis R. T. žinodamas, jog turto pardavimo sutarčiai sudaryti yra privalomai reikalingas AB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ banko sutikimas, po preliminarinės sutarties sudarymo į banką raštu nesikreipė, ir tai rodo, jog jis neketino vykdyti preliminarinės sutarties sąlygas. Praėjus kuriam laikui po preliminarinės sutarties sudarymo 2010-08-06 R. T. su UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ direktoriumi A. Š. pasirašė taikos sutartį, pagal kurią bei pasirašytą vekselį sumokėjo pastarajai neva sutarties neįvykdymo baudą 190 000 Lt sumoje. R. T. žinodamas, jog UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ turi pradelstų finansinių įsipareigojimų daugiau nei už 15 milijonų litų (duomenys iš nutarties iškelti bankroto bylą), skubos tvarka sumokėjo baudą ir tai rodo jo tyčios kryptingumą ir siekį perleisti įmonės turtą tretiesiems asmenims. Todėl šie R. T. veiksmai pagrįstai kvalifikuoti pagal [BK 184 str.2d.](#), už ką jis privalo atsakyti.

Teismas iš kaltinimo R. T. abiem atvejais šalina aplinkybę- tai yra bendrininkavimą padarant šias nusikalstamas veikas tiek su A. Š., tiek su M. G.. Taip pat šalina aplinkybę, kad jis „žinodamas, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ direktorius M. G. bei UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ direktorius A. Š. neturi ketinimo pirkti turtą, žinodamas, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ir UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ neturi pakankamai nuosavų lėšų pirkti nekilnojamąjį turtą“. Šios aplinkybės šalintinos iš kaltinimo, nesant pakankamai įrodymų, kad R. T. žinojo kokia yra šių bendrovių finansinė būklė, juo labiau, kad ši aplinkybė nėra reikšminga, nes abi šios įmonės galėjo disponuoti ne tik turimomis lėšomis, bet ir skolintais pinigais. Toks kaltinimo pakoregavimas lengvinant kaltinamojo teisinę padėtį ir nekeičiant veikos kvalifikavimo, bei nekeičiant esminių faktinės nusikalstamos veikos aplinkybių, yra galimas ([BPK 256str.4d.](#)).

Dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ turto iššvaistymo pervedant pinigus „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“.

Byloje nustatyta, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ 2010-09-08 vekselio Nr. 1 pagrindu, laikotarpyje nuo 2010-09-15 iki 2010-09-29 iš UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) 2400 1002 į „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ įmonės sąskaitą (duomenys neskelbtini) 1110 2801 Kipre esančiame banke „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ per 5 kartus kaip baudą pervedė 1 712 588,80 Lt. Šiai operacijai pagrįsti teismo posėdžio metu R. T. pateikė 2010-06-12 Preliminarios pirkimo pardavimo sutarties tarp UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ (pardavėjas) ir „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ esančios „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, Kipras, (pirkėjas) patvirtintą kopiją, iš kurios matyti, kad šalys susitarė, tai yra pardavėjas parduoti įmonę kitai šaliai, o pastaroji pirkti įmonę sutartais terminais ir sąlygomis. Sutartimi šalys susitarė, kad įmonės pirkimas- pardavimas privalo būti užbaigtas iki 2010-08-31. Sutarties objekto kaina 1 500 000 eurų (t.27 b.l. 70-101).

R. T. teisme paaiškino, jog ši sutartis įmonėje buvo, tačiau kur ji dinga jis negali atsakyti, todėl raštu paprašius „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ atsiųsti sutartį, pastarieji atsiuntė, prašydami originalią sutartį grąžinti jiems, todėl teismui pateikė sutarties kopiją. R. T. nurodė, kad jis nusprendė parduoti UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ su visais turimais leidimais, turtu, skolomis, su „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ atstovu, kurio duomenų nežino, suderėjo pakankamai didelę, t. y. 1 500 000 eurų sumą ir taip tikėjosi padengti „[\(duomenys](#)

neskelbtini) bank kredito dalį. Viena iš preliminariosios sutarties nuostatų buvo tokia, kad nepardavus UAB „(duomenys neskelbtini)“ verslo su visais turimais leidimais, turtu, skolomis tai dienai, UAB „(duomenys neskelbtini)“ bus skirta 500 000 eurų už patirtus bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sutartinius nuostolius, taip pat analogiško dydžio bauda buvo numatyta bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, jei ji atsisakys pirkti UAB „(duomenys neskelbtini)“ verslą. Tačiau jis „(duomenys neskelbtini)“ banko leidimo parduoti verslą negavo. „(duomenys neskelbtini)“ atstovas pamatęs, kad R. T. negauna būtinų leidimų verslo pardavimui, pareikalavo, kad jis kaip užtikrinimo priemonę pasirašytų vekselį. Vekselį jis pasirašė 2010-09-08. Pagal sutartį iki nurodytojo termino privalėjo sutvarkyti visus dokumentus verslo pardavimui, bet kadangi to neišėjo padaryti dėl „(duomenys neskelbtini)“ banko, tai privalėjo sumokėti nurodytą sumą.

R. T. pripažįsta pervedęs įmonei „(duomenys neskelbtini)“ baudą – 500 000 eurų iš bendrovės sąskaitos ir šia suma sumažinęs UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, tačiau teigė neturėjęs kito pasirinkimo, tai yra ginčija, kad šiuos veiksmus atliko siekdamas iššvaistyti įmonės turtą. Teismo vertinimu, tokie kaltinamojo teiginiai yra gynybinė versija, kuri nepagrįsta jokiais įrodymais.

R. T. teismui pateikta Preliminarios sutarties kopija ir joje nurodytos sąlygos, tik labiau patvirtina, kad jau sutarties pasirašymo metu R. T. buvo žinoma, jog sutartis taps neįvykdoma ir bendrovė UAB „(duomenys neskelbtini)“ privalės sumokėti baudą, o kaltinamasis R. T., to sąmoningai ir siekė.

Teismas atkreipia dėmesį į tai, kad Preliminarioji sutartis su įmone „(duomenys neskelbtini)“ pasirašyta 2010-06-12, kai įmonės finansinė padėtis buvo bloga ir tai patvirtina, R. T. kreipimasis į Kauno apygardos teismą 2010-10-19, dėl bankroto bylos iškėlimo UAB „(duomenys neskelbtini)“, kuriame pats R. T. nurodė, kad 2009 metais įmonė komercinę veiklą vykdė nuostolingai (t.20, b.l. 76, t.29, b.l.110). R. T. nei ikiteisminio tyrimo metu, nei teisme nepateikė duomenų asmens kuris veikė būtent įmonės „(duomenys neskelbtini)“ vardu. Nei Preliminarios sutarties kopijoje, nei kitų susirašinėjimų kopijose, nėra asmens veikusio įmonės vardu duomenų. Šių duomenų jis nepateikė ir teismui. Preliminarioji įmonės pirkimo pardavimo sutartis pasirašyta tuo metu, kai įkaito turėtojai- bankai nedavė susitikimo įmonės turtą perleisti kitiems asmenims ir R. T. tai žinojo (negavo susitikimo iš AB „(duomenys neskelbtini)“ pastatus įkeistus bankui). Vertintina ir tai, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“, vykdęs UAB „(duomenys neskelbtini)“ bankroto procedūras patvirtino, kad sutarčių, sudarytų su „(duomenys neskelbtini)“ bei ją lydinčių dokumentų dėl šios įmonės nerado. Pateikė 2010-09-08 paprastąjį neprotestuotiną vekselį Nr. 1, pagal kurį UAB „(duomenys neskelbtini)“ 2010-09-14 iki C. P. B. L. centrinės būstinės darbo dienos pabaigos be sąlygų privalo sumokėti 500 000 eurų. Specialistas išvadose įvertinęs pateiktą Preliminariosios sutarties kopiją nurodė, kad pagal sutarties 5.4 punkto sąlygas, bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ neįvykdžius Preliminarios sutarties įsipareigojimų, Kipro bendrovė „(duomenys neskelbtini)“, turėjo keturis pasirinkimus: 1. Atsisakyti įpareigojimo, kuris nebuvo įvykdytas ir pirkti įmonę; 2. Atidėti iki 40 dienų bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ įsipareigojimų pagal Preliminarią sutartį vykdymą; 3. Nutraukti Preliminarią sutartį be šioje sutartyje numatytos 500 000 eur baudos išieškojimo; 4. Nutraukti Preliminarią sutartį su šioje sutartyje numatytos 500 000 eur baudos išieškojimu. Pagal Preliminarios sutarties sąlygas, visi Šalių viena kitai perduodami Pranešimai turi būti siunčiami registruotu laišku (preliminariosios sutarties 13.1p.) ir gali būti perduodami kitai šaliai pasirašytinai(sutarties 13.5p.). Kipro bendrovė privalėjo raštu pranešti savo sprendimą bendrovei „(duomenys neskelbtini)“. Tarp tyrimui pateiktų bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ dokumentų nėra subjekto „(duomenys neskelbtini)“ jokio dokumento, kuriame įrašyta bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti 500 000 eur baudą, bei nėra jokio kito sprendimo dėl bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminarios sutarties sąlygų neįvykdymo iki 2010-08-31 ir bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ neišsaugota 2010-06-12 „Preliminarioji įmonės pirkimo-pardavimo sutartis Nr. 1/BPA/ALS/FPIGL/2010 „ tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir subjekto „(duomenys neskelbtini)“. Byloje nėra bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ prašymų bei atsakymų į prašymus dėl Preliminarioje sutartyje numatytų įpareigojimų pagal Lizingo sutartis perleidimo Kipro bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, Preliminarios sutarties 4.1.1. punktas, nebuvo ir nėra kreipimosi į Geologijos tarnybą dėl leidimo Kipro bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ naudotis „(duomenys neskelbtini)“ žvyro ir smėlio išteklių telkiniu(Preliminarios sutarties 4.1.2.punktas), nebuvo ir nėra bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ prašymų bei atsakymų į prašymus dėl teisių ir pareigų pagal žemės nuomos sutartis perleidimo Kipro bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ (Preliminarios sutarties 4.1.3.punktas), ir nebuvo bei nėra bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ prašymo „(duomenys neskelbtini)“ bankui ir šio banko atsakymo dėl teisių ir pareigų pagal Lizingo sutartis perleidimo Kipro bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ (t.30, b.l. 2-13).

Po šių išvadų gavimo, R. T. pateikė teismui susirašinėjimo medžiagos kopijas(t.30. b.l. 20-28), kuriose nėra jokių žymų, kad buvo laišškai siųsti registruotais laiškais ar perduoti pasirašytinai, todėl tokia

pateikta susirašinėjimo medžiaga, neturi jokios įrodomosios reikšmės šioje byloje. Be to pateiktas Vekselio turėtojo „(duomenys neskelbtini)“ originalus 2010m.rugsėjo 15d. pranešimas surašytas Vilniuje dviem kalbomis, kurio autoriaus indentifikuoti negalima, kaip ir negalima nustatyti ar asmuo, pasirašęs šį dokumentą turėjo įgalinimus veikti šios įmonės vardu.

2014-04-22 UAB „(duomenys neskelbtini)“ raštu, kuriame nurodyta, kad administratorius neturi duomenų, už ką BUAB „(duomenys neskelbtini)“ turėjo sumokėti baudą 500 000 eurų „(duomenys neskelbtini)“. Šias aplinkybes patvirtino teisme apklaustas liudytoju įmonės vadovas A. V. ir prieš tai buvęs bankroto administratorius J. B.. Taip pat atlikus visų administratoriui perduotų BUAB „(duomenys neskelbtini)“ sutarčių teisinį auditą, kur buvo tikrinami sandoriai sudaryti už 36 mėnesių laikotarpį iki bankroto bylos iškėlimo, ir nustatyta, kad tarp administratoriui perduotų sutarčių, jokios sutarties su „(duomenys neskelbtini)“ nebuvo.

R. T. teigė, kad jis privalėjo vykdydamas sutarties sąlygas įvykdyti prievolę kilusią pagal pasirašytą vekselį. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2013 m. birželio 20 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 3K-3-343/2013 pažymėjo, kad nors vekselio, kaip vertybinio popieriaus, abstrakti prievolė yra savarankiška, tačiau visuomet yra tam tikras vekselio įtvirtintos prievolės ir jos atsiradimo pagrindo ryšys, nes kiekviena prievolė, taigi ir įsipareigojimas pagal vekselį, atsiranda tam tikro teisinio santykio (sandorio) pagrindu. Tai reiškia, kad sandorio, kurio pagrindu išduotas vekselis, teisinė padėtis (teisėtumas, vykdymo eiga, pagal jį priimtų prievolių pasibaigimas) turi tiesioginės įtakos vekselio teisei padėčiai. Kadangi šalys visiškai nevykdė preliminarus sandorio (kurio originalaus dokumento UAB „(duomenys neskelbtini)“ neturi), R. T. net nesikreipė į D. „(duomenys neskelbtini)“ gauti sutikimą dėl turto perleidimo kitam juridiniam asmeniui, iš šios aplinkybės darytina išvada, jog šalys neketino sudaryti pagrindinės pirkimo pardavimo sutarties. R. T. tikslas buvo sudaryti sąlygas nesąžiningai perleisti UAB „(duomenys neskelbtini)“ lėšas, kurios galėjo būti panaudotos kitų kreditorių reikalavimams patenkinti, todėl ir vekselis pagal tokį sandorį, buvo pasirašytas neteisėtai, kaip ir neteisėti po jo sekę R. T. veiksmai. Gi specialisto išvada Nr.5-/13 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos patikrinimo nustatyta, kad laikotarpiu, kai buvo pasirašyta ši preliminarinė nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartis bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ pradelsti finansiniai įsipareigojimai sudarė daugiau kaip 15,3 mln. Lt, bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ tapo nemoki nuo 2010-09-30, kai bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ pradelsti įsipareigojimai (15,3 mln. Lt) daugiau kaip 3 kartus ($15,3 : 4,5 = 3,4$) viršijo pusę į balansą įrašyto turto vertės ($9 \text{ mln. Lt} / 2 = 4,5 \text{ mln. Lt}$).

Todėl teismas įvertinęs aukščiau nurodytų duomenų visumą daro išvadą, kad R. T. veikdamas UAB „(duomenys neskelbtini)“ vardu, iš anksto žinodamas jog parduoti įmonę kitam juridiniam asmeniui be „(duomenys neskelbtini)“ leidimo ir šio banko atsakymo dėl teisių ir pareigų pagal Lizingo sutarties perleidimo Kipro bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, nebus galimybės, bei žinodamas kad turi finansinių įsipareigojimų už 15 milijonų litų, pasirašė UAB „(duomenys neskelbtini)“ nenaudingą sandorį, numatant nepagrįstai dideles sankcijas už sutarties sąlygų nevykdymą, nepranešė įkaito turėtojui- bankui apie galimą sandorį ir žinodamas, kad įmonė yra sunkioje finansinėje būklėje (bankroto byloje patvirtintas ieškovo „(duomenys neskelbtini)“ Lietuvos filialo kreditorinis reikalavimas 5 158 318,51 Lt (1 493 952,30 Eur) sumai) pasirašė neprotestuotiną vekselį 500 000 Eur sumai ir nedelsiant šią sumą pervėdė į vekselio nurodytą sąskaitą (t.20.b.l. 168,169), taigi jis veikė nusikalstamai, pažeidė ne tik įmonės, bet ir jos kreditorių interesus. Teismo nagrinėjimo metu ištirtų duomenų visuma patvirtino, kad bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ 1 712 588,80 Lt (496 000 EUR) sumos pervėdimas subjektui „(duomenys neskelbtini)“ laikotarpyje nuo 2010-09-15 iki 2010-09-29 nepagrįstas realiomis sutartimis ir realiomis ūkinėmis operacijomis, iš kurių galėjo kilti realūs įsipareigojimai, todėl kaltinimo apimtis į bylą nepateikus Preliminarios įmonės pirkimo- pardavimo sutarties originalo, kaip patvirtinančio ateityje būsimo sandorio sudarymą, pagrįstai nenurodyta. Iš kaltinimo. Aptartų įrodymų visuma patvirtina, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktoriaus R. T. veiksmai ir elgesys neatitiko įprastų atidaus, rūpestingo, protingo asmens elgesio kriterijų, kurių reikalavo ši situacija, todėl surinkta pakankamai duomenų, patvirtinančių, kad jis iššvaistė svetimą turtą- 496 000 EUR sumoje, už ką jis ir privalo atsakyti. Iš kaltinimo šalintina aplinkybė „(duomenys neskelbtini)“ dokumento „FESS- 10-09“ ir „(duomenys neskelbtini)“ šalintina, teisme paaiškėjus, kad tokio dokumento įmonėje ir negalėjo būti, nes pakanka apskaityti vekselį (D. M. atlikto papildomo tyrimo išvada ir paaiškinimai teisme). Šios aplinkybės pašalinimas nesunkina kaltinamojo teisinės padėties ir nekeičia faktinių bylos aplinkybių, todėl galimas (BPK 256str.4d.).

Teismas įvertinęs tai, kad įmonės UAB „(duomenys neskelbtini)“ pinigai buvo iššvaistyti pagal preliminarias sutartis su UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ bei pervesti pagal neprotestuotiną vekselį subjektui „Fess parker investment group limited“ baudų pavidalu už priimtus ir neįvykdytus sandorius, turint tą patį sumanymą ir tikslą, per palyginus gana trumpą

laikotarpį, tapačiais veiksmais, tai yra žinant kad prieš sudarant turto perleidimo sandorius būtinas hipoteka įkeisto turto turėtojo sutikimas(bankų sutikimas) ir tokio sutikimo neprašant, nedelsiant tokias sumas pervedant pagal preliminaras sutartis ar pasirašytus vekselius, todėl šie kaltinamojo R. T. veiksmai kvalifikuotini ne kaip atskiri nusikalstami veiksmai (atskiri epizodai),o kaip tęstinė nusikalstama pripažįstant, kad visus šiuos veiksmus siejo vieninga tyčia. Kadangi kiti du sandoriai, pagal kuriuos buvo išvaistytas įmonės turtas iš įmonės buvo nutolę laike ir kitoks jų pobūdis, jie kvalifikuotini kaip atskiros nusikalstamos veikos.

Dėl kaltinimo R. T. pagal LR [BK 184 str. 1 d.](#)

R. T. pareikšti kaltinimai dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ turto iššvaistymo pardavus transporto priemones UAB „(duomenys neskelbtini)“, o po to tas pačias transporto priemones išsinuomavęs UAB „(duomenys neskelbtini)“ vardu, taip sumokėdamas 13 080 Lt daugiau negu pardavė.

Byloje nustatyta, kad 2010-02-01 Automobilio nuomos sutartimi Nr. 10.02/04, pagal kurią UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama A. Š., ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama direktoriaus R. T., sudarė automobilio nuomos sutartį, kuria nuomotojas perdavė nuomininkui laikinai naudoti automobilį VW GOLF valst. Nr. (duomenys neskelbtini) mokant mokestį nuomotojui 100 Lt plus PVM už mėnesį. Transporto priemonė bendru sutarimu buvo įvertinta 780 Lt plus PVM (Tomas Nr. 16, b.l. 33-34). 2010-05-01 Automobilio nuomos sutartimi Nr. 10.05/01, pagal kurią UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama A. Š. ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ atstovaujama direktoriaus R. T., sudarė autokrautuvo nuomos sutartį, kuria nuomotojas perdavė nuomininkui laikinai naudoti autokrautuvą DV 1792, mokant mokestį nuomotojui 1760 Lt plus PVM už mėnesį. Transporto priemonė šalių sutarimu įvertinta 7000 Lt plus PVM. (Tomas Nr. 16, b.l. 35-36). 2013-11-13 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada Nr. 5-2/192 dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės – finansinės veiklos tyrimo, kurioje nurodyta, kad 2010-01-19 bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ *pardavė* automobilį VW GOLF ((duomenys neskelbtini) už 726 Lt (600 Lt + 126 Lt PVM) *bendrovei* „(duomenys neskelbtini)“, ir pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metų vasario-gruodžio mėnesiais surašytas 11 vnt. PVM sąskaitų-faktūrų už to paties automobilio nuomą bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ sumokėjo 1 331 Lt (1 100 Lt + 231 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir dėl šio sandorio bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metais *patyrė 500 Lt (1 100 – 600) nuostolį*. 2010-01-28 bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ *pardavė* autokrautuvą DV1792 už 1 815 Lt (1 500 Lt + 315 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir pagal bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metų gegužės-gruodžio mėnesiais surašytas 8 vnt. PVM sąskaitų-faktūrų už to paties autokrautuvo DV1792 nuomą bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ sumokėjo 17 036,80 Lt (14 080 Lt + 2 956,80 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir dėl šio sandorio bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metais *patyrė 12 580 Lt (14 080 – 1 500) nuostolį* (T. 19, b.l. 77-78).

Nors kaltinamasis R. T. teigia, kad šie sandoriai buvo ekonomiškai naudingi įmonei, nes nereikėjo mokėti už remontą bei samdomus darbuotojus, kurie dirbo su šiomis transporto priemonėmis, tačiau tai yra tik kaltinamojo versija nepatvirtinta jokiais faktiniais duomenimis. Priešingai, teisme apklausta specialistė I. Š. šiuos sandorius įvertino kaip nuostolingus UAB „(duomenys neskelbtini)“. Automobilis buvo parduotas 2010 metų sausio mėnesį už 600 litų, o 2010-02-01 buvo išsinuomotas iš „(duomenys neskelbtini)“ ir už metus sumokėta 1573 Lt už nuomą. Kadangi parduota už 600 Lt, o išsinuomota už 1573 Lt už tą patį automobilį, tai dėl to ir konstatuota, kad sandoris nuostolingas. Tas pats buvo atliekama ir su autokrautuvu. Nuomos sutartis, kurioje nurodyta, kad nuomotojas įsipareigoja perduoti nuomotojui naudotis aptartą transporto priemonę, kuri turi būti techniškai tvarkinga, atsako už tuos transporto priemonės trūkumus, kurie egzistavo transporto priemonės perdavimo metu, perduoti nuomininkui transporto priemonės registracijos ir techninės priežiūros dokumentus. Tai yra viskas, ką įsipareigojo nuomotojas. Nuomininkas pagal nuomos sutartį įsipareigojo išlaikyti ir saugoti jam perduotą transporto priemonę, taip pat daryti transporto priemonės remontą, mokėti transporto priemonės kuro, tepalų keitimo, draudimą, visas kitas su transporto priemonės eksploatacija susijusias išlaidas. Vadinas, pagal sutartį nuomotojas nepatyrė jokių išlaidų. Transporto priemonė perduota po dviejų savaitių nuo įsigijimo. „(duomenys neskelbtini)“ nepatyrė eksploatacinių išlaidų, nes visas eksploatacines išlaidas įsipareigojo patirti „(duomenys neskelbtini)“. Todėl akivaizdu, kad R. T. teiginiai, kad jis tokiu būdu siekė išvengti transporto priemonių išlaikymo kaštų, visiškai nepagrįsti. Įvertinus tai, kad labai trumpas laikas nuo transporto priemonių pardavimo iki nuomos, rodo, kad transporto priemonės buvo tinkamos naudojimui, todėl šiais kaltinamojo veiksmais buvo siekiama be pagrindo dalį įmonės pinigų perduoti UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir tokiu būdu jis tyčia iššvaistė 13 080 Lt įmonės turtą, už ką ir privalo atsakyti.

Teismų praktikoje suformuota taisyklė, kad nusikalstamos veikos požymių buvimas gali būti konstatuojamas tuo atveju, kai įmonės vadovas sudaro akivaizdžiai su įmonės interesais nesutampantį, pelningai įmonės veiklai iš esmės trukdantį, ekonomiškai nepagrįstą, nelogišką sandorį (kasacinė nutartis baudžiamojoje byloje [Nr. 2K-7-262/2013](#)). Nagrinėjamoje byloje R. T. sudaryti aukščiau aptarti sandoriai, teismo vertinimu, buvo akivaizdžiai ekonomiškai nepagrįsti, įmonės funkcionavimui kenkiantys sprendimai – nusikalstami padariniai, priežastiniu ryšiu susiję su R. T. veika, kilę ne, kaip teigia kaltinamasis, dėl bankų veiksmų (atsisakius duoti sutikimą pardauoti įkeistą turtą, ar lizinguojamą turtą) ar ekonominės krizės, o dėl, kaip jau minėta, akivaizdžiai su įmonės interesais nesutampančių, ekonomiškai nepagrįstų R. T. sandorių sudarymo, siekiant įmonės turtą perleisti tretiesiems asmenims ir tuos tikslus iš esmės pridengiant nenaudingais įmonei sandoriais. Todėl tokie jo veiksmai dėl transporto priemonių pardavimo, o po dviejų savaikių jų išsinuomavimo, ir nuomos mokesčio mokėjimo, kuris buvo didesnis nei automobilio vertė rodė, kad R. T. sudarė nuostolingus sandorius, ne dėl nežinojimo ar neišmanymo, o dėl to kad siekė iššvaistyti įmonės lėšas ir tai padarė. Todėl jo veiksmai buvo teisingai kvalifikuoti ir pagal [BK 184 str.](#) 1 d., atsižvelgiant į iššvaistyto turto vertę.

Dėl veikos numatytos LR [BK 209](#) straipsnyje

Pažymėtina, kad [BK 209](#) straipsnyje numatyta baudžiamoji atsakomybė už sąmoningai blogą įmonės valdymą, kuris nulėmė jos bankrotą, jei dėl to buvo padaryta didelė žala kreditoriams. Nusikalstamo bankroto objektas yra kreditorių turtiniai interesai gauti savo turimų turtinių reikalavimų patenkinimą už įmonei – bankrotui suteiktą turtą, prekes ar paslaugas. Veika šios nusikalstamos veikos sudėtyje apibūdinama žodžiais „blogai valdydamas įmonę nulėmė jos bankrotą“. Blogu įmonės valdymu laikomas ūkinės, komercinės ar finansinės veiklos vykdymas pažeidžiant elementarius protingam ir rūpestingam šeimininkui keliamus reikalavimus, kai tokia veikla sąlygoja kaltininko įmonės visišką nemokumą ir turimo turto praradimą, tuo sukeliant pavojų kaltininko kreditorių turtiniams interesams. Blogas įmonės valdymas gali pasireikšti tiek aktyviais veiksmais, tiek neveikimu, tai gali būti per didelis išlaidavimas, sąmoningai atliekamos labai rizikingos operacijos, sąmoningai nesilaikoma elementarių ir visuotinai pripažintų atsargumo civilinėje apyvartoje priemonių, sąmoningai neplėtojama įmonės veikla ir pan. Nusikalstamo bankroto sudėtis reikalauja turtinės žalos padarymo bent dviem kreditoriams, o turtinės žalos dydis pinigine išraiška turi viršyti 150 MGL dydžio sumą. Nusikalstamas bankrotas gali būti padaromas tiesiogine ar netiesiogine tyčia.

Nustatyta, kad R. T. buvo bendrovės UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, direktorius. Ir jis kaip direktorius privalėjo vykdyti įstatymų nustatytas pareigas, t.y. pagal 2003 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą bei UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ įstatų 5.14.2 punktą, jis buvo atsakingas už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą, atliko bendrovės valdymo funkcijas, privalėjo laikytis UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ įstatų 2.1 punkte nustatyto bendrovės veiklos tikslo - ūkinę komercinę veiklą organizuoti ir vykdyti, siekiant gauti pajamas ir pelną.

R. T. žinojo, kad UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ turtinė padėtis yra bloga ir kreipdamasis į teismą 2010m. spalio mėnesį dėl bankroto bylos iškėlimo UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ jis nurodė, kad darbuotojams yra neišmokėjusi 66 218, 25 Lt darbo užmokesčio, komercinę veiklą 2009m. vykdė nuostolingai, įmonė turi 15 331 595, 92 Lt išipareigojimų kreditoriams ir tai yra daugiau nei bananse įrašytas įmonės turtas (t.20 b.l. 76-77). Todėl jis, žinodamas kad jo valdoma įmonė yra blogoje finansinėje padėtyje, suprato, kad 2009-2010 metais aukščiau nurodyti sandoriai yra neįgyvendinami, o tuo pačiu ir žalingi įmonei, numatė bankroto ir žalos kreditoriams atsiradimo galimybę ir šių padarinių norėjo (tiesioginė tyčia).

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ūkinės finansinės veiklos, nustatyta, kad sandoriai, vykę pagal bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ 2010-06-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ir pagal bendrovės „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, buvo nuostolingi bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, nes neįvykdžiusi šių sutarčių sąlygų bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ patyrė 490 000 Lt nuostolį dėl sutartyse numatytų baudų. Dėl šių ir kitų žemiau išvardintų 2010 metais sudarytų sandorių bendrovė „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ patyrė daugiau kaip 2,8 mln. Lt (2 817 356 Lt) nuostolį: 300 000 Lt nuostolį dėl baudos bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ pagal 2010-06-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį

Nr. 1/ALS-AF/2010; 190 000 Lt nuostolį dėl baudos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ pagal 2010-07-02 Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010; 1 726 400 Lt (496 000 EUR) nuostolį dėl baudos pagal subjekto „(duomenys neskelbtini)“ sąskaitą „FESS-10-09“; 587 876 Lt nuostolį (637 876 - 50 000) dėl įsigyto iš V. A. už 637 876 Lt žemės sklypo „(duomenys neskelbtini)“ rajone ir to paties sklypo 2010-04-22 pardavimo A. U. už 50 000 Lt; 500 Lt nuostolį (1 100 - 600) dėl automobilio VW GOLF ((duomenys neskelbtini) 2010-01-19 pardavimo už 726 Lt (600 Lt + 126 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir 2010 metais už to paties automobilio nuomą bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sumokėtos 1 331 Lt (1 100 Lt + 231 Lt PVM) sumos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“; 12 580 Lt nuostolį (14 080 - 1 500) dėl autokrautuvo (duomenys neskelbtini) 2010-01-28 pardavimo už 1 815 Lt (1 500 Lt + 315 Lt PVM) bendrovei „(duomenys neskelbtini)“, ir 2010 metais už to paties autokrautuvo (duomenys neskelbtini) nuomą bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ sumokėtos 17 036,80 Lt (14 080 Lt + 2 956,80 Lt PVM) sumos bendrovei „(duomenys neskelbtini)“.

Dėl šių sandorių 2010 metais bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ prarado apyvartinių lėšų 2 817 356 Lt (816 151,79 Eur) sumą nepanaudojo šios sumos atsiskaitymui su kitais kreditoriais, ir tai turėjo įtakos įmonės nemokumui susidaryti (t. 20, b.l. 58-59). Bylos duomenimis UAB „(duomenys neskelbtini) 2010-09-30 datai buvo nemoki (t. 20, b.l. 51, 76-81).

Specialistų išvados šioje byloje dėl įmonei nenaudingų sandorių sudarymo, teismų sprendimai, kuriais buvo panaikintos preliminaros pirkimo pardavimo sutartys, liudytojų parodymai patvirtina, kad R. T. veikė kryptingai, iššvaistė įmonės turtą jį perleisdamas tretiesiems asmenims, o jo tokių veiksmų padariniai ir yra įmonei padaryti nuostoliai ir negauta pajamų suma kuri darė esminę įtaką ir paspartino įmonės nemokumo ir bankroto procesą. R. T. nuostolius įmonei padarė sąmoningai, sąmoningai leido kilti padariniams – tai įmonės bankrotui ir žalos kreditoriams padarymą, tarp jo veiksmais padarytos žalos bei kilusių padarinių – įmonės nemokumo – yra tiesioginis priežastinis ryšys. Kadangi R. T. padarė nusikalstamą veiką kuri kvalifikuojama pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 209 straipsnį, jis už tai baustinas baudžiamąja tvarka. R. T. pateikta teismui 2016m.s ausio 4d. Kauno apygardos teismo nutartis, kuria buvo atmestas kreditoriaus D. B. A/S Lietuvos filialo prašymas pripažinti bankrutavusios UAB „(duomenys neskelbtini)“ bankrotą tyčiniu, nedaro įtakos baudžiamosios atsakomybės pagal [BK 209 str.](#) atsiradimui. Teismas atkreipia dėmesį į tai, kad šiame sprendime buvo svarstoma ar du sandoriai, tai yra su UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir su UAB „(duomenys neskelbtini)“, kurių bendra vertė 141 913 Eur. įtakojo įmonės bankrotą, tačiau nebuvo sprendžiama sudarytų sandorių bei išmokėtų baudų visuma(t.29, b.l. 103-111).

Dėl veikos numatytos LR [BK 208 straipsnio 1](#) dalyje

[BK 208](#) straipsnio 1 dalyje įtvirtintas nusikaltimas kai kaltininkas, tenkindamas (užtikrindamas) vieno ar kelių kreditorių reikalavimus, suvokia, kad bendrovei akivaizdžiai gresia bankrotas ir kad nėra galimybės patenkinti visų kreditorių reikalavimų, taip pat suvokia, kad tenkinant (užtikrinant) šių kreditorių reikalavimus bus padaryta turtinė žala (paprastai didelė turtinė žala) likusiems kreditoriams, ir nori šios žalos (tiesioginė tyčia) ar sąmoningai jai leidžia atsirasti (netiesioginė tyčia). Sprendžiant, kokius veiksmus šio straipsnio prasme laikyti nusikalstamais, atsižvelgtina ar veiksmai, užtikrinant (patenkinant) vieno ar kelių kreditorių reikalavimus, susiję su ypatingu kaltininko nesąžiningumu, sąmoningu kitų kreditorių turtinių teisių pažeidimu, veikimu savanaudiškais tikslais ar kitokiu kaltininko elgesiu šiuurkščiai pažeidžiant sąžiningo ūkininkavimo principus, dažniausia esant kitiems nusikaltimo sudėties požymiams, laikytini skolininko nesąžiningumu [BK 208](#) straipsnio 1 dalies prasme. Kita vertus, paprastai nelaikytini nusikalstamais [BK 208](#) straipsnio 1 dalies prasme veiksmai patenkinant (užtikrinant) vieno ar kelių kreditorių reikalavimus, kurie yra nulemti ekonominio būtinumo ir kuriais siekiama išvengti bendrovės bankroto, padaryti veiksmingesnę likusių kreditorių interesų apsaugą ar kitų itin pozityvių, reikšmingų tikslų (kasacinė nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-7-181-895/2015).

Specialistų paaiškinimais teisme, kaltinamojo duotais paaiškinimais, liudytojų parodymais, specialistų išvadomis ir kitais rašytiniais įrodymais nustatyta, kad Bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ pagal Kauno apygardos teismui pateiktą 2010-09-29 kreditorių sąrašą bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ pradelsti finansiniai įsipareigojimai sudarė daugiau kaip 15,3 mln. Lt. Be to įmonei sunkiu ekonominiu laikotarpiu, tai yra tuo pačiu laikotarpiu, kai buvo sudaromos nenaudingos įmonei sutartys, laikotarpyje nuo 2010-06-22 iki 2010-12-30 bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ iš kasos grąžinta 338 835 Lt paskola akcininkui R. T., kuri apskaitoje įvertinta kaip „po vienerių metų mokėtinos sumos bei įsipareigojimai“, ir ši 338 835 Lt suma nepanaudota bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metų einamiems ir pradelstiems

įsipareigojimams vykdyti. (Specialisto išvados 2.1, 2.2, 3, 5, 7 punktai). Bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ 2010 metais sudaryti sandoriai, dėl kurių bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ prarado apyvartinių lėšų 2 817 356 Lt sumą, nepanaudojo šios sumos atsiskaitymui su kitais kreditoriais ir tai turėjo įtakos įmonės nemokumui atsirasti (t. 20, b.l. 60-61). Iš 2010m.lapkričio 26d. nutarties, kuria UAB „(duomenys neskelbtini)“ iškelta bankroto byla matyti, jog į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo kreipėsi ne tik įmonės UAB „(duomenys neskelbtini)“ direktorius R. T., bet ir kiti kreditoriai, kurių finansiniai interesai buvo pažeisti laiku neatsiskaitant už suteiktas paslaugas: tai yra UAB „(duomenys neskelbtini)“, UAB „(duomenys neskelbtini)“, UAB „(duomenys neskelbtini)“, „(duomenys neskelbtini)“ įmonė, UAB „(duomenys neskelbtini)“, „(duomenys neskelbtini)“, UAB „(duomenys neskelbtini)“, UAB „(duomenys neskelbtini)“ (t.20 b.l. 76). Visoms šioms įmonėms buvo pradelsti mokėjimai.

Valstybės įmonei „Registrų centras“ pateiktos „Pelno (nuostolių) ataskaitos“ už 2010 metus duomenimis, tais metais bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ veikloje patyrė didesnę kaip 8,8 mln. Lt (8 812 338 Lt) nuostolį (6 priedas, 6.4 lapas). Tai yra, 2010 metais bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ sunaudojo turto 8,8 mln. Lt daugiau nei jo uždirbo, ir negalėjo šios 8,8 mln. Lt sumos panaudoti atsiskaitymui su kreditoriais (t.20 b.l. 81).

Taigi šių duomenų visuma patvirtina, kad R. T., valdydamas jo žinioje buvusį svetimą UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ją atstovaudamas ir veikdamas jos vardu, įmonei esant sunkioje ekonominėje padėtyje, kai akivaizdžiai grėsė bankrotas ir pats R. T., rengdamas pareiškimą teismui dėl bankroto bylos UAB „(duomenys neskelbtini)“ iškėlimo, neturėdamas galimybės patenkinti visų kreditorių reikalavimų patenkino tik vieno, t.y. savo kreditinius reikalavimus, laikotarpyje nuo 2010-06-22 iki 2010-12-30 per devynis kartus ir taip sau grąžino 346 187, 23 Lt (100262 Eur) paskolos sumą, kuri galėjo būti pateikta skoloms padengti. Teismo vertinimu, toks jo elgesys buvo nesažiningas, sąmoningai, sąmoningai pažeidė kitų kreditorių turtines teises, veikė savanaudiškais tikslais, už tai ir privalo atsakyti.

Teismas atkreipia dėmesį į tai, kad kaltinamiesiems kaltinimai buvo pareikšti nurodant sumas tuo metu Lietuvoje galiojusiu piniginiu vienetu- litais, todėl kaltinimuose šalia sumos litais skliausteliuose nurodomas atitikmuo eurai).

Dėl veikos numatytos LR [BK 223](#) straipsnio 1 dalyje

[BK 223 straipsnio](#) 1 dalies dispozicija numato: „Tas, kas privalėjo tvarkyti, bet netvarkė teisės aktų reikalaujamos buhalterinės apskaitos arba aplaidžiai tvarkė teisės aktų reikalaujamą buhalterinę apskaitą, arba įstatymų nustatytą laiką nesaugojo buhalterinės apskaitos dokumentų, jeigu dėl to negalima visiškai ar iš dalies nustatyti asmens veiklos, jo turto, nuosavo kapitalo ar įsipareigojimų dydžio ar struktūros...“ Ši norma numato baudžiamąją atsakomybę už kelių alternatyvių veikų padarymą: 1) buhalterinės apskaitos netvarkymą; 2) aplaidų buhalterinės apskaitos tvarkymą; 3) buhalterinės apskaitos dokumentų nesaugojimą. Be to, padarius šias veikas, būtini padariniai - dėl to negalima visiškai ar iš dalies nustatyti asmens veiklos, jo turto, nuosavo kapitalo ar įsipareigojimų dydžio.

R. T. pareikštas kaltinimas aplaidžiu buhalterinės apskaitos tvarkymu, kaip įmonės vadovui, dėl to, kad jis neišsaugojo neišsaugojo bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ surašytos 2010-06-19 PVM sąskaitos-faktūros Nr. AX5090624, pagal kurią pirkėjui bendrovė „(duomenys neskelbtini)“ turėjo sumokėti“ 300 000 Lt baudą už netesybas iki 2010-06-19 - neišsaugojo bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ surašytos 2010-07-28 PVM sąskaitos-faktūros Nr. ALW100181, pagal kurią pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ sumokėti“ 200 000 Lt baudą pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 iki 2010-07-28 - neišsaugojo bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ surašyto 2010-08-06 kreditinio dokumento Nr. KREDIT20100806/1, pagal kurį pirkėjui bendrovei „(duomenys neskelbtini)“ bauda pagal sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 sumažinta 10 000 Lt suma, iki 190 000 Lt (200 000 – 10 000); neišsaugojo subjekto „(duomenys neskelbtini)“ dokumento 2010-09-09 „FESS-10-9“, neišsaugojo apskaitos registrų su duomenimis apie turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų, pajamų bei sąnaudų likučius ir apyvartą už 2010 metus pagal buhalterines sąskaitas - neišsaugojo apskaitos registrų su duomenimis apie bendrovių „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ surašytus dokumentus pagal 2010-06-02 ir 2010-07-02 Preliminarias sutartis su bendrove „(duomenys neskelbtini)“ ir dėl šių buhalterinę apskaitą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimų iš dalies negalima nustatyti UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklos, jos turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio ir struktūros.

Teisme R. T. paaiškino, kad visi dokumentai buvo įtraukti į įmonės buhalterinę apskaitą ir apskaityti. Kodėl kai kurie dokumentai neišliko jis paaiškinti negali. Dalis dokumentų buvo palikta namuose,

todėl paskutinio posėdžio metu jis pateikė susirašinėjamą su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, kuriuos netyčia atrado namuose. Be to paaiškino, kad kaltinime nurodyto dokumento FESS-10-9 apskritai nėra, nes tai tėra tik buhalterinės programos išrašas, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ vekselyje nurodyta suma buvo įtraukta į įmonės buhalterinę apskaitą.

Tokius kaltinamojo teiginius paneigė teisme ištirti ir įvertinti įrodymai: apklausta specialistė I. Š. paaiškino, kad pagal jai pateiktus nepilnus dokumentus bandė atlikti UAB „(duomenys neskelbtini)“ patikrinimą. Buvo prašoma pateikti detalius suvestinius registrus, kur yra registruotos visos ūkinės operacijos, kad būtų galima atlikti tyrimą, ar visos jos yra registruotos, ar buvo stengiamasi vykdyti išieškojimus, kokie kreditoriniai įsiskolinimai vyko tame laikotarpyje, bet gavo registrus tik su galutinėmis sumomis. Su tyrėju važiojo į buveinę, susipažino su begale dokumentų, tačiau tarp jų tokių suvestinių registrų nebuvo. Buvo klausimas, susijęs su įmonėmis „(duomenys neskelbtini)“, todėl buvo priešpriešiniai dokumentai paprašyti, tiesiog pagal turimus priešpriešinius bandė ieškoti tuose visuose dokumentuose sandorių ir tiek, kiek priešpriešinių buvo gauta, tai tiek atitiko. Liudytojai J. B. patvirtino, kad įmonės dokumentų perdavimas nebuvo sklandus, nes įmonės vyr. finansininkė buvo vaiko auginimo atostogose. Tačiau kokių dokumentų prašydavo, tokius gavo. Buvo pareikalauta sudarytų sutarčių per paskutinius 24 mėnesius ir buvo pateiktos preliminarios sutartys tarp UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“. Sutarčių su Kipro bendrove pateikta nebuvo.

2014-04-22 UAB „(duomenys neskelbtini)“ raštu, kuriame nurodyta, kad jie neturi ir negali pateikti pirkimo dokumentų už 2010 metų sausio spalio mėnesius, apskaitos registrų su duomenimis apie turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų, pajamų bei sąnaudų likučius ir apyvartą už 2010 metus pagal buhalterines sąskaitas, apskaitos registrų su duomenimis apie bendrovių UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ surašytus dokumentus pagal 2010-06-02 ir 2010-07-02 preliminarąsias sutartis su BUAB „(duomenys neskelbtini)“ (tomas Nr. 22, b.l. 157). Bylos duomenimis ir specialistės I. Š. paaiškinimais teisme, kad buvo atliekami priešpriešiniai UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ patikrinimai.

2014-01-23 Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie LR VRM Kauno apygardos valdybos ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriaus specialisto išvada dėl UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės finansinės veiklos, kurioje nurodyta, kad bendrovėje „(duomenys neskelbtini)“ neišsaugoti apskaitos registrai su duomenimis apie turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų, pajamų bei sąnaudų likučius ir apyvartą už 2010 metus pagal buhalterines sąskaitas, tame tarpe neišsaugoti apskaitos registrai su duomenimis apie bendrovių „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ surašytus dokumentus pagal 2010-06-02 ir 2010-07-02 Preliminarias sutartis su bendrove „(duomenys neskelbtini)“. Dėl dokumentų ir apskaitos registrų neišsaugojimo ūkinės finansinės veiklos tyrimo metu nėra galimybės nustatyti, tai yra nenustatoma, ar bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinė apskaita buvo tvarkoma laikantis LR buhalterinės apskaitos įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų; ar registruojant bendrovių „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ surašytus dokumentus pagal 2010-06-02 bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“ ir 2010-07-02 bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, buvo laikomasi buhalterinės apskaitos įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų; ar bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ apskaitoje 500 000 EUR (1 726 400 Lt) bauda įregistruota pagal subjekto „(duomenys neskelbtini)“ dokumente 2010-09-09 „FESS-10-09“ įrašytą sumą; ar tyrimui pateiktuose balansuose įrašytos turto bei įsipareigojimų sumos yra teisingos (t. 20, b.l. 60-61).

D. M. teismo posėdžio metu patvirtino, kad dėl dokumentų ir apskaitos registrų neišsaugojimo ūkinės finansinės veiklos tyrimo metu nėra galimybės nustatyti, ar bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinė apskaita buvo tvarkoma laikantis LR buhalterinės apskaitos įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų; ar registruojant bendrovių „(duomenys neskelbtini)“ ir „(duomenys neskelbtini)“ surašytus dokumentus pagal 2010-06-02 bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AF/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“ ir 2010-07-02 bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ Preliminarią nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartį Nr. 1/ALS-AW/2010 su bendrove „(duomenys neskelbtini)“, buvo laikomasi buhalterinės apskaitos įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų; ar bendrovės „(duomenys neskelbtini)“ apskaitoje 500 000 EUR (1 726 400 Lt) bauda įregistruota pagal subjekto „(duomenys neskelbtini)“ dokumente 2010-09-09 „FESS-10-09“ įrašytą sumą; ar tyrimui pateiktuose balansuose įrašytos turto bei įsipareigojimų sumos yra teisingos, ir dėl to negalima iš dalies nustatyti UAB „(duomenys neskelbtini)“ veiklos, jos turto, nuosavo kapitalo ir įsipareigojimų dydžio ir struktūros už 2010 metus. (t. 25 b.l. 1-3).

Taigi įrodymų visuma patvirtina, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ neišsaugojo kaltinime nurodytų dokumentų ir dėl tokio neišsaugojimo kilo būtinos šiai nusikaltimo sudėčiai, pasekmės: dėl to negalima iš

dalies nustatyti UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ veiklos, jos turto, nuosavo kapitalo ir įsipareigojimų dydžio ir struktūros už 2010 metus.

Buhalterinės apskaitos dokumentų nesaugojimas gali būti padaromos ir tyčia, ir dėl neatsargumo (kasacinės nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-P-305/2009, 2K-237-489/2015, 2K-406-895/2015), todėl pripažįstant asmenį kaltu dėl [BK 223](#) straipsnyje numatyto buhalterinės apskaitos dokumentų nesaugojimo, turi būti nustatyta jo kaltė. Kaltinamasis parodė, kad dingę bendrovės dokumentai buvo, tačiau kokiomis aplinkybėmis jie dingę, nežino. Nėra įrodyta, kad jis šiuos dokumentus tyčia paslėpė. Todėl teismas laiko, kad kaltinamasis nusikaltimą padarė dėl neatsargumo, t. y. nusikalstamo pasitikėjimo, kadangi pastarasis numatė, jog dėl jo neveikimo gali atsirasti padariniai-neišsaugoti dokumentai, tačiau lengvabūdiškai tikėjosi jų išvengti. Jis yra kaltas. Todėl kaltinamasis R. T. privalo atsakyti ir pagal LR [BK 223](#) str. 1 d.. Iš kaltinimo šalintina aplinkybė, kad neišsaugojo subjekto „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ dokumento 2010-09-09 „FESS-10-9“, kuriame įrašyta bendrovei „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sumokėti 500 000 EUR (1 726 400 lt) baudą“, kurios pašalinimas nekeičia kaltinimo esmės, nesunkina kaltinamojo teisinės padėties ir sutinkamai su [BPK 256str.4d.](#) yra galimas; Ši aplinkybė šalintina iš kaltinimo atsižvelgiant į specialisto D. M. paaiškinimus teisme, kad tokio dokumento ir neturėjo būti, nes baudą UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ sumokėjo remiantis išduotu vekseliu.

Dėl A. Š. ir M. G. atsakomybės pagal pareikštus jiems kaltinimus.

Šioje byloje A. Š. ir M. G. buvo kaltinami nusikalstamų veikų numatytų numatytų Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 24 straipsnio 6 dalyje, 184 straipsnio 2 dalyje, [BK 222 straipsnio](#) 1 dalyje ir [BK 216 straipsnio](#) 1 dalies, padarymu.

Prokuroras palaikęs valstybinį kaltinimą šioje byloje, įvertinęs papildomus įrodymus surinktus teisme prašė A. Š. ir M. G. dėl jiems pareikštų kaltinimų išteisinti, nesant jų veikosie nusikalstamų veikų požymių. Kaltinamieji kaltais neprisipažino, teigė kad jie jokios nusikalstamos veikos nepadarė, ir taip pat prašė juos išteisinti.

Teismas įvertinęs surinktų įrodymų visumą tokiai kaltinamųjų ir prokuroro pozicijai pritaria. Kaip jau buvo nurodyta, inkriminuojant asmeniui nusikalstamą veiką numatytą [BK 184 str.](#) 2 dalyje, turi egzistuoti ne tik objektyvieji, bet ir subjektyvieji požymiai. A. Š. ir M. G. buvo kaltinami padėjimu iššvaistyti UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ turtą. Vienu iš įrodymų buvo tai, kad specialistai atlikę ūkinės- finansinės veiklos tyrimus UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ir UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ nustatė, kad Preliminarios sutarties sudarymo dienai ir priisimtų įsipareigojimų įvykdymo dienai, šios įmonės neturėjo pakankamai lėšų, prisiimtiems įsipareigojimams įvykdyti(t. 19, b.l. 76). Teismo posėdžio metu liudytojai A. P. ir A. T. tuo metu dirbę bankuose patvirtino, kad A. Š. ir M. G. apie 2010 metus domėjosi dėl kreditų jų vadovaujamoms įmonėms suteikimo galimybes. Iš teisme apklaustų specialistų paaiškinimų matyti, jog Preliminariose nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartyse buvo numatyta, kad visus mokėjimus pagal Sutartį už Pirkėją gali daryti tretieji asmenys. M. G. pateikė 2010-08-07 kredito sutartį, kuria „[\(duomenys neskelbtini\)](#)s suteikė 300 000 Lt kreditą, 2010-06-02 - 09-23 paskolų sutartis, kuriomis UAB„[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ akcininkas suteikė įmonei paskolų 337 350 litų sumai, 2007-09-14 įmonės direktorius M. G. buvo pardavęs žemės sklypą už 120 000 litų, be to 2012-08-20 įmonė UAB„[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ iš „[\(duomenys neskelbtini\)](#) varžytinių metu nupirko tas pačias patalpas už 640 000 litų.

A. Š. pateikė duomenis, kad akcininkas V. A. laikotarpyje nuo 2010-04-07 iki 2010-08-12 suteikė paskolų už 64 286 eurus.

Byloje nustatyta ir tai, kad tiek UAB„[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, tiek UAB„[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, pripažinus sandorius negaliojančiais, regreso tvarka grąžino BUAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ minėtas pinigų įmokas, kurios buvo išmokėtos kaip baudos už pažeistas sutarties sąlygas.

Skirtingai nuo civilinių teisinių santykių, baudžiamajai atsakomybei kilti, būtina nustatyti kaltinamųjų tiesioginę tyčią nusikalstamos veikos atžvilgiu, t.y. kad jie suvokė pavojingą nusikalstamos veikos pobūdį, numatė kad dėl jų tokio veikimo gali atsirasti padariniai ir jų norėjo. Šiuo konkrečiu atveju akivaizdu, kad objektyvių įrodymų A. Š. ir M. G. veikus nusikalstamai tyčia, tai yra buvus susitarimą iššvaistyti tokiu būdu UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ turtą, atliekant padėjėjų vaidmenį, nei ikiteisminio tyrimo metu, nei teisme pateikta nebuvo. Vien ta aplinkybė, kad preliminaros sutartys buvo išimtinai naudingos tiek UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“, tiek UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ negali būti vertinama, kad A. Š. ir M. G. sudarydami jas veikė nusikalstamai. Jų interesas buvo gauti turtą, ir tai patvirtina rašytiniai įrodymai. Todėl nesant įrodytų nei objektyvių,

nei subjektyvių požymių – tyčios padėti iššvaistyti UAB „(duomenys neskelbtini)“ turtą, ar tikslo, negalima ir baudžiamoji atsakomybė.

Teismas pritaria, kad nepasitvirtinus kaltinime nurodytoms aplinkybėms dėl jų galimai padaryto nusikaltimo, numatyto LR [BK 24 str.6d.](#) [BK 184 str.2d.](#), jų veiksmuose nėra ir nusikalstamų veikų, numatytų LR [BK 216 str.1d.](#) ir [BK 222 str.1d.](#)

M. G. ir A. Š. kaltinami, kad tyčia, nurodė įmonės buhalterei į bendrovės apskaitos registrus įregistruoti Preliminarias nekilnojamojo turto pirkimo pardavimo sutartis su tikrovės neatitinkančiais duomenimis, ir tikrovės neatitinkančias ūkines operacijas susijusias su šia sutartimi.

Teisminio nagrinėjimo metu nustačius, kad jie nepadarė nusikalstamos veikos, numatytos LR [BK 24 str.6d.- 184 str. 2d.](#), t.y. kad padėjo iššvaistyti turtą, nepasitvirtino ir kaltinimo dalis dėl [BK 222 str.1d.](#) t.y. apgaulingos apskaitos tvarkymo, tai yra sutarčių su tikrovės neatitinkančiais duomenimis ir juos lydinčių buhalterinės apskaitos dokumentų įregistravimo įmonės buhalterinėje apskaitoje. Nenustatyta, kad A. Š. ir M. G. žinojo, apie R. T. daromą nusikalstamą veiką. Todėl, jie būdami naujai įsteigtų įmonių vadovai, tinkamai vykdė buhalterinės apskaitos įstatymus ir preliminaras sutartis ir juos lydinčius dokumentus įregistravo į buhalterinę apskaitą. Šias aplinkybes patvirtino ir teisminio nagrinėjimo metu apklausta specialistė I. Š., atlikusi šių įmonių ūkinį finansinį tyrimą. Atkreipinas dėmesys ir į tai, kad UAB „(duomenys neskelbtini)“ ūkinės ir finansinės veiklos patikrinimas buvo atliktas tik atlikus priešpriešinius UAB „(duomenys neskelbtini)“ ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ buhalterinės apskaitos patikrinimus.

Taip pat teisminio nagrinėjimo metus surinktų duomenų visuma, nepatvirtina kaltinimo dalies dėl nusikalstamos veikos numatytos 216 str.1d., tai yra nusikalstamu būdu įgyto turto legalizavimo, kadangi nenustatyta, kad jie pinigines lėšas įgijo nusikalstamu būdu, todėl nėra požymių ir šios nusikalstamos veikos.

Baudžiamosios teisės praktikoje duomenų asmens kaltei pagrįsti pakankamumas suprantamas kaip galimybė padaryti neginčijamas ir neabejotinas išvadas dėl įtariamojo (kaltinamojo) kaltės padarius nusikalstamą veiką ir kitų svarbių bylos aplinkybių.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes, teisminio nagrinėjimo metu ištyrus tiek A. Š., tiek M. G. pateiktus papildomus duomenis, teismas mano, jog nesurinkta duomenų, kad būtų galima konstatuoti jog A. Š. ir M. G. padarė jiems inkriminuotas nusikalstamas veikas, todėl jie išteisintini dėl visų jiems inkriminuotų nusikalstamų veikų, nepadarius veikos turinčios nusikaltimo ar baudžiamąjo nusikaltimo požymių ([BPK 3 straipsnio](#) 1dalies 1 punktas, [BPK 303 str.5d.1p.](#)).

Dėl bausmės.

Teismas skirdamas R. T. bausmę už padarytus nusikaltimus vadovaujasi [BK 54 str.](#) nurodytais bausmės skyrimo pagrindais ir [BK 41 str. 2 d.](#) įtvirtintais bausmės skyrimo tikslais, kurių visuma sudaro bendrą bausmės paskirtį, o teisingumo principo įgyvendinimas užtikrina kaltinamajam tokios tinkamai individualizuotos bausmės paskyrimą, kuri geriausiai atitiktų įstatyme įtvirtintos bausmės paskirtį, ir skiriama bausmė būtų adekvati padarytai veikai, tai yra bausmė už nusikalstamą veiką atitiktų tos veikos pavojingumo pobūdį bei laipsnį ir asmenybę.

R. T. atsakomybę lengvinančių aplinkybių ar atsakomybę sunkinančių aplinkybių nenustatyta.

Skiriant bausmę R. T. atsižvelgiama į padarytų nusikaltimų pobūdį, pavojingumo laipsnį, padarymo aplinkybes, į tai, kad jis padarė du sunkius, vienas iš jų pripažintas tęstiniu, tris nesunkius, vieną neatsargų nusikaltimą. Iššvaistyto turto vertė keletą kartų viršija [BK 190 straipsnyje](#) numatytą 250 MGL dydžio sumą. Iš bylos medžiagos matyti, kad R. T. šių veikų padarymo metu teistas nebuvo. 2013-10-22 Alytaus rajono apylinkės teismo baudžiamuoju įsakymu pagal LR [BK 184 str. 1 d.](#), 223 str. 1d., skirta 3900 litų bauda (t. 25, b.l. 55-60), kuri informacinės sistemos duomenimis įvykdyta 2014-04-04; administracine tvarka baustas tik po inkriminuojamų veikų padarymo, baustumai išnykę (tomas Nr. 25, b.l. 69-70), Vilniaus priklausomybės ligų centre į narkologinę įskaitą neįrašytas (tomas Nr. 25, b.l. 62-63), VŠĮ Respublikinės Vilniaus psichiatrijos ligoninėje negydytas (tomas Nr. 25, b.l.67), VĮ Vilniaus miesto psichikos sveikatos centre nesigydė (t. 25, b.l.65) , R. T. teigimu, jis šiuo metu nedirba, registruotas darbo biržoje kaip ieškantis darbo.Byloje buvo pareikštas civilinis ieškinys, kurį atlygino. Visos šios aplinkybės rodo, kad kaltinamajam, kuris yra nedirbantis ir šiuo metu negaunantis pajamų, be to už nusikalstamą veiką numatytą LR [BK 184 str.2d.](#) yra numatyta tik laisvės atėmimo bausmė, skirtina laisvės atėmimo bausmė. Atsižvelgtina ir į tai, jog iki inkriminuojamų veikų teistas nebuvo, po to buvo nuteistas už analogiškas veikas baudžiamuoju įsakymu, baudą sumokėjo, duomenų, kad būtų pradėti kiti ikiteisminiai tyrimai nėra,

tai rodo jog jis nėra likusi nusikalsti asmenybė. Atsižvelgiant į R. T. asmenybę apibūdinančias aplinkybes galima daryti išvadą, kad bausmės tikslai bus pasiekti be realaus bausmės atlikimo, skiriant jam įpareigojimus.

[BK 63](#) straipsnio 6 dalis nustato, kad jeigu skiriant galutinę bausmę dalis paskirtų bausmių gali būti apimamos, o kitos – tik visiškai ar iš dalies sudedamos, teismas pirmiau taiko bausmių apėmimą, po to šiuo būdu paskirtą bausmę visiškai ar iš dalies sudeda su kitomis paskirtomis bausmėmis. [BK 63](#) straipsnio 5 dalies 1 ir 2 punktai nustato, kad bausmių apėmimą teismas taiko, kai yra ideali nusikalstamų veikų sutaptis arba padarytos nusikalstamos veikos labai skiriasi pagal pavojingumą ir priskiriamos skirtingoms nusikalstamų veikų rūšims ar kategorijoms pagal šio kodekso 10 ar 11 straipsnius. [BK 63](#) straipsnio 2 dalis nustato, kad kai bausmės apimamos, griežtesnė bausmė apima švelnesnės ir galutinė subendrinta bausmė prilygsta griežčiausiai iš paskirtų už atskiras nusikalstamas veikas bausmei. [BK 208](#) straipsnio 2 dalyje, 209 straipsnyje numatytos nusikalstamos veikos sudaro idealiąją sutaptį su [BK 184](#) straipsnio 2 dalyje ir [BK 184 str.](#) 1 dalyje numatytomis nusikalstamomis veikomis, todėl paskirtos bausmės bendrinos [BK 63](#) straipsnio 5 dalies 1 punkte numatyto pagrindu. Kadangi nusikaltimas, numatytas [BK 184 str.](#) 2 d., ir [BK 184 str.](#) 1 d. nuo numatyto [BK 223 str.](#) 1 d. labai skiriasi pagal savo pavojingumą, priskiriami skirtingoms nusikalstamų veikų kategorijoms, subendrintai bausmei skirti taikytinos bausmių apėmimo nuostatos ([BK 63](#) straipsnio 5 dalies 2 punkte numatyto pagrindu). [BK 184](#) straipsnio 2 dalyje ir [BK 184 straipsnio](#) 1 dalyje numatytos nusikalstamos veikos tarpusavyje sudaro realiąją sutaptį, bendrinos iš dalies sudedant ([BK 63](#) straipsnio 4 dalis). Vadovaujantis [BK 63 str.](#) 1 d. 2 d. 5 d. 1 p. 2 p. 4 d. 6 d. nuostatomis, bausmės bendrinamos vienu etapu. Atsižvelgiant į tai, kad R. T. buvo nuteistas 2013m. spalio 22 d. baudžiamuoju įsakymu, kuriuo buvo paskirta subendrinta 3900 Lt bauda, bausmės bendrinos vadovaujantis [BK 63 str.](#) 9d. ir į bausmės laiką įskaitytina bausmė visiškai atlikta pagal ankstesnį nuosprendį.

Daiktinių įrodymų šioje byloje nėra.

UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ pareiškė civilinį ieškinį dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ buvusio direktoriaus R. T. nusikalstamos veikos patirtos 8913.55 Lt turinės žalos. (tomas Nr. 17, b.l. 153-155). R. T. teismui 2015-08-17 pateikė duomenis, kad jis pervedė civiliniam ieškovui 2581,54 Eur (t. 27, b.l. 183), tai yra visiškai atlygino pareikštą ieškinį ir ieškinio neliko. Kadangi civiliniam ieškovui ieškinyje nurodyta suma atlyginta, ir tą patvirtino teisme įmonės įgaliotas atstovas, nesant žalos, ieškinys atmestinas ([BPK 115 straipsnio](#) 1 dalis).

Prokuroras palaikęs valstybinį kaltinimą byloje siūlo taikyti [BK 72](#) straipsnio 5d. ir iš kaltinamojo R. T. išieškoti konfiskuoto turto vertę atitinkančią pinigų sumą 2817356 Lt kas atitinka 815962,72 Eur.

[BK 72 straipsnio](#) 1 dalyje nustatyta, kad turto konfiskavimas yra priverstinis neatlygintinas bet kokio pavidalo turto, esančio pas kaltininką, jo bendrininkus ar kitus asmenis, paėmimas valstybės nuosavybėn. Pagal šio straipsnio 2 dalį konfiskuotinas tik tas turtas, kuris buvo nusikaltimo įrankis, priemonė ar nusikalstamos veikos rezultatas. Taigi, remiantis šiomis [BK 72 straipsnio](#) nuostatomis, turi būti konfiskuojami ir kaltininko iš nusikalstamos veikos gauti pinigai ir (ar) kiti materialią vertę turintys daiktai. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje pripažįstama, kad tokiu būdu gauti pinigai ir (ar) kitą materialią vertę turintys daiktai konfiskuojami, jeigu kaltininkas iš nusikalstamos veikos neteisėtai praturtėjo, o byloje nereiškiamas civilinis ieškinyje ar nėra duomenų, jog neteisėtai užvaldytas turtas buvo grąžintas nukentėjusiajam (kasacinės nutartys [Nr. 2K-511/2010](#), [2K-329/2011](#) ir kt.). Tais atvejais, kai nusikalstamu būdu užvaldytas turtas grąžinamas nukentėjusiajam asmeniui arba pareiškiami civiliniai ieškiniai, arba kitokiu būdu susitariama dėl padarytos žalos atlyginimo, turto konfiskavimas gali būti taikomas tik tada, kai asmuo neteisėtai įgytą turtą ar jo dalį yra pardavęs ar kitokiu būdu gavęs iš jo turinės naudos (kasacinė nutartis [Nr. 2K-368/2011](#)). Šiuo konkrečiu atveju civilinių ieškinių byloje nėra. R. T. kaltinamas svetimo turto iššvaistymu, o ne svetimo turto pasisavinimu. Bylos duomenimis, pinigai kurie buvo iššvaistyti ir pervesti pagal preliminaras sutartis UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ir UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ priteisti teismų sprendimais civilinėse bylose ir grąžinami bendrovės kreditoriams. Be to kreditoriai yra pareiškę civilinius ieškinius R. T. civilinėse bylose ir atitinkamai šios sumos yra išieškomos („[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ bankas, AB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ir kt. Informacinės sistemos LITEKO duomenys), iš kurių matyti, kad teismai ieškinius tenkino ir iš R. T. priteisė prašomas sumas, todėl [BK 72 straipsnio](#) nuostatos šiuo atveju negali būti taikomos.

Prokuroro nutarimu buvo taikytos laikinas nuosavybės teisių apribojimas R. T., M. G. ir A. Š. turtui. Šie apribojimai buvo pratęsti ir teismo nutartimis. Kadangi A. Š. ir M. G. išteisinti dėl inkriminuotų nusikalstamų veikų padarymo, ir atsižvelgiant į tai, kad šioje byloje nėra civilinio ieškinio bei turto konfiskacijos, o iš R. T. turto yra vykdomas išieškojimas pagal hipotekinio kreditoriaus „[\(duomenys](#)

[neskelbtini](#)) banko reikalavimus (t.28 b.l. 53-56), nuosprendžiui įsiteisėjus laikinas nuosavybės apribojimas naikintinas.

2014-11-27 nutarimu R. T. paskirta kardomoji priemonė - rašytinis pasižadėjimas neišvykti iki nuosprendžio pradėjimo vykdyti paliktina galioti, nuosprendį pradėjus vykdyti panaikintina (tomas Nr. 25 , b.l. 22-26).

2014-11-27 nutarimu A. Š. ir M. G. paskirtos kardamosios priemonės - rašytiniai pasižadėjimai neišvykti, nuosprendžiui įsiteisėjus naikintini (tomas Nr. 25, b.l.123-126, 161-164).

Dėl proceso išlaidų.

Civilinio ieškovo UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ įgaliotas atstovas D. P. pateikė teismui prašymą priteisti civilinio ieškovo patirtas išlaidas- 1715, 44 Eur už įmonės atstovavimą pareiškiant civilinį ieškinį baudžiamojoje byloje ir atstovavimą teismo posėdžiuose. Pateikė tai patvirtinančius dokumentus(t.28, b.l. 118-25). [BPK 106 str.](#) 2dalis numato, kad pripažinęs kaltinamąjį kaltu, teismas, priimdamas nuosprendį, turi teisę nuspręsti iš kaltinamojo išieškoti nukentėjusiojo ir civilinio ieškovo turėtas išlaidas advokato, kuris dalyvavo byloje kaip nukentėjusiojo ar civilinio ieškovo atstovas, paslaugoms apmokėti. Atsižvelgiant į tai, kad civilinis ieškovas turėjo išlaidų rengiant civilinį ieškinį teismui ir dalyvaujant teismo posėdyje įmonės atstovui, tai patvirtina pateikti sąskaitos išrašai ir tai, kad atsakovas R. T. civilinį ieškinį ieškovui atlygino, spręstinas patirtų proceso išlaidų atlyginimas. Atsižvelgiant į tai, kad bylos apimtis yra didelė (26 tomai), siekiant pasiruošti bylai buvo sugaištas laikas, teismo nuomone civilinio ieškovo patirtos išlaidos pripažintinos proceso išlaidomis ir priteistinos iš kaltinamojo visa apimtimi.

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos [BPK](#) 297-299 str., 301-305 str., 307-308 str.,

n u s p r e n d ž i a:

R. T. pripažinti kaltu padarius nusikaltimus, numatytus Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 184 straipsnio 2 dalyje, 184 straipsnio 1 dalyje, 209 straipsnyje, 208 straipsnio 1 dalyje, 223 straipsnio 1 dalyje ir nuteisti:

pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 184 straipsnio 2 dalį dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ didelės 170260 eurų vertės turto iššvaistymo laisvės atėmimu 2 metams;

pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 184 straipsnio 2 dalį dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ didelės 637913 eurų vertės turto iššvaistymo laisvės atėmimu 3 metams;

pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 184 straipsnio 1 dalį dėl UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ 3788 eurų vertės turto iššvaistymo, laisvės atėmimu 1 metams;

pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 209 straipsnį laisvės atėmimu 7 mėnesiams;

pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 208 straipsnio 1 dalį laisvės atėmimu 8 mėnesiams;

pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 223 straipsnio 1 dalį laisvės atėmimu 8 mėnesiams;

Vadovaujantis [BK](#) 63 str. 1 d. 2 d. 5 d. 1 p. 2 p. 4 d. 6 d. 9 d. subendrinti paskirtas bausmės apėmimo ir dalinio sudėjimo būdu ir paskirti R. T. subendrintą bausmę laisvės atėmimą 3 metams ir 6 mėnesiams bei 3900 Lt (1129 Eur) baudą. Į paskirtosios bausmės laiką įskaityti bausmę visiškai atliktą pagal 2013-10-22 Alytaus rajono apylinkės teismo baudžiamąjį įsakymą.

Vadovaujantis [BK](#) 75 str. 1 d., 2 d., paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymą atidėti dviems metams, įpareigojant dirbti ir neišvykti už gyvenamosios vietos miesto (rajono) ribų be nuteistojo priežiūrą vykdančios institucijos leidimo.

R. T. paskirtą kardomąją priemonę – rašytinį pasižadėjimą neišvykti, pradėjus bausmės vykdymą, – panaikinti.

M. G. pagal jam inkriminuotas veikas numatytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 24 straipsnio 6 dalyje, 184 straipsnio 2 dalyje, [BK 222 straipsnio](#) 1 dalyje ir [BK 216 straipsnio](#) 1 dalyje išteisinti nepadarius veikos turinčios nusikaltimo ar baudžiamojo nusikaltimo požymių.

A. Š. pagal jam inkriminuotas veikas numatytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 24 straipsnio 6 dalyje, 184 straipsnio 2 dalyje, [BK 222 straipsnio](#) 1 dalyje ir [BK 216 straipsnio](#) 1 dalyje išteisinti nepadarius veikos turinčios nusikaltimo ar baudžiamojo nusikaltimo požymių.

2014-11-27 nutarimu A. Š. ir M. G. paskirtas kardomąsias priemonės - rašytinius pasižadėjimus neišvykti, nuosprendžiui įsiteisėjus panaikinti.

Nuosprendžiui įsiteisėjus panaikinti 2014-11-27 Kauno apygardos prokuratūros prokuroro J. V. nutarimais taikytus ir teismo nutartimis pratęstus R. T., A. Š. ir M. G. laikinus nuosavybės teisių apribojimus.

Civilinio ieškovo UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ ieškinį atmesti.

Civilinio ieškovo UAB „[\(duomenys neskelbtini\)](#)“ naudai iš kaltinamojo R. T. priteisti 1715, 44 Eur proceso išlaidų.

Nuosprendis per 20 dienų nuo jo paskelbimo dienos gali būti skundžiamas Lietuvos apeliaciniam teismui per Kauno apygardos teismą.

Teisėja

Danutė Giačaitė

Paminėta tekste:

- [BK 184 str. Turto iššvaistymas](#)
- [BK](#)
- [BK 208 str. Skolininko nesažiningumas](#)
- [BK 223 str. Aplaidus apskaitos tvarkymas](#)
- [BK 222 str. Apgaulingas apskaitos tvarkymas](#)
- [BK 216 str. Nusikalstamu būdu įgytų pinigų ar turto legalizavimas](#)
- [BPK](#)
- [CK](#)
- [BPK 256 str. Kaltinime nurodytos veikos esminių faktinių aplinkybių ir jos kvalifikavimo pakeitimas teisme](#)
- [2K-7-262/2013](#)
- [BK 209 str. Nusikalstamas bankrotas](#)
- [BK 24 str. Bendrininkavimas ir bendrininkų rūšys](#)
- [BPK 3 str. Aplinkybės, dėl kurių baudžiamasis procesas negalimas](#)
- [BPK 303 str. Nuosprendžių rūšys](#)
- [BK 63 str. Bausmės skyrimas už kelias nusikalstamas veikas](#)
- [BPK 115 str. Civilinio ieškinio išsprendimas](#)
- [BK 72 str. Turto konfiskavimas](#)
- [2K-511/2010](#)
- [2K-368/2011](#)
- [BPK 106 str. Advokato darbo apmokėjimas](#)